

ONE WORLD ROMANIA 17

București 5 - 14 aprilie | Online 15 - 25 aprilie

ORGANIZATOR / ORGANISER

Asociația One World Romania

PARTENERI CORPORATE / CORPORATE PARTNERS

Kaufland Romania, Valvis Group, Groupama, BlackCab, BMW Romania, Adco Food

PARTENERI INSTITUȚIONALI / INSTITUTIONAL PARTNERS

Administrația Fondului Cultural Național, , Ministerul Culturii, UNHCR Agenția ONU pentru Refugiați, Fundația Konrad Adenauer, Programul Statul de Drept Europa de Sud Est, Institutul Cultural Român, DACIN-SARA, Uniunea Cineaștilor din România, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Ambasada Republicii Cehe la București, Centrul Ceh București, Ambasada Franței în România, Institutul Francez din București, Goethe Institut București, Institutul Liszt, Ambasada Slovaciei la București, Institutul Polonez din București, Institutul Italian de Cultură din București, Forumul Cultural Austriac, Ambasada Elveției în România, Swiss Sponsors' Fund, Centrul Cultural „Mahmoud Darwish”, Ambasada Libanului, Ambasada Spaniei în România, Ambasada Suediei, Green Hours, Bistro Green Hours, GDS - Grupul pentru dialog social, Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română, Muzeul Național al Țăranului Român, Cinema Muzeul Țăranului, Expert Forum, Funky Citizen, Asociația Rhea, Aspire Teachers, Consiliul Municipal al Elevilor București, OTOTO, KineDok, Civil Society Pitch, Prisma, Mediawise Society

PARTENER DE MONITORIZARE / MEDIA MONITORING PARTNER

mediaTRUST Romania

PARTENERI MEDIA / MEDIA PARTNERS

RFI Romania, Radio Romania Cultural, Black Rhino Radio, Scena9, ELLE România, Igloo România, Revista ARTA, Revista FILM, Cultura la Dubă, Observator Cultural, Zile și nopți, Școala9, Mindcraft Stories, Cărturești, Films in Frame, All About Romanian Cinema, Revista Cutra, Film Menu, Liternet, Filmmakers for Ukraine, Cinefilia, Cinepub, The Institute, Festivalul SUPER, Fundația Friends for Friends

FESTIVALUL A FOST FONDAT ÎN 2008 DE / THE FESTIVAL WAS FOUNDED IN 2008 BY

Centrul Ceh București

CUPRINS / CONTENTS

INTRODUCERE / INTRODUCTION	5
SECȚIUNI / SECTIONS	15
WARM-UP	16
ALEGERI / CHOICES	23
ECOURI DIN TRECURT / ECHOES FROM THE PAST	43
DINCOLO DE LIMITE / BEYOND CONSTRAINTS	59
LA LOC SIGUR / A SAFE PLACE	79
FILM DE ÎNCHIDERE / CLOSING GALA	97
FOCUS: MARYAM TAFAKORY	99
FOCUS: EYAL SIVAN	109
SAHIA VINTAGE / VINTAGE SAHIA	123
EDUCAȚIE / EDUCATION	127
COMUNITATE / COMMUNITY	145
INDUSTRIE / INDUSTRY	155
INDEX	167
LOCAȚII / VENUES	182

ONE WORLD ROMANIA 17

În cea de-a 17-a ediție, Festivalul One World România reflectează la rolul său într-o lume în care crizele și tragediile se succedă la nesfârșit, o lume în care echilibrul reprezintă mai degrabă o miză individuală, posibilă în cazuri particulare, sau devine - cel mult - scopul, izolat și fragil, al unei lupte de grup.

Alegem să creăm un spațiu în care să se vorbească și despre ce se face.

Alegem solidaritatea în locul confortului și să ascultăm mai mult decât să impunem credințe.

Prin întregul program al ediției vrem să privim dincolo de noi, să ne așezăm față în față cu celălalt și, finalmente, să ne privim pe noi înșine mai lucid.

Secțiunea principală reflectă cinematografic întrebările de la care a pornit tema ediției, raportul dintre individual și colectiv, felul în care lumea interioară pătrunde și influențează realitatea din jur. Moștenirile invizibile ale credinței, tradiției și istoriei sunt puse față în față

For its 17th edition, the One World Romania Film Festival is reflecting on its own role and place in a world where crises and tragedies are following one another without end, a world where finding balance is more of an individual concern that is achievable in particular circumstances, or can — at best — become the isolated and fragile objective of a collective struggle.

Our choice is to create a space that also allows conversation on subjects we are most often silent about.

We choose solidarity over comfort, and to listen rather than impose beliefs. Through this edition's programme and selection, we aim to look beyond ourselves, to sit with the other at an equal level and look them in the eye, and, finally, to be able to look at our own selves with much greater clarity.

The films in the main section address the questions that informed the theme for this edition, that is, the relationship between the individual and the collective, and the ways in

cu atitudini particulare, iar aceste atitudini duc, mai departe, la răspunsuri sociale.

„ECOURI DIN TRECUT” vorbește despre reexaminarea și confruntarea trecutului, fie pentru a readuce în atenție suferințe ignorate istoric, a înțelege mai bine prezentul sau a observa modele perene.

În „DINCOLO DE LIMITE”, curatorii explorează granițele libertății de alegere și modurile în care factorii socio-politici influențează și condiționează opțiunile pe care o persoană sau un grup le pot avea. Documentarele prezintă inițiative, lupte și perspective ale rezilienței în contexte diverse, care, împreună, compun un portret colectiv, profund uman, al diferitelor tipuri de marginali ce refuză să rămână tăcuți și invizibili.

„LA LOC SIGUR” este secțiunea dedicată nevoii de solidaritate și empatie, raportului cu celălalt. Filmele reflectă forme de aliere în diversitate, uneori transformarea privilegiilor în instrumente de ajutorare a semenilor, în lupta comună pentru stabilitate.

Retrospectivele de anul acesta îi aduc în prim plan pe Maryam Tafakory și Eyal Sivan, doi cinești care provin din generații și având abordări diferite, și ale căror filmografii sunt cu atât mai importante în ziua de astăzi, întrucât investighează aspectele umane și tensiunile care apar între noțiunile de identitate, putere și supremație - atât la nivel individual, cât și sistemic.

Prezența artistei-cineaste Maryam Tafakory va cuprinde performance-uri live inedite alături de cele două programe de scurtmetraje ale ei, iar Eyal Sivan va încheia seria sa de cinci proiecții cu un masterclass: „A CÎTI ISTORIA ÎN RĂSPĂR - DOCUMENTAR; ADEVĂR; MONTAJ”

Selecția este completată de o serie de proiecte și evenimente educaționale, dedicate comunității și industriei de film documentar.

which one's inner life permeates and impacts the surrounding reality. The invisible traces that faith, tradition and history leave behind are met, head-on, with very singular attitudes, and, in turn, these attitudes further lead to societal reactions.

'ECHOES FROM THE PAST' talks about re-examining and confronting the past, whether it is to bring back to our attention forms of suffering that have been historically ignored, to gain a deeper understanding of the present, or to uncover recurring patterns.

In 'BEYOND CONSTRAINTS', the curators investigate the boundaries of freedom of choice, as well as the ways in which sociopolitical factors shape and limit individual and collective choices. These documentaries depict initiatives, struggles and perspectives on resilience in very diverse circumstances, painting together a collective and deeply human portrait of the different groups of marginalized people who refuse to remain silent and invisible.

'A SAFE PLACE' is dedicated to a need for solidarity and empathy, to the relationship we have with each other. The films in this section showcase forms of allyship in diversity, and how one's privilege can be transformed into a tool to help others in the common struggle for stability.

This year's retrospectives are dedicated to Maryam Tafakory and Eyal Sivan, two filmmakers belonging to different generations and traditions, whose body of work are ever the more relevant and urgent today, through their investigation of those human aspects and the tensions created by concepts such as identity, power and supremacy - on an individual as much as on a systemic level.

In addition to the two programmes dedicated to her short films, artist and filmmaker Maryam Tafakory's presence at the festival will also extend to a series of special live performances, while the five screenings highlighting some of

Programul Sahia revine cu o selecție de jurnale de actualități curatoriată de Adina Brădeanu, iar noutatea ediției, programul Zilele Liceenilor, se va desfășura timp de 3 zile, timp în care adolescenții sunt invitați la proiecții și activități care le oferă instrumente de a înțelege și contribui la comunitatea în care trăiesc.

Împreună cu toți partenerii de anul acesta, cărora le mulțumim pentru implicare, curaj și alegerea de a avea încredere în noi, ne dorim ca ediția să fie o insulă efemeră de atitudini proactice în fața lumii, de solidaritate, respect și curiozitate, un teritoriu care să rămână prezent în fiecare dintre spectatorii și participanții la festival, dincolo de cele 10 zile intense pe care le-am pregătit.

(Andreea Lăcătuș)

Eyal Sivan's most notable work will be followed by masterclass held by the filmmaker: 'Brushing history against the grain - Documentary; Truth; Montage'.

In addition to its film selection, the festival is also showcasing a series of projects and events focused on education, community and the documentary film industry.

The Sahia Vintage program returns with a selection of newsreels curated by Adina Brădeanu, and the new addition to the festival, the High School Days, will take place over three days, during which high school students are invited to attend screenings and activities aimed at providing them with the necessary tools to further contribute to and engage with their communities.

Together with all of our partners for this year, whom we thank for their commitment, their courage and their trust, we hope that this edition will be a transient island of proactive attitudes, solidarity, respect and curiosity — a territory that will linger in each of our members of the audience long after the end of these ten intense days we have prepared.

(Andreea Lăcătuș)

In 2024, citizens across Europe are at a crossroads where their decisions can make a difference. At the centre of this are the upcoming elections to the European Parliament, which will determine the future of the continent and its values. But 2024 has even more to offer: Romania will hold several rounds of national elections, first local, then presidential and finally parliamentary. In this crucial year of decision-making, power lies in the hands of the voters. Documentary films serve as a medium to educate, engage and inspire citizens to actively participate in this democratic process. As Romania goes through its various rounds of elections, the stories told in the One World Romania Festival films become a testament to the resilience of democracy and the potential for positive change when people exercise their right to choose, and they show what can happen if they do not exercise it or it is withheld from them. The future development of the country and its society is indeed at stake, and the decisions that will be made in 2024 will have repercussions far beyond the confines of the ballot box.

Freedom of choice is the foundation of every democracy. The ability to freely express one's preferences in elections and beyond empowers the individual and drives progress. But freedom of choice is not only reserved for political participation. It is also a fundamental principle for people's lives in modern society. It begins with the decision of how to organise one's own life. This year's edition of the OWR documentary film festival looks at choice from different angles, from political decisions and elections ('Smiling Georgia,' 'Soundtrack to a Coup d'État'), to situations in which one has no choice ('Theatre of Violence') or in which the decisions made have led to serious conflicts ('Three Promises' and 'Landshaft') to the very intimate decisions concerning one's own identity ('Fairy Garden,' 'Orlando, My Political Biography.')

This year's festival offers the opportunity to experience the different facets of freedom of choice. To recognise how valuable it is to have a choice. A basic prerequisite for this freedom, regardless of individual preferences, is the protection of civil rights, which can only be realised in a rule of law state. For this reason, the Konrad Adenauer Foundation's Rule of Law Programme has supported the One World Romania Film Festival since its inception in order to bring the topic of human and civil rights closer to the public in various facets. This year, we are continuing our "Adopt a Documentary" series of events, which enables local NGOs and committed citizens to "adopt" some of the festival's documentary films on relevant topics. Moderated discussions with the audience will be organised after some of the screenings to encourage reflection on the topics covered in the film.

I sincerely hope that every audience member will take home the conviction that it is necessary and possible to be actively engaged in upholding human and civil rights as the basis for the freedom of choice. I wish for us that the debates at this festival are passionate so that this powerful message can be shared by more and more people.

In this spirit, I wish the festival the greatest possible success!

Dr. Pavel Usvatov

Director

Rule of Law Programme South East Europe

Konrad Adenauer Foundation

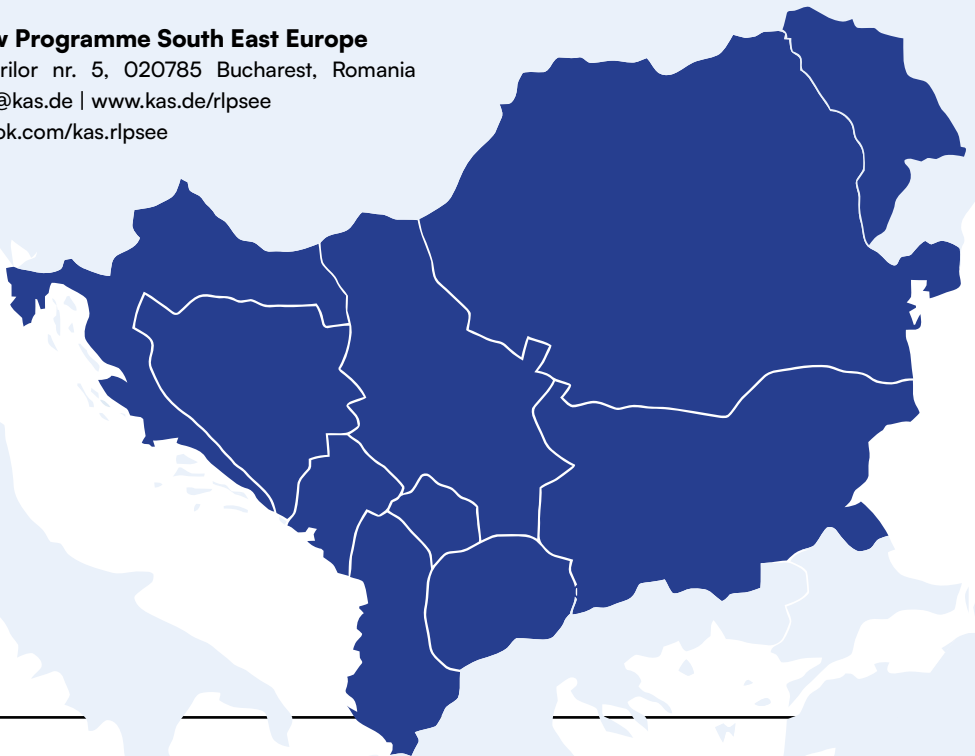
Konrad-Adenauer-Stiftung Rule of Law Programme South East Europe

The Konrad-Adenauer-Stiftung inaugurated the Rule of Law Programme South East Europe in 2006 as one of five regional Rule of Law Programmes which the foundation manages worldwide. The Programme concentrates on topics for which there is a substantial need for reforms and consultation within and among the countries of the region: Albania, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Croatia, Kosovo, Montenegro, Northern Macedonia, Republic of Moldova, Romania and Serbia. The Programme cooperates with local partners and thus seeks to ensure that the most urgent needs and development issues are being responded to, both in each country and in the region as a whole. In doing so, the Rule of Law Programme is committed to the development of constitutional law, procedural law, protection of human and minority rights, fight against corruption, procedures regarding coping with the past by legal means, and promotion of the European legal order. Together with our partners we make a contribution to the creation of an international order that enables every country to develop in freedom and under its own responsibility.

The Konrad-Adenauer-Stiftung (KAS) is a political foundation affiliated to the Christian Democratic Union (CDU) in Germany. With more than 100 offices abroad and projects in over 120 countries, we make a contribution to the promotion of democracy, the rule of law and a social market economy. Freedom, justice and solidarity are the basic principles underlying the work of the Konrad-Adenauer-Stiftung.

Rule of Law Programme South East Europe

Str. Franzelarilor nr. 5, 020785 Bucharest, Romania
office.rlpsee@kas.de | www.kas.de/rlpsee
www.facebook.com/kas.rlpsee

ECHIPA / *THE TEAM*

MANAGEMENT, ARTISTIC DIRECTION & FESTIVAL PRODUCTION

Andreea LĂCĂTUȘ

Festival Director

Paula Tudor CĂMÎRZAN

Main Producer

Anca HRAB

Funding & Partnerships Coordinator

Karina BĂRBULESCU

Fundraiser & Production Assistant

Amalia PANĂ

Educational Programmes Coordinator

Karin UNGUREANU

Communication Coordinator

Dan ANGELESCU

Communication Coordinator OWR Projects

Laurențiu PARASCHIV

Social Media & Community Manager

Raluca HAȘU

Website Editor & Office Manager

Maria CERNĂTESCU

Head of Guest Service & Adopt a Documentary

Aiana CONSTANTIN

Guest Service & Adopt a Documentary Assistant

Cosmin TIȚA

Technical Manager

Andreea DRAGOMIR

Volunteer Coordinator

Raluca R. GORGOS

Civil Society Pitch & Balkan Watchers Coordinator

Jo BRĂILESCU

Balkan Watchers Assistant

Andreea BRATOSIN

KineDok & Docs at the Library Coordinator

Dalesia COZORICI

KineDok & Docs at the Library Assistant

Șerban JIPA

Web Design & Key Visual

Cătălin ȘERBAN

Website Programming

Daniel BRATOSIN
Designer & DTP
Sorina POPESCU
Designer & DTP Civil Society Pitch
Anca TĂBLEȚ
Catalogue Editor

LOCATION MANAGERS

Roxana MARIN
Mihaela OPREA
Costin BĂLAN

TRANSPORTATION

Cătălin BICHI

CURATORS

Anca PĂUNESCU
Andrei TĂNĂSESCU

SELECTION TEAM

Anca PĂUNESCU
Andrei TĂNĂSESCU
Liri CHAPELAN
Victor MOROZOV
Carmen LASCOIU

SAHIA VINTAGE

Adina BRĂDEANU

FESTIVAL SPOT ACTRESS

Ilinca MANOLACHE

TRANSLATIONS & SUBTITLES

Roxana MARIN
Dora LEU
Ioana BRUMĂ
Dragoș SMĂRĂNDESCU (Smără)
Ana-Maria CREȚU
Andreea TOADER
Iulia ȘTEFAN
Elena MITITELU

PHOTO-VIDEO

Irina FEȚANU
Hara MOȘTEANU
Cristian CODRESCU
Tudor POPA

HIGH SCHOOL STUDENTS JURY TUTORS

Nicoleta FOTIADE
Ionuț MAREȘ

ONE WORLD ROMANIA ASSOCIATION

Alexandru SOLOMON | President
Diana PĂROIU | Vice - President
Alexandra IVAN | Vice - President
Oana FURDEA | Association Executive Director

FESTIVAL FOUNDER

Monika STEPANOVA

MULȚUMIRI / THANK YOU LIST

Există o persoană în spatele fiecărui logo și în spatele fiecărei decizii luate pentru a ne ajuta să organizăm și să promovăm această ediție a festivalului.

There is a person behind each logo and behind every decision taken to help us make this festival happen again, or to promote it.

Anna-Katharina SCHEIDEREITER, Bogdana Cristina POPA | Kaufland Romania

Valentina VESLER | Valvis Holding

Oana BICA | Groupama Asigurări

Lidia DABIJA | BlackCab

Raluca SIMIUC, Carina COZMINSCHI | OTOTO

Dorina Popa | ADCO FOOD

Irina CIOS, Carmen CONSTANTIN, Carmen NEAGU | AFCN

Gabriela LEU, Bianca Mara POP | UNHCR

Doru TOMA, Pavel USVATOV, Ioana PETRA, Alina MONCEANU | KAS — RLPSEE

Raluca TURCAN, Tatiana CĂLIN, Ioan MATEI | Ministerul Culturii

Liviu Sebastian JICMAN, Attila WEINBERGER, Roxana CĂLINESCU |

Institutul Cultural Român

Bogdan FICEAC, Lorena SOCULESCU | DACIN SARA

Laurențiu DAMIAN, Lucian PRICOP | UCIN

Adriana BITAN, Adriana MUCALĂU, Asztalos Csaba FERENC | CNCD

Roxana GARET | Arhiva Națională de Filme

E.S. Dna. Halka KAISEROVA | Ambasada Republicii Cehe în România

Robin UJFALUŠI, Sorina NEAGA | Centrul Ceh

Ioana FLORESCU, Loïc MEULEY, Julien CHIAPPONE-LUCCHESI |

Institutul Francez din București

Virgil NIȚULESCU | Muzeul Național al Țăranului Român

Camelia POPA | Cinema Muzeul Țăranului

Joachim UMLAUF, Marina NEACȘU | Goethe-Institut București

KÓSA András László, CSEGEDI Magdolna | Institutul Liszt București

E.S. Dl. Massimo BAGGI, Liliana-Manuela CIUREA |

Ambasada Confederației Elveției în România

E.S. Dl. Peter HATIAR, Adam KUBIŠ | Ambasada Slovaciei la București

Natalia MOSOR, Mirela LAZĂR | Institutul Polonez din București

Leopold UNGER, Andrei POPOV | Forumul Cultural Austriac

Laura NAPOLITANO, Gabriela PETRE | Institutul Italian de Cultură

Wael El GHADBAN, Anca CRISTESCU |

Centrul Cultural „Mahmoud Darwish”

Ioana NIȚESCU, Maria Micaela OSSOLA REVILLA | Ambasada Spaniei

E.S. Dl. Uffe A. BALSLEV, Bogdan Victor VOICU | Ambasada Regatului Danemarcei în România

E.S. Dna. Therese HYDÉN, Oana BIȚAN | Ambasada Suediei

Florin ȚURCANU, Simona NECULA | CEREFREA Villa Noël
Rozana MIHALACHE, Daniel VASILE | Green Hours
Ana-Maria BĂLAN | Ambasada Regatului Norvegiei în România
Marilena CHIRIȚĂ | Biblioteca Metropolitană București
Claudia ȘERBĂNUȚĂ | Specialist bibliotecă, EduCaB
Ioana PELEHATĂI, Andra MATZAL | Scena9
Cristina SĂNDULESCU | TVR
Ana-Maria ONISEI | TVR Cultural
Ioana ULMEANU | ELLE România
Ana NICULESCU | Cărturești
Laura MUȘAT | Films in Frame
Anda DOCEA | Dilema Veche
Alexandra TĂNĂSESCU | Cultura la Dubă
Andreea ARCHIP | Școala9
Mihai GHIDUC | Mindcraft Stories
Iulia NECȘULESCU | FILM MENU
Diana BADEA | IGLOO
Alexandra TORJOC | Revista MATCA
Dana DUMA | Revista FILM
Cristian NANCULESCU | CUTRA
Marina OPREA | Revista ARTA
Iulia VOICU | All About Romanian Cinema
Mihaela DEDEOGLU, Diana AVRAM | Radio France Internationale
Adina DRAGOMIR | Radio România Cultural
Codin ORĂȘEANU | Black Rhino Radio
Silvia DUMITRACHE | Observator Cultural
Răzvan PENESCU | LiterNet
Ada LEONTE | The Institute
Silvia GUȚĂ | Ideo Ideis, Fundația Friends For Friends (In a Relationship)
Andreea MOROȘANU-VRAJA | Cinefilia
Emil VASILACHE | Cinepub
Bogdan BOTESCU | Filmmakers for Ukraine

***Le mulțumim tuturor voluntarelor și voluntarilor de la această ediție!
*A big thank you to our amazing volunteers!***

***Le mulțumim tuturor Adoptorilor de filme ai acestei ediții!
*A big thank you to this year's edition film Adopters!***

***Le mulțumim tuturor invitaților la evenimentele festivalului!
*A big thank you to all our event guests!***

WARM-UP

ALEGERI / *CHOICES*

ECOURI DIN TRECUT / *ECHOES FROM THE PAST*

DINCOLO DE LIMITE / *BEYOND CONSTRAINTS*

LA LOC SIGUR / *A SAFE PLACE*

FILMUL DE ÎNCHIDERE / *CLOSING GALA*

FOCUS: MARYAM TAFAKORY

FOCUS: EYAL SIVAN

SAHIA VINTAGE

SECȚIUNI /

SECTIONS

**ONE
WORLD
ROMANIA 17**

FOTOFOBIA / PHOTOPHOBIA

Într-o dimineață rece de februarie, Niki, în vârstă de 12 ani, și familia sa ajung la o stație de metrou din Harkiv pentru a se adăposti din calea terorii războiului de afară. Pentru familia lui Niki, lumina zilei este sinonimă cu pericolul de moarte, iar băiatului nu i se permite să părăsească stația, unde trăiește sub incandescența neîntreruptă a neoadelor. Hoinărind printre vagoane abandonate și peroane, Niki o întâlnește pe Vika (11 ani) și în fața sa se deschide o lume nouă. Pe măsură ce legătura dintre ei devine din ce în ce mai puternică, cei doi copii își găsesc din nou curajul să lase razele soarelui să le lumineze fețele.

Ivan și Pavol au debutat împreună cu documentarul de lung metraj „Velvet Terrorists” (2013), coregizat cu Peter Kerekes — filmul a câștigat premiul Cititorilor Cotidianului „Tagesspiegel” în cadrul Berlinale Forum. Pavol a debutat individual cu „Silent Days” (2019), proiectat la Karlovy Vary IFF, ca parte din competiția secțiunii East of the West. Ivan este autorul filmului „107 Mothers” (2021), care a câștigat Premiul Orizzonti pentru Cel Mai Bun Scenariu (Venice IFF) și Premiul Criticii Arabe (2021).

Proiecția este organizată cu sprijinul EUNIC România și face parte din programul International Literature Festival Odessa (ILO), a 9-a ediție, care se ține la Goethe Institut din București în perioada 22 - 25 februarie 2024. Este prima oară când Bucureștiul găzduiește Festivalul Internațional de Literatură din Odesa, un eveniment literar lansat în 2015, care, din cauza războiului, a devenit itinerant.

On a cold February morning, 12-year-old Niki and his family arrive at the Kharkiv metro station to take shelter from the terrifying war raging outside. For Niki's family, daylight is synonymous with mortal danger, and the boy is not allowed to leave the station premises, living under the constant glow of their neon lights. While aimlessly wandering around the abandoned cars and full platforms, Niki meets Vika (11), and a new world opens up to him. As their bond strengthens, the children find the courage once again to feel the sun on their faces.

Ivan and Pavol both debuted with their feature documentary 'Velvet Terrorists' (2013), which they co-directed with Peter Kerekes — the film won the Tagesspiegel Readers' Award at Berlinale's Forum. Pavol's solo debut feature was 'Silent Days' (2019), presented at the Karlovy Vary IFF's East of the West competition. Ivan is the author of '107 Mothers' (2021), which won the Orizzonti Best Screenplay prize at Venice IFF and the Arab Critics' Award 2021.

The screening is organized with the support of EUNIC Romania and is part of the International Literature Festival Odessa (ILO) program, the 9th edition, which takes place at the Goethe Institute in Bucharest from February 22nd to 25th, 2024. This is the first time Bucharest hosts the International Literature Festival from Odessa, a literary event launched in 2015, which, due to the war, has become itinerant.

24 februarie / February 24
Cinema Elvire Popescu / Elvire Popescu Cinema

Titlu original / Original Title
PHOTOPHOBIA

Slovenia, Republica Cehă,
Ucraina, 2023
V.O.: Ucrainenă, Rusă
71 min.

Regie, Imagine: Ivan Ostrochovský, Pavol Pekarčík
Producție: Ivan Ostrochovský, Albert Malinovský,
Katarína Tomková, Tomáš Michálek, Kristýna
Michálek Květová, Helena Osvaldová, Denis Ivanov,
Jakub Mahler, Pavol Pekarčík
Scenariu: Marek Leščák, Ivan Ostrochovský,
Pavol Pekarčík
Montaj: Ivan Ostrochovský, Pavol Pekarčík,
Martin Piga
Sunet: Jakub Jurásek, Dušan Kozák
Muzică: Roman Kurhan, Michal Novinski

Filmografie: Ivan Ostrochovský: Cenzorka (2021) / Služobníci (2020) / Koza (2015) / Zamatoví teroristi (2013); Pavol Pekarčík: Hluché dni (2019) / Zamatoví teroristi (2013)

PUR ȘI SIMPLU NECUNOSCUȚI / *PURE UNKNOWN*

În fiecare seară, în sala de autopsie a doctoriței Cristina Cattaneo ajung corpuri fără nume: ea îi numește “pur și simplu necunoscuți”. Sunt persoane fără adăpost, prostituate, adolescenți fugiți de acasă, migranți pe care marea i-a respins. În timp ce oamenii vii se bucură de toate drepturile, celor morți nu le rămâne nimic și pare că acest lucru nu interesează pe nimeni. Pe nimeni, în afară de Cristina. Cel mai premiat documentar al anului este o emoționantă anchetă sufletească despre ceea ce înseamnă ființele umane. Un strigăt pentru dreptul la demnitate: un film care provoacă indignare și emoție, care atrage prin ritmul plin de tensiune al unui thriller, care mișcă profund conștiințele.

Valentina Cicogna (n. 1984, Milano) este regizoare, scenaristă și monteuză. A lucrat la numeroase proiecte, printre care documentare realizate de Bruno Oliviero, Enrico Maisto, Laura Viezzoli și Mattia Colombo. „Pur și simplu necunoscuți” este debutul ei ca regizoare.

Mattia Colombo (n. 1982, Milano) este regizor și scenarist. Documentarele sale, „Il Passo” și „Il Posto”, au fost prezentate în cadrul Visions du Réel, iar „Il Posto” a fost unul dintre finaliștii premiilor David di Donatello și Nastri d’Argento.

Proiecția face parte din programul festivalului Visuali Italiane - Noua Cinematografie Italiană în România, ediția a treia, care se desfășoară în perioada 4 - 10 martie la București.

Every night nameless bodies land in Dr. Cristina Cattaneo’s autopsy room. She calls them the Pure Unknown. These Pure Unknown often belong to the fringes of society. They are homeless people, sex workers, runaway teenagers. Lately, they have mostly been migrants, rejected by the Mediterranean Sea onto the shores of Italy. If all rights belong to the living, nothing is left to the dead. So what happens when the dead have lost their identity? In the face of this growing multitude, no one seems concerned about their right to dignity. No one but Cristina.

Valentina Cicogna (b. 1984, Milan) is a film director, screenwriter, and editor. She has worked on numerous projects, including documentaries by Bruno Oliviero, Enrico Maisto, Laura Viezzoli, and Mattia Colombo. ‘Pure Unknown’ marks her directorial debut.

Mattia Colombo (b. 1982, Milan) is a film director and screenwriter. His documentaries, ‘Il Passo’ and ‘Il Posto,’ were both screened at Visions du Réel and the latter was a finalist of the David di Donatello and Nastri d’Argento awards.

The screening is part of the program of the third edition of Visuali Italiane - New Italian Cinema in Romania, which runs March 4–10 in Bucharest.

09 martie / March 09
Cinema Muzeul Țăranului / Peasant Museum Cinema

Titlu original / Original Title
SCONOSCIUTI PURI

Italia, Elveția, Suedia, 2023
V.O.: Italiană, Engleză
90 min.

Regie, Scenariu: **Valentina Cicogna,
Mattia Colombo**
Producție: **Sebastiano Luca Insinga,
Chiara Nicoletti, Amel Soudani, Nicola
Bernasconi, Mario Adamson, Silvana Bezzola**
Imagine: **Jacopo Loidice**
Montaj: **Valentina Cicogna**
Sunet: **Simone Paolo Olivero, Paolo Benvenuti**
Muzică: **Zeno Gabaglio**

Filmografie: Mattia Colombo: *Il posto* (2022) / *Il passo* (2016) / *Voglio dormire con te* (2015) / *Alberi che camminano* (2015)

EU CU CINE VOTEZ? WHO DO WE VOTE FOR?

O dezbatere în pregătirea Festivalului One World Romania
A debate in preparation of the One World Romania Festival

Ce e de făcut pentru ca energia, expertiza și angajamentul pentru cauze sociale al societății civile să nu se irosească și — mai ales — să aibă un cuvânt de spus și să acceadă la o putere politică reală? Oferta electorală disponibilă alegătorilor din România e săracă și acoperă doar o parte a nevoilor societății românești. Spre finalul anilor 2010, au existat mai multe tentative de a înființa noi partide politice, venite, unele — dinspre societatea civilă și mediile academice — altele dinspre organizații ale diasporei și grupuri populare informale. Majoritatea acestor inițiativă s-a lovit de obstacole insurmontabile înainte de a reuși să fondeze un partid sau au ieșit din prim-planul vieții politice, după înființarea partidelor respective. În aceeași perioadă, multe din asociațiile active pe scena politicilor locale și-au pierdut forța, fiind în plus supuse hărțuirii și intimidării atât dinspre zona politică, cât și dinspre mediile de afaceri. Ne gândim în special la Asociația Salvați Bucureștiul și la Miliția Spirituală, două dintre ONG-urile amenințate de curând cu dizolvarea în instanță. O parte dintre activiștii de pe scena societății civile — și chiar protagoniștii celor două ONG-uri menționate — au aspirat să intre pe scena politică, fiind absorbiți de unele partide existente sau încercând să participe la înființarea unor partide noi. Ne propunem să descifrăm ce s-a întâmplat și ce e de făcut pe viitor, profitând de experiența invitaților noștri.

What needs to be done to ensure that civil society's energy, expertise and commitment to social causes is not wasted and - above all - that it has a say and gains real political power? The electoral offer available to Romanian voters is poor and covers only a part of the needs of Romanian society. Towards the end of the 2010s, there were several attempts to establish new political parties, some coming from civil society and academia, others from diaspora organisations and informal popular groups. Most of these initiatives encountered insurmountable obstacles before succeeding in founding a party or fell out of the political mainstream after the parties were established. During the same period, many of the associations active on the local political scene have lost their strength, and have also been subject to harassment and intimidation from both the political and business worlds. We are thinking in particular of the Save Bucharest Association and the Spiritual Militia, two of the NGOs recently threatened with dissolution in court. Some civil society activists - and even the protagonists of the two NGOs mentioned - have aspired to enter the political arena, being absorbed by some existing parties or trying to participate in the creation of new parties. We aim to decipher what has happened and what needs to be done in the future, drawing on the experience of our guests.

20 martie / March 20
sediul Grupului pentru Dialog Social /
Social Dialogue Group Headquarters

Invitați:

Claudiu Crăciun — politolog, purtător de cuvânt Demos

Florina Presadă — director executiv - Asociația Accept, fostă senatoare

Mihai Burcea — istoric, fondator al Miliției Spirituale

Victoria Stoiciu — consilier de stat, cancelaria primului-ministru

Vlad Alexandrescu — președintele Grupului pentru Dialog Social, fost ministru al Culturii, fost senator

Guests:

Claudiu Crăciun - political scientist, Demos spokesperson

Florina Presadă - executive director - Accept Association, former senator

Mihai Burcea - historian, founder of the Spiritual Militia

Victoria Stoiciu - state counselor, Chancellery of the Prime Minister

Vlad Alexandrescu - president of the Social Dialogue Group, former Culture minister and senator

Un eveniment în parteneriat cu Grupul pentru Dialog Social

An event in partnership with the Social Dialogue Group

**AL DJANAT, PARADISUL ORIGINAR /
AL DJANAT, THE ORIGINAL PARADISE**

ÎNAINTE DE FURTUNĂ / AS THE TIDE COMES IN

INFRUNTÂND ÎNTUNERICUL / FACING DARKNESS

DUMNEZEUL DINTRE NOI / GOD BETWEEN US

CORPUL NOSTRU / OUR BODY

QUEENDOM

ZÂMBETUL GEORGIEI / SMILING GEORGIA

TREI PROMISIUNI / THREE PROMISES

ALEGERI

/

CHOICES

Pentru cea de-a 17-a noastră ediție am decis să punem în prim-plan o idee și o acțiune cu care interacționăm în fiecare zi — un gest ale cărui efecte au potențialul de a se răsfrânge atât asupra unui individ, cât și asupra societății în general.

Actul de a alege.

Pe măsură ce societățile în care trăim devin din ce în ce mai polarizate, iar tot mai multe crize amenință confortul vieții cotidiene, siguranța financiară și stabilitatea geopolitică și de mediu, avem tendința de a căuta rezolvări imediate — și, mai ales, să alegem bunăstarea personală în detrimentul celei colective.

Rămâne, totuși, o responsabilitate pe care o avem față de noi înșine și față de cei din jurul

For our 17th edition we decided to focus on an idea and action that we engage with on a daily basis - one that has the potential to affect both the individual and society at large.

Choice.

As our societies become more polarized and crises threaten daily comforts, financial security or geo-political and environmental stability, we tend to turn towards immediate resolve — and more importantly, personal rather than collective well-being.

Here still lies a responsibility towards ourselves and those around us; thus the dilemma arises: resist, question, or succumb to conformity? Keep a moral code, defend freedoms and rights in an eroding democracy or risk plunging into

nostru; dilema se prezintă astfel: să rezistăm, să punem sub semnul întrebării sau să cedăm în fața conformismului? Să menținem un cod moral, să apărăm drepturile și libertățile într-o democrație aflată în erodare sau să riscăm să ne scufundăm într-o demagogie și mai mare? Să ne lăsăm împărțiți între „noi” și „ei”?

Copleșiți de alegeri conștiente sau inconștiente, rareori reflectăm asupra consecințelor pe care le au deciziile și acțiunile noastre. Rezultatul lor poate fi unul imediat, unul întârziat sau unul pur și simplu futil în contextul sistemelor socio-economice în care funcționăm.

Cu toate acestea, fiecare acțiune implică și o reacție, iar scopul nostru pentru ediția cu numărul 17 este acela de a observa indivizi și comunități provenind dintr-o gamă largă de contexte sociale, culturale și politice, precum și alegerile cu care aceștia se confruntă. Ceea ce duce la o gândire critică și nuanțată sunt conștientizarea de care dau dovadă acești indivizi și modul în care își chestionează propriile circumstanțele.

Secțiunea noastră principală reunește povești care vorbesc despre empatie și rezistență, reziliență și solidaritate care definesc alegeri și, în cele din urmă, acțiuni - expresii concrete ale umanității.

În „ÎNFRUNTÂND ÎNTUNERICUL” și „TREI PROMISIUNI”, revizitarea unor imagini de arhivă accentuează modul în care impulsul de a înregistra, pe timp de război, fragmente de normalitate creează, în retrospectivă, mărturii istorice.

În „NOTRE CORPS” și „QUEENDOM” vedem alegerile individuale față de propriul corp ca pe niște libertăți oferite sau sancționate de societate - pentru vindecare, autoexpresie sau rezistență.

„AL DJANAT”, „PARADISUL ORIGINAR” și „ÎNAINTE DE FURTUNĂ” prezintă comunități care sunt forțate să aleagă între a conserva

bigger demagoguery? Do we let ourselves split between “us” and “them”?

Overwhelmed by conscious or unconscious choices, we often take for granted the consequences of our decisions and actions. Their outcome may be immediate, delayed or futile within the sheer magnitude of the socio-economic systems we function in.

Nevertheless, every action incurs a reaction and our aim for the 17th edition is to observe individuals and communities within a wide range of social, cultural and political contexts, and the choices they are faced with. It is their awareness and questioning of their circumstances that leads to critical, nuanced thinking.

Our main section gathers stories that speak of empathy and resistance, resilience and solidarity that define choices and ultimately, actions - concrete examples of humanity at work.

In 'FACING DARKNESS' and 'THREE PROMISES', revisiting archival footage accentuates how the coping mechanism of recording daily fragments of normality during wartime creates, in retrospect, historical testimonies.

In 'NOTRE CORPS' and 'QUEENDOM' we see the individual choices towards one's body as freedoms afforded or sanctioned by society - for healing, self-expression or resistance.

'AL DJANAT', 'THE ORIGINAL PARADISE' and 'AS THE TIDE COMES IN' depict communities that are forced to choose between preserving ancestral ties, cultural heritage and way of life, or capitulating in front of modernity's accelerated change.

The consequence of entrusting one's unquestionable belief, whether religious or electoral, is explored in 'GOD BETWEEN US' and 'SMILING GEORGIA'.

We don't get to choose the times we live in, yet one of the human freedoms we possess,

legăturile ancestrale, patrimoniul cultural și un mod de viață tradițional sau a capitula în fața schimbărilor accelerate ale modernității.

În „GOD BETWEEN US” și „SMILING GEORGIA” sunt explorate consecințele unei credințe oarbe, fie ea într-o putere religioasă sau una electorală.

Nu putem alege vremurile în care trăim, însă, în ciuda limitărilor externe, una dintre libertățile umane de care dispunem este capacitatea de a ne asuma o poziție. Sperăm ca în interiorul acestei tapiserii multiculturale de povești să putem găsi împreună un fir al reflecției și al inspirației, care să conducă la armonizarea viitorului nostru comun.

(Anca Păunescu, Andrei Tănăsescu)

despite external limitations, is the ability to choose one's attitude. We hope that within this multicultural tapestry of stories we can find together a thread of reflection and inspiration for harmonizing our common future.

(Anca Păunescu, Andrei Tănăsescu)

AL DJANAT, PARADISUL ORIGINAR / *AL DJANAT, THE ORIGINAL PARADISE*

Cineasta Aïcha Chloé Borro, stabilită în Franța de peste un deceniu, se întoarce în țara ei natală, Burkina Faso, cu ocazia morții unchiului ei, tată a 22 de copii și patriarhul familiei pe care ea a lăsat-o în urmă. Spectatorul presimte că va asista la șocul cultural dintre regiunea occidentalizată și rudele ei profund ancorate în obiceiurile și mentalitatea locală, dar discursul filmului este mult mai complex de-atât. Borro nu-și fixează camera asupra fricțiunii dintre lumea occidentală și cea africană, ci asupra fisurilor din ce în ce mai numeroase și profunde care parcurg o așa-zisă societate tradițională, care își fac apariția în film odată cu polemica cu privire la destinul care i se rezervă casei patriarhului. O parte din familie dorește s-o vândă; cealaltă parte consideră că este un spațiu inalienabil, care a văzut născându-se și murind generații de strămoși. Datorită empatiei, subtilității, dar și puterii expresive și talentului de generalizare a particularului ale lui Borro, o dramă în fond banală, prin care trec majoritatea familiilor, devine un expozeu despre consecințele civilizaționale ale modernizării accelerate, post-colonialismului și globalizării, cu o tușă de magie - spiritele străbunilor nefiind niciodată departe. (Liri Alienor Chapelan)

Chloé Aïcha Boro este o scriitoare și cineastă din Franța/Burkina Faso. După ce și-a terminat studiile de literatură modernă, a început să activeze ca jurnalistă în presa scrisă, radio și televiziune. Primul său roman, „Paroles d’orpheline”, a fost publicat de editura L’Harmattan. Din 2012 lucrează ca regizoare de film documentar independent iar în prezent își pregătește primul film de ficțiune, „Démocratie”.

After living in France for over a decade, filmmaker Aïcha Chloé Borro returns to her native Burkina Faso on the death of her uncle — father to 22 children and patriarch of the family she left behind. The viewer may anticipate an incoming cultural clash between the Westernised director and her relatives deeply rooted in local customs and mentalities, yet the film strives for a much more complex discourse. Borro’s camera is not aimed at the friction between a Western and an African world, but at the growing and deepening fissures within a so-called traditional society, fissures brought to light by the dispute over what will happen to the patriarch’s house. One side of the family wants to sell it; for the other, it is an inalienable space that has seen the birth and death of generations of ancestors. Owing to Borro’s empathy and subtlety, combined with her power of expression and talent for making the particular resonate with the universal, what seems like a trivial drama, common to most families, becomes an exposé on the civilisational consequences of accelerated modernisation, post-colonialism, and globalisation. All with a hint of magic — the spirits of the ancestors are always keeping close. (Liri Alienor Chapelan)

Chloé Aïcha Boro is a Franco-Burkinabé writer and filmmaker. After studying Modern Literature, she began working as a journalist for press, radio, and television. Her novel ‘Paroles d’orpheline’ was published by L’Harmattan. Since 2012 she’s been an independent documentary director and at the moment she’s developing her first fiction film, ‘Démocratie.’

Titlu original / Original Title
AL DJANAT, PARADIS ORIGINEL

Franța, Burkina Faso, Benin,
Germania, 2023
V.O.: Bambară
83 min.

Regie: **Chloé Aïcha Boro**
Producție: **Frédéric Féraud, Chloé Aïcha Boro, Faissol Gnonlonfin, Bärbel Mauch**
Imagine: **Rémi Jennequin, Mathieu Bertholet, Prisca Bourgoïn**
Montaj: **Nina Khada**
Design de Sunet: **Fred Bielle**
Sunet: **Sanfo Alassane, Raphaël Roche**

Filmografie: *Le loup d'or de Balolé* (2019) / *France-au revoir, le nouveau commerce triangulaire* (2017) / *Farafin ko, une cour entre deux mondes* (2014)

ÎNAINTE DE FURTUNĂ / AS THE TIDE COMES IN

Pe insula daneză Mandø, din Marea Wadden, se află 27 de locuitori. O furtună le amenință teritoriul vulnerabil și periclitat de intemperii de-a lungul timpului, iar Gregers și câinele său pornesc cercetarea zonei. Acesta reprezintă imaginea colectivă de insular învățat să traiască în acel mediu nefavorabil timp de sute de ani, iar în ciuda amenințărilor meteorologice, el refuză să-și construiască o viață în altă parte și speră să-și găsească o soție care să conducă ferma cu el. Între timp, Mie își sărbătorește 100 de ani, iar Niels, un pasionat observator de păsări, deplânge înaripatele care nu mai vizitează insula. Cu toate acestea, continuă să apară turiști în zonă, iar localnicii sunt dispuși să-și ducă mai departe rutina pe pământul lor, contrar experților în schimbări climatice care prezic agravarea și transformările înfricoșătoare ale vremii, din ultimul timp. Portretul acestui microunivers este animat de imagini încântătoare ale peisajului insular, un loc în care marea se împletește cu vântul și cerurile, toate acestea fiind în continuă mișcare și în contact cu localnicii. Tabloul idilic este împachetat cu situații comice, dar sumbre totodată, în care singura alternativă devine adaptarea la mediu, unde răspunsul acestui ecosistem devine o consecință a acțiunilor noastre. (Carmen Lascoiu)

Juan Palacios este un cineast și cercetător artistic de origine bască. A studiat Știința și Ingineria Mediului și a absolvit programul de Masterat al Academiei Olandeze de Film. Proiectele sale explorează granițele dintre cultura umană și domeniul non-umanului, respectiv dintre misticism și materialism.

Sofie Husum Johannesen a studiat antropologie vizuală la Universitatea Aarhus și începând din 2017 face parte din echipa de producție a casei Elk Film. „As the Tide Comes in” reprezintă debutul său în regie.

The Danish island of Mandø in the Wadden Sea is home to 27 inhabitants. While a storm is threatening their windy and weathered land, Gregers sets out with his dog to conduct research on the area. Gregers is much like a collective image of the islander who, over the course of hundreds of years, has learned to survive in the unfriendly environment, and, despite the threats posed by the weather, refuses to build a life elsewhere and hopes to find a wife to run his farm with. All the while, Mie celebrates his 100th birthday, and Niels, an avid birdwatcher, laments those winged creatures that are no longer visiting the island. Yet tourists continue to flock to the area, and the locals are happy to go about their daily lives on the island, contrary to climate change experts warning about the worsening and concerning weather changes of late. The portrait made to this small universe is enlivened by splendid images of the island's scenery, unfolding as a place where the sea meets the winds and the skies, all perpetually in motion and in contact with the locals. The film's idyllic grand picture is packed with comic, yet equally bleak situations, where the only alternative is to adapt to the environment and the response of this ecosystem becomes a consequence of our actions. (Carmen Lascoiu)

Juan Palacios is a Basque filmmaker and artistic researcher with a background in Environmental Studies and an MA in Film from the Netherlands Film Academy. His work explores the boundaries between human culture and the non-human, mysticism and materialism.

Sofie Husum Johannesen studied Visual Anthropology at Aarhus University and since 2017 she has worked as a core part of Elk Film's production team. 'As the Tide Comes in' is Sofie's debut in directing.

Titlu original / Original Title
FØR STORMEN

Danemarca, 2023
V.O.: Daneză
89 min.

Regie: **Juan Palacios, Sofie Husum Johannesen**
Producție: **Kasper Lykke Schultz**
Imagine: **Juan Palacios**
Montaj: **Nicolas Nørgaard Staffolani**
Design de Sunet: **Peter Albrechtsen, MPSE**
Muzică: **Morten Svenstrup**

Filmografie: Juan Palacios: Meseta (2019) / Pedaló (2016)

INFRUNTÂND ÎNTUNERICUL / FACING DARKNESS

În noul său titlu, „Înfruntând întunericul”, cunoscutul documentarist Jean-Gabriel Périot pornește de la materialul video brut înregistrat timp de câțiva ani, începând cu aprilie 1992, de patru cinești bosniaci. În acea lună demarează asediul orașului Sarajevo. Ce vedem pe ecran sunt imaginile surprinse din miezul evenimentelor — ceva ce oscilează între mostre de jurnalism expuse pericolului iminent și bucăți de documentar ce adoptă un început de postură analitică. De fapt, acestea sunt mărturii vii, fierbinți, imposibil de „încasat” fără uluirea că o asemenea atrocitate a fost posibilă. Treizeci de ani mai târziu, Périot îi regăsește pe acești oameni, cărora le întinde un iPad și îi roagă să ne ofere puțin context. Vremurile s-au schimbat, emoția întâlnirii cu aceste imagini îngropate e, însă la fel de puternică. Prin acest dispozitiv simplu, filmul trasează istoria bruiată a unui spațiu, grație celor care au îndrăznit să îl fixeze în timp, cu un ochi mereu deschis la posibilitățile viitorului. (Victor Morozov)

Născut în Franța în 1974, Jean-Gabriel Périot a realizat mai multe scurtmetraje aflate la granița dintre documentar, film experimental și ficțiune. Și-a dezvoltat propriul stil de montaj care explorează teme precum violența și istoria utilizând arhive fotografice. Périot a câștigat numeroase premii în cadrul unor festivaluri de film prestigioase. Debutul său în lungmetraj, „A German Youth”, a fost prezentat în deschiderea secțiunii Panorama la Festivalul Internațional de Film de la Berlin, în 2015.

Renowned documentarian Jean-Gabriel Périot bases his newest 'Facing Darkness' on the raw video footage shot over the course of a few years, starting with April 1992, by four Bosnian filmmakers. That very same month sees the beginning of the Siege of Sarajevo. What we see on the screen are images recorded in the heat of the conflict — images that oscillate between samples of journalism under imminent danger and documentary-like fragments exhibiting an incipient analytical stance. In fact, these are vivid, fresh testimonies, impossible to “take in” without realising the horror that such an atrocity was possible. Thirty years later, Périot finds these people, hands them an iPad, and asks them to give us some context. The times have changed, yet the emotion on meeting these long-buried images remains as strong. With the aid of this very simple device, the film traces the obstructed history of a space, all thanks to those who dared to etch it in time, with an eye always open to the possibilities of the future. (Victor Morozov)

Born in France in 1974, Jean-Gabriel Périot has made several short films on the frontier of documentary, experimental, and fiction. He developed his own style of film editing that explores violence and history using film and photography archives. Périot won numerous awards at various prestigious film festivals. His first feature, 'A German Youth', opened the Panorama section of the 2015 Berlinale.

Titlu original / Original Title
AFFRONTER L'OBSCURITÉ

Franța, Elveția,
Bosnia și Herțegovina, 2023
V.O.: Bosniacă, Engleză
110 min.

Regie, Scenariu, Montaj: **Jean-Gabriel Périot**
Producție: **Cécile Lestrade, David Épiney,**
Eugenia Momenhaler, Kumjana Novakova
Imagine: **Denis Gravouil, Amine Berrada,**
Amel Djikoli, Augustin Losserand
Sunet: **Henri Maïkoff, Xavier Thibault,**
Laure Arto

Filmografie: *Returning to Reims (Fragments)* (2021) / *Our Defeats* (2019) / *There Is Joy in this Struggle* (2017) / *Summer Lights* (2016) / *A German Youth* (2015) / *The Devil* (2012) / *The Barbarians* (2010) / *200000 Phantoms* (2007) / *Even if She Had Been a Criminal...* (2006) / *Dies Irae* (2005) / *Intimated Diary* (2001)

DUMNEZEUL DINTRE NOI / GOD BETWEEN US

„Dumnezeul dintre noi” e în egală măsură un film despre libertate și despre limitele sale. Chestionând raportul propriei familii lărgite cu religia protestantă, cineasta Rebecca Hirneise transformă acest spațiu deschis de obiectivul camerei într-unul al întâlnirii și al dezbaterii. Rezultatul nu poate fi decât contradictoriu: discuțiile se avântă până departe, înspre străfunduri psihologice și motivații ce țin de sfera intimă — sau nu. Bazat pe relația fiecăruia cu Dumnezeu, filmul desenează cercuri concentrice în jurul ideii de credință, de la simplă curiozitate la fanatism obtuz la părerile celuilalt. Un tablou familial perfect această diversitate de opinii: vedem acolo, de o parte, o poartă larg deschisă către un drum plin de oameni ce se distrează, și care culminează într-un incendiu dezastruos; și, de cealaltă parte, un intrând abia ghicit, care conduce spre împlinirea din ceruri. Între aceste două alternative, cineasta încearcă să-și găsească un drum adecvat propriilor convingeri — și, în același timp, să își provoace membrii familiei la un gest introspectiv, capabil să dezvăluie mai mult din cine sunt aceștia de fapt. (Victor Morozov)

Rebecca Hirneise s-a născut și a crescut în Mühlacker, un orașel din sudul Germaniei, dar a trăit și a lucrat mulți ani în Viena. A absolvit studiile de Media ale Universității de Artă și Design din Karlsruhe și pe cele de Regie și Scenaristică ale Academiei de Film din Viena. Din background-ul ei fac parte, de asemenea, fotografia și cinemaul experimental.

‘God Between Us’ is a film about freedom as much as about the very limits of it. Questioning her own extended family’s relationship with the Protestant religion, filmmaker Rebecca Hirneise transforms the space opened by the camera lens into one of encounter and debate. The result can only be contradictory: the discussions venture far, into psychological depths and intimate motivations — or not. Basing itself on one’s relationship with God, the film draws concentric circles around the idea of faith, from simple curiosity to obtuse fanaticism directed against the opinions of others. A painting much familiar to Austria’s religious population perfectly describes this diversity of opinion: on the one side we see a wide open gate to a road full of people having fun, culminating in a disastrous fire; and, on the other side, a shy, hidden entrance leading to fulfilment in heaven. The filmmaker tries to find a path between these two alternatives that also suits her own convictions — and, at the same time, seeks to challenge her family members to an introspective gesture so as to reveal more of who they really are. (Victor Morozov)

Rebecca Hirneise was born and raised in Mühlacker, a small town in southern Germany and has been living and working in Vienna for many years. She studied Media Art at the University for Art and Design in Karlsruhe, as well as Directing and Screenwriting at the Vienna Film Academy. Her background also includes photography and experimental filmmaking.

Titlu original / Original Title
ZWISCHEN UNS GOTT

Austria, 2024
 V.O.: Germană
 90 min.

Regie: Rebecca Hirneise
 Producție: Ruth Beckermann
 Scenariu: Rebecca Hirneise, Philipp Diettrich
 Imagine: Tilmann Rödiger
 Montaj: Florian Kecht
 Sunet: Cristi Iorga
 Distribuție: Birgit Arnold, Conny Epple,
 Volker Epple, Rebecca Hirneise, Anette Kirschner,
 Reinhold Kirschner, Martha Kirschner,
 Otto Kirschner, Evmarie Klein, Hartmut Klein,
 Hanna Moser

Filmografie: *Alltag* (2018) / *Huone 4.11B* (2014) / *Alter Flugplatz* (2013) / *Eis* (2010)

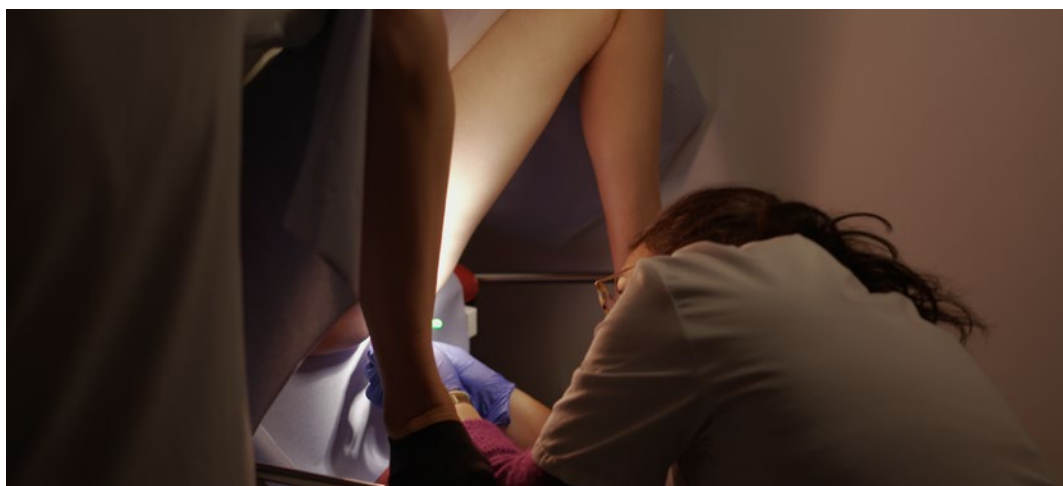
CORPUL NOSTRU / OUR BODY

„Corpul nostru” constituie o vastă documentare a salonului de ginecologie dintr-un spital parizian. Grație indispensabilei Claire Simon, această investigație e opusul intruziunii: un spațiu al empatiei și chiar al sororității prinde să se deseneze în jurul obiectivului, pe măsură ce diverse femei trec pragul cabinetului. Filmul e mai mult decât o intervenție wisemaniană în care ni se dezvăluie mecanismul funcțional al unei instituții. Dată fiind această intimitate inevitabilă — puține lucruri mai prețioase și mai secrete decât propriul corp —, imaginea asigură o perspectivă plurală asupra feminității de azi și a modurilor în care aceasta se definește și se reinventează la contactul cu norme sociale și cu științe exacte. De la nașteri și până la schimbări de sex, „Corpul nostru” se dovedește de-a dreptul revelatoriu, luminând o dimensiune a existenței în care bărbatul e cel mult prezență consolatoare, acompaniament, personaj de rang secund. Pășind la rândul ei în fața camerei, Claire Simon creează un raport de egalitate cu pacientele. Departate de lozinci moralizatoare, aceasta devine minima condiție pentru ca experiența filmatului să se transforme într-o terapie lucidă. (Victor Morozov)

Claire Simon s-a născut în 1955 în Londra și și-a petrecut copilăria în sudul Franței. Este regizoare de film, scenaristă, actriță, monteuză, și directoare de fotografie și are un background în Antropologie. Simon și-a început cariera în anii 1970 realizând scurtmetraje. Primul ei lungmetraj de ficțiune, „Sinon, oui”, a fost proiectat în cadrul Cannes Film Festival Directors' Fortnight în 1997. Lucrările sale chestionează și estompează granițele dintre ficțiune și documentar.

‘Our Body’ is an ambitious documentarian survey of the gynaecology ward in a Parisian hospital. In the hands of the ever so relevant Claire Simon, this investigation is the opposite of intrusive: as various women cross the threshold of the doctor’s office, a space of empathy, of sisterhood even, begins to form all around the camera. Simon’s film is more than a Wisemanian intervention seeking to reveal an institution’s functioning mechanism. Given the inevitable intimacy — few things are more precious and private than one’s own body — the image allows for a multifaceted perspective on femininity today and the ways in which it is defined or reinvents itself in contact with social norms and hard science. From births to gender reassignments, ‘Our Body’ is revelatory, illuminating a dimension of existence where men are at best a comforting presence, an accompaniment, a second-class character. Stepping herself in front of the camera, Claire Simon creates a relationship of equality between her and the female patients. Far from delivering moralising slogans, this is revealed as the minimal condition for the experience of filming to become a lucid form of therapy. (Victor Morozov)

Claire Simon was born in 1955 in London and spent her childhood in the south of France. She is a film director, screenwriter, actress, editor, and director of photography, with a background in Anthropology. Simon began her career in the 1970s, by directing short films. Her first fiction feature-length movie, ‘Sinon, oui’ was screened at the Cannes Film Festival Directors' Fortnight in 1997. Simon’s works often question and blur the lines between fiction and documentary.

Titlu original / Original Title
NOTRE CORPS

Franța, 2023
V.O.: Franceză
168 min.

Regie, Imagine: **Claire Simon**
Producție: **Kristina Larsen**
Montaj: **Luc Forveille**
Sunet: **Flavia Cordey, Nathalie Vidal,**
Elias Boughedir
Muzică: **Elias Boughedir**

Filmografie: *Vous ne désirez que moi* (I Want to Talk About Duras) (2021) / *Le village* (2019) / *Le Concours* (2016) / *Le Bois dont les rêves sont faits* (2015) / *Gare du Nord* (2013) / *Ça brûle* (2006) / *Ça c'est vraiment toi* (1999) / *Sinon, oui* (1997) / *Faits divers* (1993) / *Récréations* (1992) / *Les patients* (1989) / *La police* (1988) / *Tandis que j'agonise* (1980) / *Madeleine* (1976)

QUEENDOM

Războiul lansat asupra Ucrainei a readus mai mult ca niciodată în atenția publică universul concentraționar pe care îl reprezintă Rusia contemporană pentru o bună parte a populației sale, cea care refuză să-și vândă libertatea de gândire și de acțiune pentru niște firimituri de la masa conducătorilor sau chiar și numai pentru o existență pașnică. Protagonista filmului, Agniiei Galdanova, artista queer supranumită Gena Marvin, face fără îndoială parte din această populație indocilă - este chiar printre cele mai spectaculoase reprezentante ale ei. Din orașul de provincie unde s-a născut, ridicat pe locul unde era cândva un gulag, până în inima Moscovei, tânăra de doar 21 de ani își afișează cu un curaj nebun propriul corp înveșmântat în creații suprealiste și pus în situații cu tentă apocaliptică, mizând pe unda de șoc pe care fiecare astfel de reprezentare publică o produce în peisajul social, moral și chiar și estetic al Rusiei putiniste. Motorul acțiunilor Genei nu este dorința de a provoca, ci aceea de a i se recunoaște existența, oricât de contrară ar fi ea sensibilității dominante - iar acest lucru merită, în ochii artistei, expunerea la riscul presiunii cele mai crunte.
(Liri Alienor Chapelan)

Agniia Galdanova s-a născut în Sankt Petersburg în 1987. A studiat Jurnalismul și Regia de Film. Pasiunea sa pentru non-ficțiune a fost stârnită în 2016 în urma întâlnirii cu viitorul său mentor, cineasta Marina Razbezhkina, în cadrul DokLeipzig Festival.

The war launched on Ukraine has, more than ever before, brought to public attention the concentrationist universe that contemporary Russia is for a large part of its population, to that segment who refuse to sell their freedom of thought and action for a few crumbs from the leaders' table or even just in exchange for a peaceful existence. The protagonist in Agniia Galdanova's film, a queer artist who goes by the name of Gena Marvin, is undoubtedly part of this unruly population — she is, in fact, among its most spectacular representatives. From the provincial town of her birth, built on the site of a former gulag, to the heart of Moscow, the 21-year-old woman displays her body with mad courage, clad in surrealist creations and during imagined apocalyptic situations. Each such public performance, she hopes, will send a shockwave through the social, moral, and even aesthetic landscape of Putinist Russia. The driving force behind Gena's actions is not the desire to provoke, but that to have her existence acknowledged, however contrary it may be to the sensibilities in power. In the artist's eyes, this is worth the risk of the harshest repression.
(Liri Alienor Chapelan)

Agniia Galdanova was born in Saint Petersburg in 1987. She studied Journalism and Film Directing. Her passion for non-fiction was stirred in 2016, upon meeting her future mentor Marina Razbezhkina at the DokLeipzig Festival.

Titlu original / Original Title
QUEENDOM

Franța, SUA, 2023,
V.O.: Rusă
98 min.

Regie: Agniia Galdanova
Producție: Agniia Galdanova, Igor Myakotin
Imagine: Ruslan Fedotov
Montaj: Vlad Fiszhez

Filmografie: One Step Forward, One Step Back (2020) / Out of Place (2017)

ZÂMBETUL GEORGIEI / SMILING GEORGIA

Cei mai mari scriitori realiști au cultivat incredibila putere revelatorie a anecdotei în aparență banale, dar care conține de fapt înăuntru ei toate coordonatele unor problematici atât de ample încât basculează invariabil în abstract dacă nu sunt particularizate. De la o anecdotă tragi-comică pornește și filmul lui Luka Beradze: în cadrul campaniei sale electorale din 2012, președintele de atunci al Georgiei, Mikheil Saakashvili, a promis cetățenilor celor mai dezavantajați că le va schimba dantura pe banii partidului în fruntea căruia se afla. Mulți locuitori din zonele rurale nu au vrut să rateze această oportunitate neașteptată. Dar finalul poveștii este pe atât de brutal pe cât este, în fond, de previzibil: partidul prezidențial a pierdut alegerile, iar etapa înlocuirii dinților extrași a devenit încă o relicvă în lunga serie de promisiuni electorale răsuflete care năpăstuiește toate sistemele democratice. Beradze merge într-un sat unde un număr însemnat de bătrâni a marșat la strategiile populiste ale fostului președinte pentru a constata violența inscripției ipocriziei politice în înseși trupurile locuitorilor. Dar în urma observației sale subtile și vibrând de tandrețe a cotidianului acestui spațiu, rămânem măcar cu impresia aparent paradoxală că această umilință le-a redat sătenilor demnitatea și încrederea în nimeni alții decât în ei înșiși și în propria lor comunitate. (Liri Alienor Chapelan)

Născut în Tbilisi, Georgia, **Luka Beradze** și-a dat licența în Regie de Film în cadrul Institutului Internațional de Mass Media, Comunicare și Relații Publice din Tbilisi, în 2011. Primul său documentar de lung metraj, „Zâmbetul Georgiei”, a câștigat un grant acordat de Centrul Național al Cinematografiei din Georgia și de Film- und Medienstiftung NRW (Germania). În prezent lucrează la debutul său în lungmetrajul de ficțiune, „Disposable”.

The greatest of the realist writers have cultivated the incredible revelatory power of the apparently banal anecdote, but which, in fact, contains within all the coordinates of issues so broad that they invariably tip over into the abstract unless particularised. Luka Beradze's film is also based on a tragi-comic anecdote: during his 2012 election campaign, the then-president of Georgia, Mikheil Saakashvili, promised the country's most disadvantaged citizens new teeth at the expense of his party. Many rural residents did not want to miss this unexpected opportunity. But the end of the story is as brutal as it is predictable: the presidential party lost the election, and the next step in replacing the extracted teeth has become yet another relic in the long series of empty electoral promises that plague all democratic systems. Beradze visits a village where a significant number of elders marched against the populist strategies of the former president so as to ascertain the violence with which political hypocrisy has been inscribed on the very bodies of the inhabitants. And yet, after witnessing the director's subtle and vibrantly tender observation of the everyday life of this space, we are at least left with the seemingly paradoxical impression that this humiliation has restored the villagers' dignity and confidence in none other than themselves and their community. (Liri Alienor Chapelan)

*Born in Tbilisi, Georgia, **Luka Beradze** got his BA in Directing from Tbilisi Mass Media and Public Communications International Institute in 2011. For his first feature documentary, 'Smiling Georgia,' he was awarded a production grant by the Georgian National Film Center and the Film- und Medienstiftung NRW (Germany.) He is currently developing his feature fiction debut, 'Disposable.'*

Titlu original / Original Title
GIMILIANI SAKARTVELO

Georgia, Germania, 2023
V.O.: Georgiană
62 min.

Regie, Scenariu: **Luka Beradze**
Producție: **Nino Chichua, Anna Khazaradze, Eva Blondiau, Elmar Imanov, Sophio Bendiashvili, Bacho Meburishvili**
Imagine: **Lomero Akhvlediani**
Montaj: **Nodar Nozadze, Joseph "Soso" Bliadze, Luka Beradze**
Sunet: **Nino Tevdorashvili**
Design de Sunet: **Jascha Viehl**
Muzică: **Alexandre Kordzaia**
Distribuție: **Nana Papidze, Lamara Samkharadze, Nodar Labadze, Bezhan Labadze**

Filmografie: Sorry for Being Late (2021) / I Went, I Saw, I Fixed It (2016)

TREI PROMISIUNI / *THREE PROMISES*

Filmul lui Yousef Srouji este scurt, personal și percutant, sondând parcă eternul conflict israelo-palestinian prin prisma unor materiale care alcătuiesc însăși țesătura copilăriei sale. În cursul celei de-a doua Intifade, la începutul anilor 2000, filmările în regim amator ale părinților lui Yousef devin brusc șarjate politic, documente tulburătoare ale eforturilor unei familii de a-și proteja cât mai bine universul casnic de pericolele din exterior, al căror laț se strânge din ce în ce mai tare. Mama lui Yousef devine simbolul individului sfâșiat între obligațiile sale familiale și propria-și integritate fizică pe de-o parte, și dorința de a documenta, eventual de a participa, la răscoala poporului său pe de altă parte. Tânăra femeie pare incapabilă să lase din mână camera de filmat și este atrasă iremediabil de geamurile casei pe care se zăresc bombardamentele, în ciuda rugămintelor întregii familii să rămână la adapost. Relația cu copiii ei, în cadrul căreia figura ei de mamă se retrage uneori în spatele rolului de documentarist, este unul dintre aspectele cele mai provocatoare ale unui film din păcate mai actual ca niciodată. (Liri Alienor Chapelan)

În proiectele sale, **Yousef Srouji** analizează și încearcă să înțeleagă dinamica ocupației din Palestina, precum și reziliența colectivă în zonele de conflict. Și-a dat licența în Economie în cadrul University of British Columbia și masteratul în Practica Dezvoltării în cadrul UC Berkeley. Srouji speră să își poată folosi abilitățile pentru a ajuta și a sprijini emanciparea comunităților marginalizate din Orientul Mijlociu. Cineastul și-a petrecut prima parte a copilăriei în Palestina, apoi s-a mutat în Qatar cu restul familiei în timpul celei de-a doua Intifade.

Yousef Srouji's film is short, personal, and powerful, using materials that make up the very fabric of his childhood to probe the seemingly eternal conflict between Israel and Palestine. During the second Intifada in the early 2000s, the home-movies shot by Yousef's parents suddenly become politically charged, turning into unsettling documents of a family's efforts to protect their domestic universe from the ever-tightening noose of outside dangers. Yousef's mother becomes a symbol of the individual torn between, on the one hand, her family obligations and her own physical integrity and, on the other, her desire to document, and, possibly, to participate in the uprising of her people. Despite the pleas of the whole family to remain under shelter, the young woman seems unable to let go of her camera and is drawn irrevocably to the windows of the house, which show signs of bombing. Her relationship with her children, where the role of the documentarist sometimes precedes that of her figure as a mother, is a most provocative aspect of a film that is sadly more topical than ever. (Liri Alienor Chapelan)

Yousef Srouji's work focuses on understanding the dynamics of occupation in Palestine and community resilience in conflict areas. He holds a BA in Economics from the University of British Columbia and an MA in Development Practice from UC Berkeley. He hopes to use his skills to aid and empower marginalized communities in the Middle East. Yousef spent the first part of his childhood in Palestine, then relocated to Qatar with his family in the midst of the Second Intifada.

Titlu original / Original Title
THREE PROMISES

Palestina, Liban, SUA, 2023
V.O.: Arabă
61 min.

Regie: Yousef Srouji
Producție: Marielle Olentine, Zein Khleif
Scenariu: Yousef Srouji, Marielle Olentine,
Mahdokht Mahmoudabadi
Imagine: Suha Khamis, Yousef Srouji,
Mashal Kawasmi
Montaj: Mahdokht Mahmoudabadi
Sunet: Sarouna Mushasha, Dani Masaadeh
Muzică: Ghiya Rushidat

CIOMPI

LANDSHAFT

TĂCEREA RAȚIUNII / *SILENCE OF REASON*

SOUNDTRACK PENTRU O LOVITURĂ DE STAT /
SOUNDTRACK TO A COUP D'ETAT

MEMORIA INFINITĂ / *THE ETERNAL MEMORY*

MAMA TUTUROR MINCIUNILOR /
THE MOTHER OF ALL LIES

ECOURI DIN TRECUT /

ECHOES FROM THE PAST

Trecutul istoric nu este doar un artefact. El poate fi un punct de referință, din care să desprindem învățături sau să ne înțelegem prezentul, în aceeași măsură în care poate fi și un continuum dinamic care răspunde la evenimente aflate în desfășurare.

Oricât de mult ar fi trecutul un martor al realizărilor noastre ca societăți sau oricât ar aminti cicatricile sale de tendințele distructive

Historical past isn't just a mere artifact. It can be a reference point from which to derive lessons or understand our present, as well as a dynamic continuum that responds to the unfolding events in our present.

As much as the past marks our achievements as societies, or its scars stand as stark reminders of humanity's destructive tendencies, it is crucial to resist historical amnesia or mystification. The

ale umanității, este esențial să rezistăm amneziei sau mistificării istorice. Filmele din cadrul selecției noastre întăresc importanța reexaminării și confruntării trecutului.

Rememorarea trecutului apare sub forme diferite în „TĂCEREA RAȚIUNII”, „MAMA TUTUROR MINCIUNILOR” și „MEMORIA INFINITĂ”. În „TĂCEREA RAȚIUNII”, Kumjana Novakova recuperează din arhiva Tribunalului de la Haga mărturiile cutremurătoare ale victimelor femeii din timpul războiului bosniac, scoțându-le din anonimul cuvântului transcris. Acest proces de suprapunere a memoriei și a istoriei capătă, în „MAMA TUTUROR MINCIUNILOR” al lui Asmae El Moudir, o dimensiune terapeutică. Îngropate sub minciuni vechi, secrete și uitare voită, traumele Revoluției pâinii din 1981 din Casablanca sunt acum excavate din memoria familiei regizoarei, aceasta folosind machete în miniatură pentru a reprezenta membrii familiei și cartierul în care trăiesc. Relația intrinsecă dintre memorie și identitate, atât la nivel național, cât și la nivel personal, e întruchipată în portretul chileanului Augusto Góngora din „MEMORIA INFINITĂ”, un jurnalist care și-a dedicat viața și cariera salvării memoriei istorice în timpul dictaturii lui Pinochet — doar ca acesta să se confrunte mai târziu cu propria pierdere a memoriei.

La fel de important în confruntarea trecutului este să analizăm modul în care el se oglindește în prezent — indiferent dacă este vorba de acum 2, 64 sau 640 de ani. În „CIOMPI”, Agnès Perrais navighează din Evul Mediu până în Florența de astăzi, trasând o linie de continuitate a luptei împotriva exploatării clasei muncitoare - între revolta ciompilor (lucrători din domeniul lânii) și protestele contemporane ale muncitorilor migrați din industria textilă. Plasată în perioada volatilă a Războiului Rece din anii 1960 și a mișcărilor de independență postcoloniale, „SOUNDTRACK PENTRU O LOVITURĂ DE STAT” reflectă în mod copleșitor prezentul, examinând implicațiile complexe ale influenței geopolitice și ale controlului asupra

significance of re-evaluating and confronting the past is reinforced by the films in our selection.

Recalling the past takes different forms in 'SILENCE OF REASON', 'MOTHER OF ALL LIES' and 'THE ETERNAL MEMORY'.

In 'SILENCE OF REASON', Kumjana Novakova retrieves from the archive of the Hague Tribunal harrowing testimonies of female victims of the Bosnian war, bringing them out of transcribed anonymity. This process of overlapping memory and history is given a therapeutic dimension in Asmae El Moudir's 'THE MOTHER OF ALL LIES'. Buried beneath layers of old lies, secrets, and intentional amnesia, the trauma of the 1981 bread uprising in Casablanca is now playfully excavated from her family's memory through miniature models of themselves and their neighborhood. The intrinsic relationship between memory and identity on a national and personal level is manifested in 'THE ETERNAL MEMORY's' portrait of Augusto Góngora, a journalist whose life and career were dedicated to saving Chile's historical memory during Pinochet's dictatorship - only to confront later on, his own loss of memory.

Equally important in confronting the past is to trace the ways in which it is mirrored by our present - whether it is 2, 64 or 640 years ago. In 'CIOMPI', Agnès Perrais navigates from the Middle-Ages to present-day Florence, drawing a line of continuity in the fight against exploitation of the working class - between the Ciompi revolt of wool-workers and contemporary protests of migrant textile workers. Set within the volatile period of the 1960s Cold War and post-colonial movements of independence, 'SOUNDTRACK TO A COUP D'ETAT' overwhelmingly echoes the present by examining the complex entanglements of geo-political influence and control over national resources around the newly independent DRC. Bringing us closer to our present, Daniel Kötter takes a road trip on the border separating

resurselor naționale din jurul proaspăt independentei RDC. Aducându-ne mai aproape de prezent, Daniel Kötter călătorește de-a lungul graniței care separă Armenia de Azerbaidjan, explorând modul în care conflictul din Nagorno-Karabakh modelează trecutul, prezentul și viitorul mocnind, atât al geografiei, cât și al destinelor umane.

(Anca Păunescu, Andrei Tănăsescu)

Armenia and Azerbaijan, exploring how the past, present and looming future of geographies and human destinies, are shaped by the Nagorno-Karabakh conflict.

(Anca Păunescu, Andrei Tănăsescu)

CIOMPI

Luptele muncitorești de ieri și de azi nu se află într-o perfectă continuitate: poate că greutatea condițiilor de muncă ce îi răpesc individului demnitatea și îl transformă într-o unealtă, și nașterea, în acest context vitreg, a unei solidarități de branșă sunt ingrediente recurente ale acestor mișcări; dar situația politică și economică globală a evoluat atât de mult, mai ales în ultimele două secole, încât o paralelă prea exactă ar fi un act de simplificare a istoriei. Filmul cineastei Agnès Perrais pornește de la asemănările flagrante pentru a explora apoi nuanțele celor două lupte muncitorești pe care le discută, adoptând atitudini distincte pentru fiecare: pe de-o parte, o minuțiozitate de istoric în relatarea revoltei muncitorilor din domeniul lânii în Florența secolului XIV, printre primele de acest tip. Pe cealaltă parte, un angajament vibrând de energie în favoarea muncitorilor străini care lucrează astăzi în culisele industriei modei de lux italiene, suferind atât de pe urma nedreptăților istorice rezervate clasei proletare, cât și abuzurilor unei Europe care respinge oficial imigranții, iar neoficial îi exploatează. Cele două fire sunt reunite de figura carismatică a lui Alessandro Stella, un fost militant cu metode radicale, refugiat în a doua parte a vieții în obiectivitatea ocupației de istoric. (Liri Alienor Chapelan)

Agnès Perrais este o artistă și cercetătoare născută în Paris. În lucrările sale Perrais utilizează o varietate de forme stilistice (colaje, rayografie etc.) și explorează conexiunile dintre politică și imaginație, atât prin documentare („Ciompi”), cât și prin scurtmetraje poetice („Marin miroir”, „Navire” - coregizat cu Lysa Heurtier Manzanares.) Este membră a unor colective artistice precum L’Etna, La Poudrière și Le Navire Argo și cofondatoare a asociației „La Surface de dernière diffusion”.

The workers’ struggles of the past and those of today do not form a line of perfect continuity: perhaps the harsh working conditions, stripping the individual of their dignity and turning them into a tool, as much as the emergence, in this vitriolic context, of a branch solidarity are indeed recurrent ingredients that lead up to these movements; yet the global political and economic situation has evolved so much, particularly over the past two centuries, that drawing a perfect parallel would be an act of simplifying history. Agnès Perrais starts from the more evident similarities, and then turns to the nuances of the two workers’ struggles that make up the subject of her film, adopting a distinct perspective for each. On the one hand, we see a historian’s thoroughness in recounting the uprising of wool workers in 14th-century Florence, an uprising among the first of its kind. On the other, we’re witnesses to an energetic commitment to the cause of the foreign workers toiling today behind the scenes of the Italian luxury fashion industry, and who are suffering from both the historical injustices typically borne by the proletariat and the abuses committed by a Europe that, on the official front, rejects immigrants, and, on the unofficial one, exploits them. The two strands are brought together by the charismatic figure of Alessandro Stella, a former radical-method militant who, for the second part of his life, has taken refuge in the objectivity of his occupation as a historian. (Liri Alienor Chapelan)

Agnès Perrais is an artist and researcher born in Paris. In her projects she uses a variety of stylistic approaches (collages, rayograms etc.) and explores the connections between politics and imagination, either through documentaries (“Ciompi”) or poetic short films (“Marin miroir,” “Navire”- co-directed with Lysa Heurtier Manzanares.) She is a member of several artistic collectives (L’Etna, La Poudrière, Le Navire Argo) and co-founder of the association ‘La Surface de dernière diffusion.’

Titlu original / Original Title
CIOMPI

Franța, 2023
V.O.: Franceză, Italiană, Urdu
83 min.

Regie: **Agnès Perrais**
Producție: **Lysa Heurtier Manzanares, Orlane Dumas**
Imagine: **Agnès Perrais, Frédérique Menant**
Montaj: **Marie Bottois, Agnès Perrais**
Sunet: **Marie Bottois**
Mixaj Audio: **André Fèvre**
Muzică: **Glenn Marzin**

Filmografie: *Marin miroir* (2021) / *Magari!* (2019) / *Navire* (2017) / *Tant que nous sommes à bord* (2014)

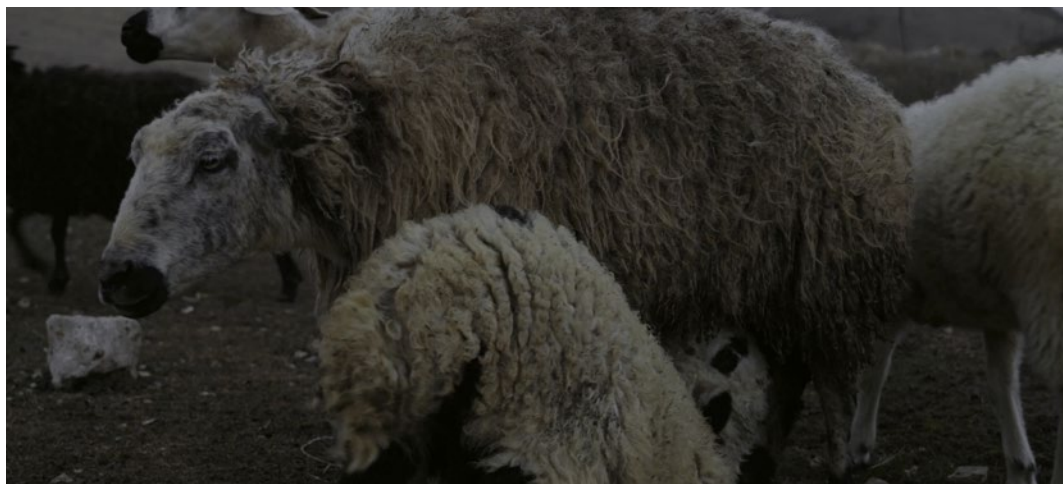
LANDSHAFT

O cireadă de vaci avansează molcom. Un bunic pune în cuvinte frica comunității în fața infamelor drone Bayraktar. O mașină hârbuită dă ture la poalele munților, pe câmpiile ostile ale Caucazului. Cineastul Daniel Kötter își face loc printre ștețele încurcate ale conflictului din Nagorno-Karabakh. Și o face prin cultivarea unui joc al distanțelor care face tot prețul cinemaului: ici foarte aproape, la masă cu localnicii, pitit în apartamentele lor, colo hăt departe, pierdut în imensitatea pusteii. Evocând filmele unui Abbas Kiarostami, „Landshaft” știe că totul ține de unghiul din care privești — și că obiectivul camerei e capabil deopotrivă să reveleze provocator și să ne dezorienteze durabil. În fond, prin intervenția sa oblică în interiorul unui conflict politic și militar, Kötter se află, în primul rând, de partea oamenilor prinși la mijloc — cei pe care îi ascultăm prea rar. Dar e mai mult de atât: căci, așa cum se poate și intui din titlu, recursul la cadre aproape monumentale cu împrejurimile, filmate iar și iar, mereu aceleași și totuși altele, preschimbate în funcție de capriciile vremii, aspiră să reveleze o poetică intimă a peisajului. (Victor Morozov)

Daniel Kötter este un regizor de film și teatru internațional. Proiectele sale oscilează între diverse tipuri de media și contexte instituționale și combină tehnici de cinema experimental cu elemente din artele performative și din filmul documentar. Lucrările sale au fost prezentate în cadrul a numeroase festivaluri de film și de creație video, în galerii de artă, teatre și săli de concerte din întreaga lume. Cercetările sale vizuale îl readuc constant pe continentul african și în Orientul Mijlociu.

A herd of cows is slowly moving along. A grandfather is putting the community's fear of the infamous Bayraktar drones into words. A hulking car is circling the foothills of the mountains, across the hostile plains of the Caucasus. Filmmaker Daniel Kötter is working his way through the tangled threads of the Nagorno-Karabakh conflict. And he is doing it by cultivating a game of distances that is what makes cinema worth it: here, in close proximity, sitting with the locals at the same table, hidden in the corners of their apartments; there, at a remove, lost in the vastness of the steppe. Evoking the films of one certain Abbas Kiarostami, 'Landshaft' knows that it's all about the angle you look from — and that the camera lens is capable to both reveal in a provocative manner and to disorient us decidedly. After all, by intervening obliquely in the midst of a political and military conflict, Kötter is primarily on the side of the people caught in the middle: those we rarely listen to. But there's more to it than that: for, as the title may infer, in its interest for almost monumental shots of the surroundings, filmed over and over again, always the very same and still so different as they bend to the whims of the weather, Kötter's film aspires to reveal an intimate poetics of the landscape. (Victor Morozov)

Daniel Kötter is an international filmmaker and theater director. His works alternate between different media and institutional contexts and combine experimental film techniques with performative and documentary elements. They have been shown worldwide at numerous film and video art festivals, in galleries, theatres, and concert halls. Visual research leads him again and again to the African continent and the Middle East.

Titlu original / Original Title
LANDSHAFT

Germania, Armenia, 2023
96 min.

Regie, Scenariu, Imagine, Montaj: **Daniel Kötter**
Producție: **Daniel Kötter, Jana Cisar, Nune Hovhannisyan**
Sunet: **Armen Papyan, Luka Barajevic**

Filmografie: *Water & Coltan* (2021) / *Rift Finfinnee* (2020) / *Gold & Coal* (2019) / *Yu Gong* (2019) / *Chinafrika.mobile* (2019) / *Desert View* (2018) (coregizoare: Constanze Fischbeck) / *Hashti Tehran* (2017) / *Ingolfs Oper* (2016) / *Participants and Objectives - 8 Takes on Filming Music* (2013) / *State-theatre #1 - #6* (2010-2013) / *Film für übers Sofa* (2009) / *Ein Kinderspiel* (2009) / *Schutzfilm - Thaumatrope* (2009) / *First Approach* (2008)

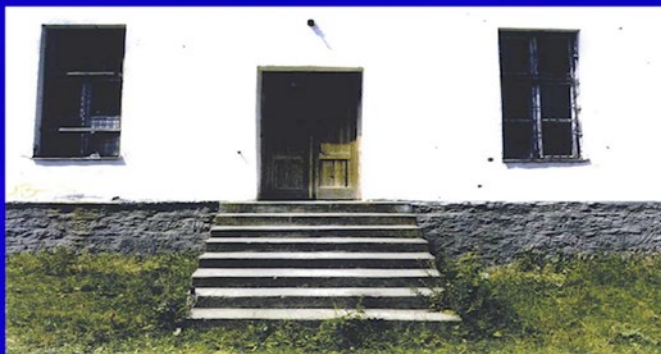
TĂCEREA RAȚIUNII / SILENCE OF REASON

Titlul filmului Kumjanei Novakova, al doilea pe care îl realizează despre crimele de război din Bosnia și pe care autoarea preferă să-l numească o „cercetare performativă” mai curând decât un documentar, este înșelător. În loc să vorbească despre tăcerea rațiunii, el ne prezintă de fapt exact contrariul, și un contrariu cu atât mai terifiant: rațiunea, metoda, capacitatea de sistematizare puse în slujba anihilării etnice. Chinurile la care au fost supuse persoanele de sex feminin - femeii și copile - de credință musulmană din orașul Foča, torturile sexuale constante, înființarea de lagăre unde acestea erau ținute la dispoziția soldaților sârbi și ulterior vânzarea lor ca sclave sexuale partizanilor muntenegreni, depășesc ca amploare și intenționalitate violurile izolate care au fost atât de mult timp considerate o inevitabilă pagubă colaterală a conflictelor armate. Evenimentele, pe care Novakova le ilustrează printr-o intensă prelucrare grafică a diverse imagini de arhivă capturate de amatori în spațiile unde au fost perpetrate aceste orori, au ajuns să alcătuiască un precedent pentru considerarea unor astfel de comportamente aprobate de cele mai înalte autorități militare drept crime de război, dar filmul ne întoarce mai curând înapoi către tragediile umane individuale care refuză să devină pagini de istorie. (Liri Alienor Chapelan)

Născută în Iugoslavia, **Kumjana Novakova** este cineastă, curator de film și conferențiar, cu un background în Științe Sociale. Este cofondatoarea, directoarea și curatorul-șef al festivalului de film Pravo Ljudski din Sarajevo. În perioada 2018-2021 a condus Departamentul de Film al Muzeului de Artă Contemporană din Skopje. „Disturbed Earth”, filmul pe care l-a regizat împreună cu G.C. Candi, a fost selectat pe lista scurtă a Premiilor Oscar și nominalizat la categoria Cel Mai Bun Documentar de Lung Metraj de către Doc Alliance.

The title of Kumjana Novakova's film, a second one about the war crimes committed in Bosnia, and which she prefers to call a "performative research" rather than a documentary, is misleading. Instead of talking about the silence of reason, it presents us with the exact opposite, and an even more terrifying opposite: reason, method, the capacity for systematisation used in the service of ethnic annihilation. The tortures inflicted on Muslim women and girls in the town of Foča, the constant sexual torture, the establishment of camps where they were kept at the disposal of Serbian soldiers and then sold as sex slaves to the Montenegrin partisans, go beyond, in scope and intentionality, the isolated case of rapes that have so long been considered the inevitable collateral damage of armed conflict. The events, which Novakova illustrates through an intense graphic processing of various archival footage recorded by amateurs in the spaces where these horrors were perpetrated, have come to set a precedent that such behaviour, which was approved by the highest military authorities, constitute war crimes, but the film more readily make us turn our eyes back to the individual human tragedies that refuse to become mere pages of history. (Liri Alienor Chapelan)

*Born in Yugoslavia, **Kumjana Novakova** is a filmmaker, film curator, and lecturer with a background in Social Sciences. She is the co-founder, chief curator, and director of the Pravo Ljudski Film Festival in Sarajevo. Between 2018-2021 she ran the Film Department of the Museum of Contemporary Arts in Skopje. 'Disturbed Earth,' the film she co-directed with G.C. Candi, was shortlisted for the Academy Awards and nominated for Best Feature-length Documentary by Doc Alliance.*

Titlu original / Original Title
ŠUTNJA RAZUMA

Macedonia de Nord,
Bosnia și Herțegovina, 2023
V.O.: Bosniacă, Engleză
63 min.

Regie, Producție, Scenariu: **Kumjana Novakova**
Montaj: **Jelena Maksa Maksimovic**
Design de Sunet: **Vladimir Živkovic**

Filmografie: *Disturbed Earth* (coregizor: Guillermo Carreras-Candi) (2021) / *It Is at the Cottonwoods House with Yellow Plums where Farness Ends* (2016) / *SK 2014* (coregizori: Guillermo Carreras-Candi, Emilio Guerra Delgado) (2014)

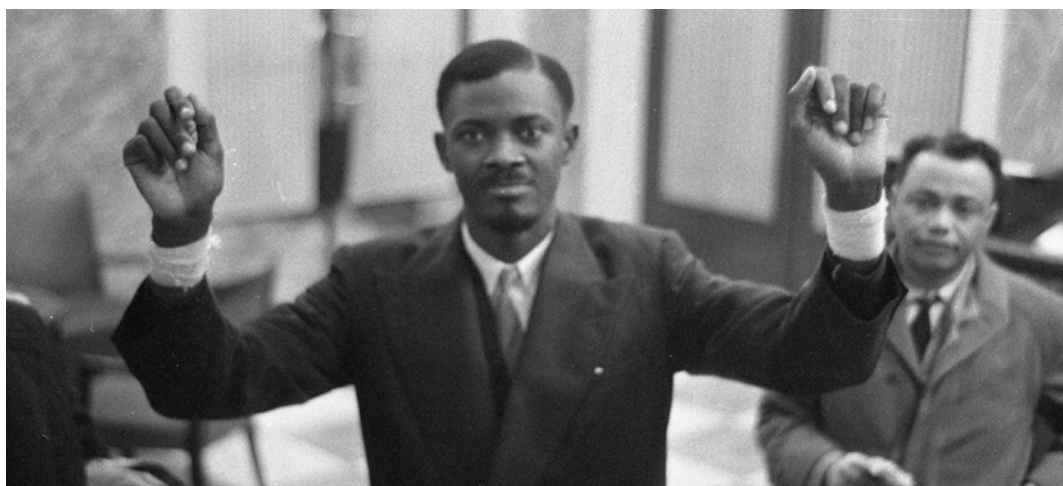
SOUNDTRACK PENTRU O LOVITURĂ DE STAT / *SOUNDTRACK TO A COUP D'ETAT*

Din străfundul Războiului Rece sosește acest „Soundtrack pentru o lovitură de stat” al belgianului Johan Grimonprez, în care jazz-ul, geopolitica și luptele de emancipare împotriva colonialismului se împletesc într-o partitură amețitoare. Meritul documentarului e că nu conferă întâietate artificială niciuneia dintre teme; dimpotrivă — arată cum, în acea epocă a transformărilor sociale profunde, ele ajungeau să împartă prim-planul conform unui plan insidios. Așa se face că mari artiști precum Louis Armstrong, Nina Simone sau Dizzy Gillespie puteau deveni pioni în promovarea pe glob a puterii de la Washington, transformându-și inevitabil muzica într-un instrument de propagandă culturală. Între CIA și Nikita Hrușcirov, filmul se apleacă asupra cazului Patrice Lumumba: acest tânăr charismatic accede rapid la vârful statului congolez proaspăt independent, doar pentru a începe — încă și mai fulgerător — să incomodeze marile puteri mondiale. Ideile sale revoluționare despre mișcarea pan-africană, precum și opoziția înverșunată față de politicile imperialiste conduc către o încheiere abruptă a utopiei politice. Grație acestei coloane sonore fabuloase, Grimonprez luminează o schemă în care totul se leagă cu totul — în aceeași măsură în care dezgroapă cu justete partea de responsabilitate a fiecăruia în tabloul istoric postbelic. (Victor Morozov)

Johan Grimonprez este cineast, artist multimedia și curator. Proiectele sale se joacă cu granițele dintre teorie și practică, artă și cinema, trecând dincolo de dualitatea dintre documentar și ficțiune, sine și celălalt, minte și creier pentru a duce la apariția unor noi căi de a percepe realitatea. The Guardian a inclus filmul său, „Dial H-I-S-T-O-R-Y” (1997), în lista „celor mai bune 30 de lucrări din istoria artei video”.

It is from the depths of the Cold War that comes this ‘Soundtrack to a Coup d’Etat’ by Belgian filmmaker Johan Grimonprez, a film in which jazz, geopolitics and emancipation struggles against colonialism are woven together into a dizzying score. The documentary’s merit is that it doesn’t give artificial primacy to any of the themes; on the contrary — it shows how, in that era of profound social transformations, they were all simultaneously in the limelight, as had it an insidious plan. This is how great artists like Louis Armstrong, Nina Simone and Dizzy Gillespie could become pawns in the global promotion of the powers in Washington, and how, inevitably, their music could turn into an instrument of cultural propaganda. Sandwiched between the CIA and Nikita Khrushchev, the film focuses on the case of Patrice Lumumba: this charismatic young man quickly rises to the top of the newly independent Congolese state, only to begin — with an even greater speed — to annoy the world’s great powers. His revolutionary ideas about the pan-African movement, as much as his fierce opposition to imperialist policies lead to an abrupt end to the political utopia. With this fabulous soundtrack, Grimonprez illuminates a scheme where everything is connected — just as he justly unearths everyone’s share of responsibility in the grand picture of post-war history. (Victor Morozov)

Johan Grimonprez is a filmmaker, multimedia artist, and curator. His critically acclaimed work dances on the borders between theory and practice, between art and cinema, going beyond the dualisms of documentary and fiction, other and self, mind and brain to weave new pathways in how we perceive our realities. His film ‘Dial H-I-S-T-O-R-Y’ (1997) was selected by the Guardian as one of the ‘30 greatest works in the history of video art.’

Titlu original / Original Title
SOUNDTRACK TO A COUP D'ETAT

Belgia, Franța, Olanda, 2024
V.O.: Engleză, Franceză, Olandeză, Rusă
150 min.

Regie, Scenariu: **Johan Grimontprez**
Producție: **Daan Milius, Rémi Grellety, Katja
Draaijer, Frank Hoeve**
Montaj: **Rik Chaubet**
Design de Sunet: **Ranko Pauković**

Filmografie: *Blue Orchids* (2017) / *Shadow World* (2016) / *Double Take* (2009) /
Dial H-I-S-T-O-R-Y (1997)

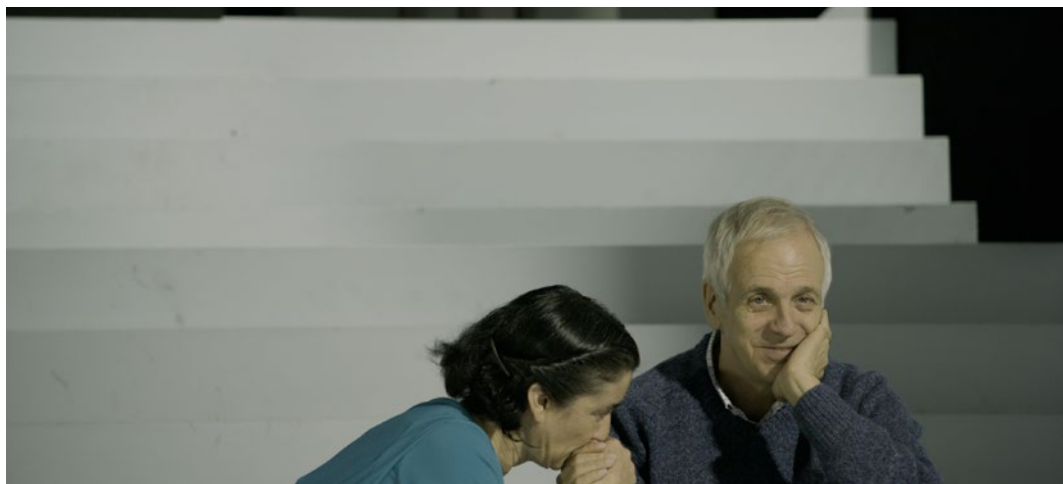
MEMORIA INFINITĂ / *THE ETERNAL MEMORY*

„Memoria infinită” prezintă trainica relație dintre jurnalistul chilean Augusto Góngora și actrița Paulina Urrutia, în ciuda încercărilor prin care aceștia trec împreună de un deceniu încoace. Cei doi formează un cuplu de 23 de ani, iar, în urmă cu opt ani, Augusto a fost diagnosticat cu Alzheimer. Documentarul lui Maite Alberdi reflectă ironia crudă a faptului că protagonistul și-a dedicat o parte din carieră jurnalismului de investigație, încercând să păstreze o istorie lucidă al Chile-ului din timpul dictaturii lui Pinochet, doar ca, în cele din urmă, el însuși să-și piardă amintirile și lupta să devină cea a soției sale, de a menține vie identitatea lui. Filmul oglindește un diagnostic astăzi din ce în ce mai răspândit, care nu ține cont de poziția socială, dar care încă rămâne un subiect tabu pentru mulți oameni (ca majoritatea bolilor neuro-degenerative). Toate acestea, ca nu cumva să fie periclitată propria imagine în societate. Este de admirat modul în care aceste personalități își expun public lupta, după o viață publică dusă în fața multor (tele)spectatori. Imaginile oneste din intimitatea celor doi aduc un elogiul al empatiei în fața neputinței, aceștia reușind să-și păstreze tandrețea unul pentru celălalt și simțul umorului.
(Carmen Lascoiu)

Maite Alberdi este o regizoare și producătoare de film chileană. A absolvit cursurile de Estetică și de Cinema ale Universității Catolice din Chile. În 2011 a realizat primul său lungmetraj, „The Lifeguard”, care a avut premiera la IDFA. Al doilea ei film, „Tea Time”, produs de propria sa companie (Micromundo), a câștigat peste 12 premii internaționale. Alberdi este coautoarea cărții „Teorias del Cine Documental Chileno 1957-1973” și predă Film Documentar în cadrul mai multor universități din Santiago, Chile.

*‘The Eternal Memory’ depicts the enduring relationship between Chilean journalist Augusto Góngora and actress Paulina Urrutia, despite the challenges they have been going through together over the past decade. The two have been a couple for 23 years, and eight years ago Augusto was diagnosed with Alzheimer’s. The documentary also speaks of a cruel irony, where the protagonist has dedicated part of his career to investigative journalism, trying to preserve a lucid history of Chile under Pinochet’s dictatorship, only for him to start losing his own memories and for his wife to struggle to keep his identity alive. Maite Alberdi’s film reflects a diagnosis that seems increasingly more common; a ruthless disease that doesn’t care for one’s social position, yet one still seen as a taboo subject (like most neuro-degenerative diseases). Lest one’s image in society be jeopardized. After a public life led mostly in front of (tele)spectators, it is admirable how open these two figures are about their struggle. The images of their intimate lives ultimately come together into a eulogy of empathy in the face of helplessness, with the two still managing to hold on to a reciprocal tenderness and a sense of humour.
(Carmen Lascoiu)*

Maite Alberdi is a film director and producer from Chile. She studied Aesthetics and Filmmaking at the Catholic University of Chile. In 2011 Alberdi released her first feature, ‘The Lifeguard,’ which premiered at IDFA. Her second film, ‘Tea Time,’ produced through her own company (Micromundo), won over 12 international awards. She also coauthored the book ‘Teorias del Cine Documental Chileno 1957-1973’ and teaches documentary filmmaking at various universities in Santiago, Chile.

Titlu original / Original Title
LA MEMORIA INFINITA

Chile, 2023
V.O.: Spaniolă
84 min.

Regie, Scenariu: **Maite Alberdi**
Producție: **Maite Alberdi, Juan de Dios Larraín, Pablo Larraín, Rocio Jadue**
Imagine: **Pablo Valdés**
Montaj: **Carolina Siraqyan**
Sunet: **Juan Carlos Maldonado, Roberto Espinoza**
Muzică: **Miguel Miranda, José Miguel Tobar**
Distribuție: **Paulina Urrutia, Augusto Góngora**

Filmografie: *The Mole Agent* (2020) / *I'm Not from Here* (2016) / *Tea Time* (2015) / *The Lifeguard* (2011)

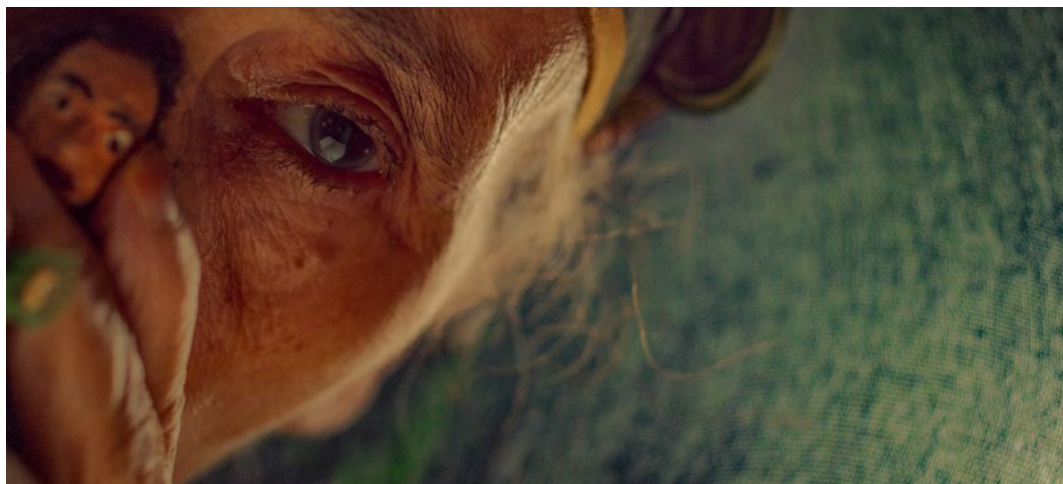
MAMA TUTUROR MINCIUNILOR / THE MOTHER OF ALL LIES

Ce faci atunci când nu ai la îndemână arhive foto-video pentru a-ți susține filmul consacrat fix unui eveniment istoric — în acest caz, revolta populară din Casablanca anului 1981 împotriva creșterii prețului la alimente? Dar atunci când, mai grav, însăși conceptul unei astfel de arhive e un subiect tabu în propria familie? Mulți s-ar resemna. Ca orice cineast care se respectă, Asmae El Moudir știe că asta nu e o opțiune. Căci a regiza înseamnă, în primul rând, a face imagini — chiar și la propriu: a le confecționa de la zero, a le atinge înainte de a le vedea. Partea bună e că, în aceeași familie, se găsește un grozav artisan: tatăl regizoarei și-a transpus cartierul locuinței într-o splendidă dioramă care respectă pluriile realității. Partea proastă e că asta o înfurie și mai tare pe Zahra, bunica aflată la originea interdicției (represiune? tradiționalism? delir?), ajunsă acum o venerabilă hoasă ce nu și-a pierdut nimic din capacitatea de a-i teroriza pe cei dragi. Pentru cineastă, „Mama tuturor minciunilor” înseamnă deopotrivă ocazia de a pansa niște răni — încercarea de a o înțelege pe femeia aceasta e pasionantă — și a deschide unele și mai adânci, specifice acestui plonjeu într-o intimitate vertiginoasă. (Victor Morozov)

Asmae El Moudir (n. 1990, în Salé) este o regizoare, scenaristă și producătoare de film din Maroc. A studiat în cadrul La Fémis și al Academiei de Film din Maroc. Deține o diplomă de licență în Producție din partea Institutului Superior de Informații și Comunicare din Rabat și una de master în Film Documentar din partea Universității Abdelmalek Essaâdi din Tétouan. A regizat documentare pentru Al Jazeera Documentary, BBC și Al Araby TV. Filmele sale au câștigat numeroase premii internaționale importante.

What do you do when you don't have any audiovisual archives to support a film dedicated to what is nothing other than a historical event — in this case, Casablanca's 1981 popular uprising against rising food prices? But what about when, even worse, the very concept of such an archive is a taboo subject within your own family? Many would resign themselves to it. Like any self-respecting filmmaker, Asmae El Moudir knows that's not an option. For filmmaking is first and foremost about creating images — even in the most literal sense: making them from scratch, touching them before seeing them. On the plus side, the same family is home to a great craftsman: the director's father has transformed the family's neighbourhood into a splendid diorama that pays close attention to all folds of reality. On the downside, this makes Zahra even angrier, her being the grandmother who was at the origin of the interdiction (repression? traditionalism? delusion?) and now a venerable hag ever so keen and able to terrorise her loved ones. For the filmmaker, 'The Mother of All Lies' is both an opportunity to heal certain wounds — the attempt to understand this woman is a passionate one — and to then open even deeper ones, that are particular to this plunge into dizzying intimacy. (Victor Morozov)

Asmae El Moudir (born in 1990 in Salé) is a Moroccan film director, screenwriter, and producer. She studied at La Fémis and the Moroccan Film Academy and holds an MA in Production from the Superior Institute of Information and Communication in Rabat, as well as a BA in Documentary Cinema from the Abdelmalek Essaâdi University in Tétouan. She has directed documentaries for SNRT, Al Jazeera Documentary, BBC, and Al Araby TV. Her films have won numerous important international awards.

Titlu original / Original Title
KADIB ABYAD

Maroc, Regatul Arabiei Saudite, Qatar,
Egipt, 2023
V.O.: Arabă
97 min.

Regie, Scenariu, Montaj: **Asmae El Moudir**
Producție: **Asmae El Moudir, Marc Lotfy**
Imagine: **Hatem Nechi**
Sunet: **Abdelaziz Ghasine**
Design de Sunet: **Michael Fawzy**
Muzică: **Nass El Ghiwane**

Filmografie: The Postcard (2020) / Rough Cut (2015) / Thank God It's Friday (2013) /
The Colours of Silence (2012)

AȘTEPTÂND ROBOȚII / *HUMAN, NOT HUMAN*

INCIDENT

NOTE DIN EREMOCEN / *NOTES FROM EREMOCENE*

ORLANDO, BIOGRAFIA MEA POLITICĂ /
ORLANDO, MY POLITICAL BIOGRAPHY

REJEITO

POVARA / *THE BURDEN*

TEATRUL VIOLENȚEI / *THEATRE OF VIOLENCE*

CE E DE FĂCUT? / *WHAT'S TO BE DONE?*

DINCOLO DE LIMITE /

BEYOND CONSTRAINTS

Alegerea propriului drum implică un demers complex.

De la influențele ideologice la cele economice, politice sau culturale, există o diversitate de factori care definesc limitele libertății noastre (de alegere). Acest lucru subliniază natura nuanțată a noțiunii de libertate, existând pe un spectru, mai puțin ca un concept binar.

Înțelegerea interacțiunii dintre factorii diverși ai mediului nostru social devine un lucru esențial pentru a putea descifra modul în care ne sunt condiționate alegerile.

Pentru a înțelege această condiționare este necesar să ne uităm la normele și tabuurile sociale care limitează „libertățile de exprimare”,

Choosing our own path is a complex endeavour.

From ideological to economic, political, and cultural influences, various factors define the boundaries of our freedom (of choice). This underscores the nuanced nature of freedom, existing on a spectrum of degrees rather than as a binary concept.

Understanding the interplay of various factors within the social milieu becomes essential in deciphering the conditioning of our choices.

One of the basic ways to understand our conditioning is to look at social norms and taboos that limit ‘freedoms of expression,’ going as far as denying the right of existence of the ‘other’.

mergând până la negarea dreptului la existență al „celuilalt”. Fie că e în „ORLANDO. BIOGRAFIA MEA POLITICĂ”, al lui Paul B. Preciado (un film care privește ludic și conceptual la pluralitatea identităților de gen și la victoria acesteia în fața barierelor sistemice), sau în „POVARA”, al lui Elvis Ngaibino Sabin, (o privire intransigentă asupra ideologiei contradictorii a sprijinului comunitar, atunci când e condiționat de dogma religioasă).

O formă de condiționare este exercitată și de structuri economice, care ne reconfigurează în așa fel încât profitul să fie maximizat, în detrimentul omului și al naturii. „CE E DE FĂCUT”, de Goran Dević, spune povestea sindicalistului Željko Starčević, care a luptat timp de un deceniu împotriva falimentului aprobat de stat al fabricii croate de trenuri Gredelj, fabrică cu o istorie de 120 de ani.

Acest canibalism galopant al capitalismului este explorat mai departe în „REJEITO”, de Pedro de Filippis, o confruntare între David și Goliat în care comunitățile rurale din Brazilia luptă împotriva neglijenței și exploatării miniere a companiei Vale, ale cărei activități amenință să repete unul dintre cele mai mari dezastre ecologice din țară.

Interogarea structurilor dominante ale puterii, legii și justiției este explorată atât în „TEATRUL VIOLENȚEI”, cât și în „INCIDENT”. În primul dintre filme, Emil Langballe și Lukasz Konopa chestionează complexitatea unei definiții a justiției în limitele pe care le are sistemul judiciar, pornind de la procesul lui Dominic Ongwen, un fost copil soldat ugandez judecat pentru crime împotriva umanității. În cel de-al doilea, pe parcursul a treizeci de minute, Bill Morrison sincronizează multiplele înregistrări (ale camerelor de supraveghere, de bord și de corp ale poliției) care au fost martore la uciderea a lui Harith Augustus de către poliția din Chicago. Reconstituirea criminalistică pe care o face „INCIDENT” acestui eveniment arată modul în care imaginile pot fi

Be it in Paul B. Preciado's 'ORLANDO. MY POLITICAL BIOGRAPHY' (which takes a playful, conceptual look at gender plurality and its victory over the barriers of system(ic) structures) or Elvis Ngaibino Sabin's 'THE BURDEN' (an unflinching look at the contradictory ideology of communal support as conditioned by religious dogma).

Economic structures also pose a form of conditioning, rewiring us to maximise the bottom-line of profit to the detriment of both man and nature. Goran Dević's 'WHAT'S TO BE DONE' tells the story of syndicate activist Željko Starčević' decade-long fight against the state-sanctioned bankruptcy of Croatia's 120-year-old Gredelj train factory.

This rampant cannibalism of capitalism is further explored in Pedro de Filippis' 'REJEITO', a similar "David vs Goliath" battle of Brazil's rural communities fighting against the negligence and mining exploitation of the Vale company, whose activities threaten to repeat one of the country's largest environmental disasters.

The interrogation of the governing structures of power, law & justice, is explored in both 'THEATRE OF VIOLENCE' and 'INCIDENT'. In the former, Emil Langballe and Lukasz Konopa question the complexity of defining justice within the limitations of the justice system as former Ugandan child soldier Dominic Ongwen is put on trial for crimes against humanity. In the latter, over the course of thirty minutes, Bill Morrison synchronises the multiple recordings (surveillance cameras, dashboard cameras and police body cams) that witnessed the fatal shooting of Harith Augustus by the Chicago police. 'INCIDENT's' forensic reconstruction of this event shows how images can be used as tools to construct or deconstruct narratives.

Shifting the discourse to cyberspace, 'NOTES FROM EREMOGENE' and 'HUMAN NOT HUMAN' utilize the structure of its digital Agora as a means of inquiry about human civilization.

instrumentalizate în construcția sau deconstrucția unei narațiuni.

Mutând discursul în spațiul cibernetic, „NOTE DIN EREMOCEN” și „AȘTEPTÎND ROBOȚII” utilizează structura agorei digitale ca un mijloc de investigare a civilizației umane. Dacă Natan Castay folosește rețeaua globală Amazon pentru a scoate la suprafață un portret emoționant al conexiunii umane din sânul comunității click-workers, Viera Čákanyová proiectează terenul de reproducere a inteligenței artificiale într-un viitor distopic, unde A.I. și conștiințele postumane meditează asupra istoriei, civilizației și (d)evoluția lor.

(Anca Păunescu, Andrei Tănăsescu)

If Natan Castay uses Amazon's global network to dig out an endearing portrait of human connection from within its digital click-workers, its AI-breeding-ground is projected into its dystopian future by Viera Čákanyová where AI and post-human consciousnesses ponder over history, civilization and their (d)evolution.

(Anca Păunescu, Andrei Tănăsescu)

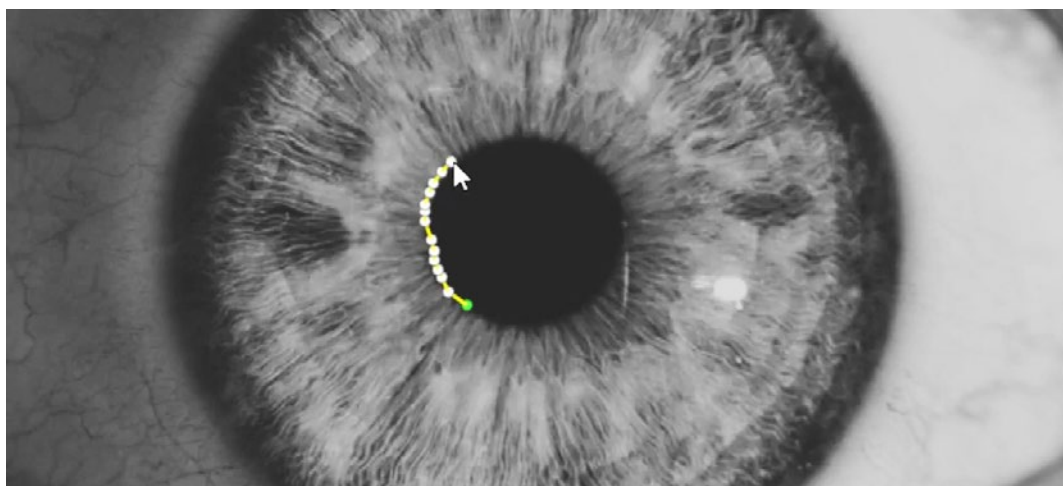
AȘTEPTÂND ROBOȚII / *HUMAN, NOT HUMAN*

„Așteptând roboții” este al doilea film al tânărului Natan Castay, un eseu deopotrivă personal și de o mare amplitudine filozofică care pornește de la necesitatea lui Castay, proaspăt șomer, de a se alătura armatei de „proletari digitali” care realizează sarcini aparent absurde ce hrănesc imensa mașinărie a inteligenței artificiale - tocmai cea care le va suprima curând locurile de muncă, lor și altor nenumărați muncitori din toate sectoarele și din întreaga lume. Tehnologia ca martor, tehnologia ca stăpân; tehnologia ca unealtă, tehnologia ca scop; și bineînțeles, filmul ca produs tehnologic - despre aceste teme vorbesc cu luciditate cele două titluri din calup. (Liri Alienor Chapelan)

Natan Castay este un tânăr regizor născut în Bruxelles. A urmat studiile de Film ale IAD și este pasionat atât de domeniul documentarului, cât și de cel al ficțiunii.

‘Human Not Human’ is the second film from young filmmaker Natan Castay, an essay both personal and philosophically dense, based on Castay’s own recent unemployment causing him to join the army of “digital proletarians” who execute the seemingly absurd tasks that fuel the gigantic machinery of AI — the very same machinery that will soon take over their jobs, as much as the jobs of numerous other workers in all domains and corners of the world. Technology as a witness, technology as master; technology as a tool, technology as an objective, and, of course, film as a technological product — these are the themes that both films in this pairing are preoccupied with.
(Liri Alienor Chapelan)

Natan Castay is a young director born in Brussels. He studied Filmmaking at IAD and is interested in both documentary and fiction.

Titlu original / Original Title
EN ATTENDANT LES ROBOTS

Belgia, 2023
V.O.: Engleză, Portugheză, Franceză
38 min.

Regie, Scenariu: **Natan Castay**
Producție: **Morgane Bienfait**
Imagine: **Elias Berdah, Pierre Adamczyk**
Montaj: **Tabatha Duval**
Sunet: **Guillaume Lion, Clément Waleffe, Simon Debuysschere**
Muzică: **Thaben Niscambuilt**
Motion Design: **Paulin Grenade**

Filmografie: Athéna (2020)

INCIDENT

Incident este cel mai recent film al cineastului Bill Morrison care, după ce s-a impus în peisajul cinematografic transformând în hipnotice simfonii vizuale degradările unor fâșii de peliculă, își inversează de data asta formula consacrată. În loc să se uite dincolo de conținut, la materia însăși a imaginilor, Morrison se întoarce acum la conținut, extinzând până înspre punctul de ruptură materialul de data aceasta digital provenit de la varii tipuri de camere de supraveghere care surprind una din numeroasele erori polițienești fatale care ritmează aplicarea „legii și ordinii” în Statele Unite. Alegând să nu apeleze la retorica vreunei facțiuni ideologice sau politice din cele care comentează activ astfel de incidente tragice, Morrison prezintă sobru diferite puncte de vedere tehnologice, care sunt, inevitabil, și umane. (Liri Alienor Chapelan)

Filmele cineastului **Bill Morrison** recontextualizează imagini mișcătoare demult uitate. Documentarele sale de lung metraj au avut premiera în cadrul unor festivaluri internaționale importante precum New York, Sundance, Telluride și Veneția. În 2014 MoMA a organizat o retrospectivă a operelor sale, iar proiectul său found footage din 2002, „Decasia”, a fost primul film din secolul 21 selectat pentru a face parte din Registrul Național de Film al SUA. În 2021 Morrison a devenit membru al departamentului de film documentar din cadrul Academy of Motion Pictures Arts and Sciences.

Incident is the most recent work from filmmaker Bill Morrison, whose decaying film strips as hypnotic visual symphonies made him a key figure of contemporary cinema. Here, the filmmaker inverses his usual modus operandi. Instead of looking beyond the content, towards the very physical matter of the images, Morrison goes now back to what is contained within the frame, this time pushing to the breaking point digital footage from various types of surveillance cameras that capture one of the many fatal police errors that echo the way “law and order” is enforced in the United States. Choosing not to appeal to the rhetoric of any of the ideological or political factions that actively comment on such tragic incidents, Morrison presents with sobriety the different technological viewpoints that are inevitably also human. (Liri Alienor Chapelan)

Bill Morrison films reframe long-forgotten moving images. His feature-length documentaries have premiered at important international festivals such as New York, Sundance, Telluride, and Venice. Morrison had a mid-career retrospective at MoMA in 2014. His found footage opus ‘Decasia’ (2002) was the first film of the 21st century to be selected for the Library of Congress’ National Film Registry. In 2021 Morrison became a member of the documentary branch of the Academy of Motion Pictures Arts and Sciences.

Titlu original / Original Title
INCIDENT

Regie, Montaj, Sunet: **Bill Morrison**
 Producție: **Bill Morrison, Jamie Kalven**

SUA, 2023
 V.O.: Engleză
 30 min.

Filmografie: The Village Detective (2021) / Sunken Films (2020) / The Unchanging Sea (2018) / Dawson City: Frozen Time (2016) / Beyond Zero: 1914-1918 (2014) / Re: Awakenings (2013) / Just Ancient Loops (2012) / The Miners' Hymns (2011) / Spark of Being (2010) / Who By Water (2007) / The Highwater Trilogy (2006) / Outerborough (2005) / Light Is Calling (2004) / The Mesmerist (2003) / Decasia (2002) / The Film of Her (1996)

NOTE DIN EREMOCEN / NOTES FROM EREMOCENE

„Note din Eremocen”, realizat de Viera Čákanyová, este un documentar experimental ce prezintă un posibil viitor, unde Eremocenu încapsulează ideea unei noi epoci care este modelată de activitatea umană asupra mediului și de schimbările profunde din conștiința noastră colectivă. Acest tărâm este un nucleu fictiv al unui grup de oameni de știință, filozofi și artiști profund preocupați de mediul înconjurător, unde se întâlnesc descoperiri științifice, materiale globale de arhivă, expresii artistice și inteligența artificială care generează această lume posibilă. Documentarul crează un puzzle al consecințelor unor activități umane necontrolate, explorând declinul rapid al mediului și intensificarea evenimentelor meteorologice. Filmul încearcă să ilustreze urgența de a înțelege că suntem interconectați în această schimbare planetară. Acest documentar invită spectatorul să reflecteze asupra rolului individual și colectiv în modelarea viitorului planetei. Plasează un simț al responsabilității și un apel la acțiune, îndemnându-ne să devenim administratori ai planetei noastre și făuritori ai unui viitor care cuprinde echilibrul cu natura. (Carmen Lascoiu)

Viera Čákanyová (n. 1980) a studiat Scenaristica (Academia de Arte Performative din Bratislava) și Film Documentar (FAMU, Praga). Primul său lungmetraj, „FREM”, a fost desemnat Cel Mai Bun Debut de către festivalul Elbe Dock. Următorul său film, „White on White”, a câștigat Marele Premiu al Ji.hlava IDFF în 2020, premiul GreenDox (Dokufest, Kosovo) și premiul Competiției Cehe (One World, Praga). A fost selectat, de asemenea, în competițiilor principale din cadrul Sheffield DocFest și ZagrebDox.

Viera Čákanyová's 'Notes From the Eremocene' is an experimental documentary portraying a possible future where the Eremocene encapsulates the idea of a new era shaped by the human impact on the environment and the profound changes in our collective consciousness. This realm is a fictional nexus formed by a group of scientists, philosophers and artists deeply concerned with the environment, a network where scientific discoveries, world archival material, artistic expression, and the artificial intelligence that generates this possible world all meet. Čákanyová's documentary creates a jigsaw puzzle from the consequences of uncontrolled human activities, exploring the rapid decline of the environment and the worsening of weather events. The film seeks to illustrate the urgent need to understand that we are all interconnected in this planetary change. This documentary invites the viewer to reflect on each's own individual and collective role in shaping the future of the planet. It lays out a sense of responsibility and launches a call to action, urging us to become stewards of our planet and to build a future that also includes balance with nature. (Carmen Lascoiu)

Viera Čákanyová (b. 1980) studied Scriptwriting at the Academy of Performing Arts in Bratislava and Documentary Filmmaking at FAMU, Prague. Her feature debut, 'FREM' won the Best Debut Award at Elbe Dock festival. Her subsequent film, 'White on White' won the main prize at Ji.hlava IDFF in 2020, as well as the GreenDox Award at Dokufest in Kosovo, the Czech Competition Award at One World in Prague, and was selected in the main competitions at the prestigious Sheffield DocFest and ZagrebDox.

Titlu original / Original Title
POZNÁMKY Z EREMOCÉNU

Slovenia, Republica Cehă, 2023
V.O.: Engleză, Slovacă
78 min.

Regie, Scenariu, Imagine: **Viera Čákanyová**
Producție: **Matej Sotník, Dorota Zacharová, Nina Numankadić, Tatiana Vallová, Roman Genský**
Montaj: **Viera Čákanyová, Alexandra Gojdičová**
Design de Sunet: **Marek Buranovský**
Dramaturg: **Klára Tasovská**

Filmografie: White on White (2020) / FREM (2019) / Rupicapra (2014) / Flying Horse (2014)

ORLANDO, BIOGRAFIA MEA POLITICĂ / ORLANDO, MY POLITICAL BIOGRAPHY

„În acest film voi interpreta rolul lui Orlando, personajul Virginiei Woolf”: tinerii din comunitatea LGBTQ+ pe care cunoscutul filosof și activist trans Paul B. Preciado îi selectează în acest prim efort regizoral își încep discursul către cameră cu o seninătate molipsitoare. Adevărul e că „Orlando, Biografia mea politică” nu prezintă o serie de apropieri miraculoase — ci un fel de întoarcere acasă a acestui personaj transgresiv al literaturii moderniste, cel care sfidează orice revendicare din partea establishment-ului și orice recuperare în cadrul dispozitivelor heteronormative. Dând cuvântul unor tineri aflați simultan în plină afirmare și în plină căutare de sine, Preciado dezvoltă mai mult decât un gest politic absolut necesar: el întoarce camera, de fapt, către propria sa biografie, reflectată oblic, viu, solidar în toate aceste voci care îi calcă pe urme. În flamboaianța sa, în extazul tinereții pe care îl cultivă fără complicații, adoptând o formă pop, care amestecă prietenos reenactment-ul, imaginea de arhivă și interviul, filmul conferă o binevenită vizibilitate poziției radicale de a-ți urma asumat propria cale. (Victor Morozov)

Paul B. Preciado este scriitor, filozof, curator și unul dintre cei mai importanți gânditori din domeniul studiilor de gen și al politicilor corpului. A fost curator al documenta 14 (Kassel/Atena) și șeful Departamentului de Cercetare din cadrul MACBA. Cărțile sale, „Counter-sexual Manifesto”, „Testo Junkie”, „Pornotopia”, „An Apartment in Uranus” și „Dysphoria Mundi”, sunt lucrări de referință în arta și activismul queer, trans și non-binar. Preciado s-a născut în Spania și trăiește în Paris.

“In this film, I shall be playing Orlando, the Virginia Woolf character”: the young LGBTQ+ community members who renowned philosopher and trans rights activist Paul B. Preciado selects for his directorial debut begin their speeches into the camera with an infectious serenity. Truth be told, ‘Orlando, My Political Biography’ does not present a series of miraculous appropriations — but a kind of homecoming for this transgressive character of modernist literature, one who defies all claims on the part of the establishment and any recuperation within heteronormative devices. By handing over the stage to young people both in open affirmation and in search of themselves, Preciado generates more than an absolutely necessary political gesture: he turns the camera, in fact, towards his own biography, reflected diagonally, vividly, in solidarity with all these voices that are following in his footsteps. In its flamboyance, in the ecstasy of youth that it cultivates without complication, adopting a pop form that mixes the reenactment, the archival image and the interview in an amicable manner, the film offers a welcome visibility to the radical position of following your own own path. (Victor Morozov)

Paul B. Preciado is a writer, philosopher, curator, and one of the leading thinkers in the study of gender and body politics. He’s been Curator of Public Programs of documenta 14 (Kassel/Athens) and Head of Research of the Museum of Contemporary Art of Barcelona (MACBA). His books ‘Counter-sexual Manifesto,’ ‘Testo Junkie,’ ‘Pornotopia,’ ‘An Apartment in Uranus,’ and ‘Dysphoria Mundi’ are a key reference in queer, trans and non-binary art and activism. Preciado was born in Spain and lives in Paris.

Titlu original / Original Title
**ORLANDO, MA BIOGRAPHIE
POLITIQUE**

Franța, 2023
V.O.: Franceză
98 min.

Regie, Scenariu: **Paul B. Preciado**
Producție: Yaël Fogiel, Laetitia Gonzalez, Annie
Ohayon-Dekel, Farid Rezkhallah
Imagine: **Victor Zebo**
Montaj: **Yotam Ben David**
Sunet: **Olivier Goinard, Arno Ledoux**
Muzică: **Clara Deshayes**

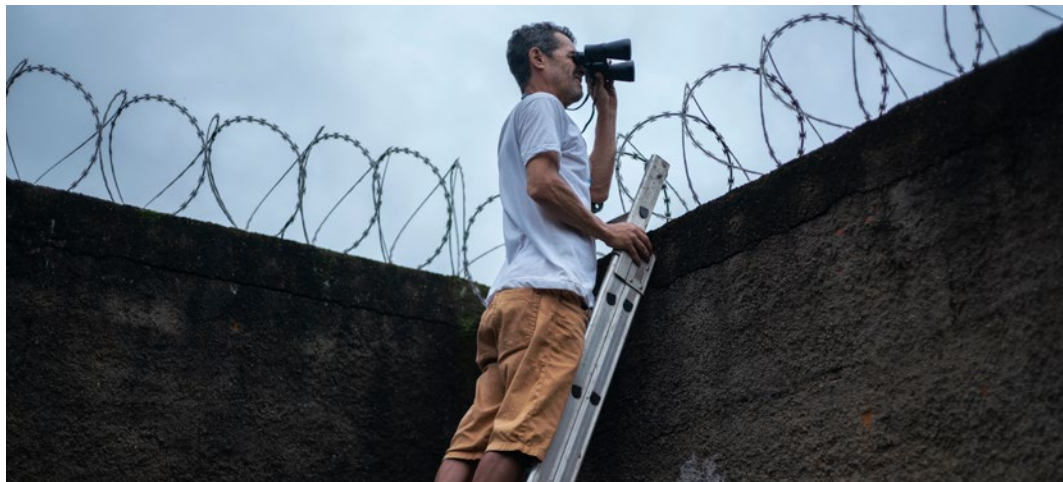
REJEITO

În „Rejeito”, cineastul brazilian Pedro de Filippis reunește activismul aflat în priză directă cu urgența unei cauze și reflecția cinematografică menită, în general, să vină ulterior. Pe urmele unei consiliere ce duce o luptă frontală împotriva corupției autorităților, filmul înflorește într-un portret tonic și emoționant al unei comunități chitite să reziste, să își apere demnitatea și, în primul rând, să trăiască. Miza e uriașă: confrunțați cu evoluția economică haotică a unei regiuni aflate la cheremul unei multinaționale miniere, acești oameni trudesc nu atât întru păstrarea propriei case în fața posibilelor exproprieri abuzive — ci întru salvarea milioaneilor de brazilieni din dreptul unui baraj fragilizat, care amenință să cedeze și să distrugă totul în cale. Nici nu ar fi prima oară: s-a mai întâmplat. Dată fiind preocuparea politică a filmului, el îndeamnă la o mai bună ancorare în realitatea și în istoria propriei comunități. Opus în mod evident turnurii antisociale a modelului capitalist rapace, filmul ia forma unei mărturii despre necesitatea acțiunii și a solidarității. (Victor Morozov)

Pedro de Filippis este un cineast din Belo Horizonte, Brazilia. Este absolvent al programelor DocNomads, (în cadrul căruia a realizat documentare de scurt metraj în Portugalia, Ungaria și Belgia), Logan NonFiction și Points North Fellowship. În 2021 a fost nominalizat pentru premiul Global Emerging Filmmaker acordat de Netflix și IDA. Este cofondator al proiectului Cinecaravan, un atelier itinerant de film documentar.

In ‘Rejeito,’ Brazilian filmmaker Pedro de Filippis melds together on-site, direct activism, an urgent cause and the cinematic reflection on the subject, this latter element usually arriving only later. Following a state councilor waging a frontal battle against official corruption, the film blossoms into a tonic and moving portrait of a community bent on resisting, defending its dignity and, above all, staying alive. The stakes are huge: faced with the chaotic economic development of a region at the mercy of a multinational mining company, these people are struggling less to keep their own homes from the prospects of unjustified expropriation — but to save millions of Brazilians from a dam that is growing weaker and threatens to collapse and destroy everything in its path. Nor would it be the first time: it has happened before. Given its political preoccupation, de Filippis’ film urges a better grounding in the reality and history of one’s own community. Clearly opposed to the anti-social turn of the rapacious capitalist model, Rejeito takes the form of a testimony to the need for action and solidarity. (Victor Morozov)

***Pedro de Filippis** is a filmmaker from Belo Horizonte, Brazil. He is a graduate of the European MFA program DocNomads, for which he directed short documentaries in Portugal, Hungary, and Belgium. Pedro is also an alumnus of Logan NonFiction and Points North Fellowship. In 2021 he was nominated for the Global Emerging Filmmaker prize by Netflix and IDA. He also co-founded the Cinecaravan project, an itinerant creative documentary workshop.*

Titlu original / Original Title
REJEITO

Brazilia, SUA, 2023
V.O.: Portugheză
75 min.

Regie, Scenariu, Imagine: **Pedro de Filippis**
Producție: **Leonardo Mecchi, Bronte Stahl**
Montaj: **Luiz Pretti**
Sunet: **Daniel Nunes**
Muzică: **Paulo Santos, Gustavo Cunha**

Filmografie: *Nadir* (2017) / *Os Pêssegos da Cornicha* (2009)

POVARA / THE BURDEN

De obicei, filmul de ficțiune este cel creditat cu cea mai mare capacitate de a descrie chinurile prin care trece un credincios încercând zadarnic să extragă o reacție oarecare de la un Dumnezeu distant, mut și surd. Ceva din întunecimea și violența sentimentelor din marile filme ale unui Bergman despre tăcerea lui Dumnezeu traversează documentarul lui Elvis Sabin Ngaibino, dar aici, fundalul unei Europe laice, unde religia persistă mai curând ca o relicvă culturală, este înlocuit de spațiul african tradițional, unde credința colonizatorului a fuzionat într-un straniu și extrem de trainic melanj cu diversele forme de misticism local. În acest context evoluează Reine și Rodrigue, părinți a trei copii, care se zbat zilnic nu doar să-și asigure traiul zilnic, ci și pe de-o parte să facă față și pe de altă parte să ascundă boala care îi macină pe amândoi, HIV-ul. Fiind dată situația, religia catolică înflăcărată, aproape războinică pe care o practică și o propovăduiesc este deopotrivă un sprijin - spiritual, dar și financiar - și povara din titlu, în măsura în care boala lor rămâne asociată în mintea celor mai mulți cu impuritatea și păcatul. Camera lui Ngaibino privește lupta cotidiană a celor doi protagoniști cu un fel de teroare sacră, fără să ignore nici momentele de tandrețe între ei, unde ar fi de fapt de găsit harul divin pe care îl caută amândoi cu atâta înverșunare. (Liri Alienor Chapelan)

Absolvent de Geologie, **Elvis Sabin Ngaibino** a visat mereu să devină cineast. În 2012, împreună cu un grup de prieteni, a fondat Academia de Cinema Centrafricană, o asociație a pasionaților de film. A urmat cursurile de documentar ale Atelierelor Varan, unde a filmat portretul unui farmacist: „Docta Jefferson”, proiectat în cadrul mai multor festivaluri internaționale. Pentru realizarea primului său lungmetraj, „Makongo”, a înființat casa de producție Makongo Films, în parteneriat cu foștii săi tutori.

It is usually the fictional film that is credited with the greatest ability for depicting the travails of a believer trying to extract, in vain, the meagerest reaction from a distant, mute, and deaf God. Elvis Sabin Ngaibino's documentary evokes a hint of the darkness and violence of feeling in Bergman's great films about the silence of God, but, here, the backdrop of a secular Europe where religion persists more as a cultural relic is replaced by a traditional African space, where the faith of the colonizer has merged with various guises of local mysticism into a strange and particularly enduring hybrid. This is the context in which Reine and Rodrigue, parents to three children, struggle on a day-to-day basis not only to make a living but to cope with and hide the disease that is eating away at them both: HIV. In this ordeal, the fiery, almost militant Catholicism they preach and profess is both a form of support — spiritually as well as financially — and the very burden suggested in the title, insofar as their illness remains associated in the minds of most with impurity and sin. Ngaibino's camera looks at the daily struggle of his two protagonists with a kind of sacred terror, while never ignoring the moments of tenderness between them — here actually is to be found the divine grace that they both so earnestly seek. (Liri Alienor Chapelan)

*A Geology graduate, **Elvis Sabin Ngaibino** had always dreamt of devoting himself to the cinema. In 2012, he and a group of friends founded the Académie du Cinéma Centrafricain, an association of film enthusiasts. He studied documentary cinema at the Ateliers Varan, where he shot 'Docta Jefferson,' the portrait of a local pharmacist, a film screened at several international film festivals. For his first feature, 'Makongo,' he set up Makongo Films, in partnership with his former instructors.*

Titlu original / Original Title
LE FARDEAU

Republica Centrafricană, Franța,
Republica Democratică Congo, Italia,
Germania, 2023
V.O: Sango, Franceză
80 min.

Regie, Imagine: **Elvis Sabin Ngaïbino**
Producție: **Elvis Sabin Ngaïbino, Daniele
Incalcaterra, Boris Lojkine, Quentin Laurent,
Dieudo Hamadi, Bärbel Mauch, Riccardo Annoni**
Montaj: **Léa Chatauret**
Sunet: **Christ Vance Show, Pierre Armand, Fred
Bielle**
Muzică: **Beautemps Chérubin Agboko, Massimo
Mariani**

Filmografie: Makongo (2020) / Docta Jefferson (2017)

TEATRUL VIOLENȚEI / THEATRE OF VIOLENCE

„Teatrul violenței” explorează stratificarea ideii de justiție, structurile de putere, moștenirile istorice și interacțiunea complexă a emoțiilor umane care dau naștere violenței. Filmul regizorilor Emil Langballe și Lukasz Konopa caută să identifice rădăcinile violenței într-un sistem menit să aplice principiul corectitudinii, disecându-i cauzele cu ajutorul unei abordări jurnalistice ce utilizează imagini de arhivă din zone aflate în conflict și examinează atent acte de terorism. Când avea nouă ani, Dominic Ongwen a fost răpit și înrolat în armata de copii-soldați ugandezi din subordinea lui Joseph Kony. Aproximativ 30 de ani mai târziu, el este inculpat pentru crime de război la Curtea Internațională de Justiție de la Haga. Acuzațiile aduse lui Ongwen zdruncină fundamentele unor concepte ca vina, implicând mari dileme morale și judiciare. „Teatrul violenței” tratează, în fond, o temă mai mare, a violenței ca formă de putere, plecând de la un singur acuzat pentru a revela vulnerabilitățile unui sistem sau ale unui guvern. Această încercare de a înfăptui justiția ne arată, de fapt, că agresorul poate fi în anumite circumstanțe o victimă el însuși și poate avea potențialul de a deveni un catalizator al schimbării într-o lume definită adesea prin conflict. (Carmen Lascoiu)

Emil Langballe a absolvit Școala Națională de Film și Televiziune (NFTS) din Regatul Unit în 2013. Cele mai recente filme ale sale, „Q’s Barbershop” (2019) și „A Married Couple” (2019) au avut premiera în cadrul competiției principale a festivalului CPH:DOX.

Lukasz Konopa are un Masterat în Regie de Film Documentar din partea NFTS și unul în Sociologie din partea Universității din Varșovia. Documentarele sale au fost proiectate la festivaluri precum Hot Docs, Camerimage, Visions du Réel și SXSW.

‘Theatre of Violence’ explores the varying definitions of justice, structures of power, historical legacies, and the complex interplay of human emotions that lead to violence. Emil Langballe and Lukasz Konopa’s film seeks to underline the roots of violence within a system that is supposed to impart fairness, dissecting its underlying causes with the aid of an investigative approach that makes use of archival footage from conflict zones and carefully analyses examples of acts of terrorism. When he was 9, Dominic Ongwen was abducted and conscripted into Joseph Kony’s army of Ugandan child soldiers. Approximately 30 years later, he is on trial for war crimes at the International Criminal Court in The Hague. The accusations unfold as a series of judicial and moral dilemmas, shaking the very foundations of concepts like guilt. ‘Theatre of Violence’ ultimately examines a broader idea of violence as a form of power, using the fate of one accused individual to expose the vulnerabilities within systems and governments. What this dispensation of justice reveals to us is, in fact, that the executioner could be himself a victim, as much as a catalyst for change in a world often defined by conflict. (Carmen Lascoiu)

Emil Langballe graduated from UK’s National Film and Television School (NFTS) in 2013. His latest films ‘Q’s Barbershop’ (2019) and ‘A Married Couple’ (2019) both premiered in the main competition of the CPH:DOX festival.

Lukasz Konopa has an MA in Documentary Film Directing from the UK’s National Film and Television School (NFTS) and another one in Sociology from the University of Warsaw. His documentaries have been screened at festivals such as Hot Docs, Camerimage, Visions du Réel, and SXSW.

Titlu original / Original Title
THEATRE OF VIOLENCE

Danemarca, Germania, 2023
V.O.: Luo, Acholi, Engleză, Franceză
104 min.

Regie: Emil Langballe, Lukasz Konopa
Producție: Helle Faber, Heidi Kim Andersen,
Erik Winker
Imagine: Kacper Czubak
Montaj: Rasmus Stensgaard Madsen
Sunet: Kasper Rasmussen, Patrick Vejen

Filmografie: Emil Langballe: Q's Barbershop (2019) / A Married Couple (2019) / The Wait (2016);
Lukasz Konopa: A Friendly Man (2019) / After (2012)

CE E DE FĂCUT? / WHAT'S TO BE DONE?

Documentarul lui Goran Dević poate fi încadrat ca film artistic de investigație, cu o puternică abordare activistă, prezentând costul uman al corupției guvernamentale și al disprețului față de muncitorul obișnuit. La o companie de material rulant din Croația, se urmărește, timp de un deceniu, povestea unor membri de sindicat care luptă pentru protejarea locurilor lor de muncă și pentru un trai decent în fața capitalismului nestăpânit. Protagonistul este Željko, șeful sindicatului, iar filmul debutează în 2012, după ce adjunctul său se sinucide. O mulțime de muncitori, inclusiv Željko, sunt disponibilizați, iar aceștia caută strategii care să-i avantajeze cel mai bine în negocierea cu statul, după ce fabrica, veche de 120 de ani, este în prag de faliment. Acest film vorbește despre muncă și abuz, sindicaliști și administratori incompetenți, demnitate și supunere, iar de un deceniu încoace, se urmărește povestea universală a drepturilor muncitorilor, a corupției și a disprețului guvernelor față de oamenii de rând. (Carmen Lascoiu)

Goran Dević (n. în Sisak, 1971) a studiat Arheologia și Dreptul. În 2008 a absolvit cursurile de Regie de Film și TV ale Academiei de Artă Dramatică Zagreb. Filmele sale au câștigat premii în cadrul a numeroase festivaluri (Pula, Prizren, Praga, Sarajevo, Oberhausen, Leipzig, Zagreb). Retrospective ale documentarelor sale au fost organizate de către Arsenal Berlin, MAXXI, Crossing Europe Filmfestival Linz, Beldocs, Zagreb Film Festival. Dević a fondat casa de producție Petnaesta umjetnost.

Goran Dević's documentary could be termed an investigative art film, benefitting from a strong activist approach and revealing the human cost of government corruption and contempt for the ordinary worker. Following a Croatian rolling stock company, the film observes a decade-long story of union members fighting to protect their jobs and for the right of a decent living in the face of unbridled capitalism. The main protagonist is syndicate leader Željko, and the film begins in 2012, after his deputy commits suicide. A great number of workers, including Željko, are laid off, and they are looking for strategies that will give them the best advantage in negotiating with the state, after the 120-year-old factory is on the verge of bankruptcy. Dević's film talks about labour and abuse, trade unionists and incompetent administrators, dignity and obedience, and traces the universal story of workers' rights, corruption and governments' contempt for ordinary people that has been unfolding for an entire decade. (Carmen Lascoiu)

Goran Dević (b. in Sisak, 1971) studied Archeology and Law. In 2008 he graduated in Film and TV Directing from the Zagreb Academy of Dramatic Arts. His films won awards at festivals such as Pula, Prizren, Prague, Sarajevo, Oberhausen, Leipzig, Zagreb. Retrospectives of his documentaries were held at Arsenal Berlin, MAXXI, Crossing Europe Filmfestival Linz, Beldocs, Zagreb. He founded the production company Petnaesta umjetnost.

Titlu original / Original Title
ŠTO DA SE RADI?

Croația, 2023
V.O.: Croată
78 min.

Regie: **Goran Dević**
Producție: **Hrvoje Osvadić**
Scenariu: **Goran Dević, Zvonimir Jurić, Andrej Nikolaidis**
Imagine: **Damian Nenadić**
Montaj: **Iva Kraljević**
Design de Sunet: **Ivan Zelić**

Filmografie: The Building (2022) / In the name of Republic of Croatia (2019) / On the Water (2018) / The Steel Mill Café (2017) / Two Furnaces For Udarnik Josip Trojko (2012) / The Flood (2010) / The Blacks (2009) / Three (2008) / Nothing Nice to Say to You (2006) / Did I fuck up? (2004)

LA LOC SIGUR

/

A SAFE PLACE

Într-o societate în care ritmul vieții și grijile personale riscă să ne copleșească, în care suntem asaltați de cantități uriașe de informații și imagini, devine uzual să ne simțim distanți de realitățile „celorlalți”. Ca urmare, ajungem adesea să ne refugiem în indiferență sau în sentimente de neputință.

Ceea ce nu se vede, se uită.

Chiar și așa, nu trebuie să uităm că puterea schimbării vine și din unitate, solidaritate și mișcări colective. Uneori, cu gesturi mici, putem muta munții, apropiindu-ne și mai mult de cei aflați în proximitatea noastră sau recunoscându-le existența și înțelegându-i pe cei care se află în afara sferei noastre de contact.

In a society where the pace of life and personal obligations and worries can become overwhelming, where we are flooded with vast amounts of information and images, it becomes common to feel distant towards the “other’s” realities. As a result, we often find ourselves retreating into indifference or feelings of powerlessness.

Out of sight, out of mind.

Yet we should not forget that the power of change also comes from unity, solidarity and collective movements. Sometimes we can move mountains with small gestures, by inching closer to those within reach or acknowledging and understanding those outside our sphere of contact.

„LA LOC SIGUR” se apleacă asupra acestor gesturi ale empatiei, mergând dincolo de titlurile de știri pentru a descoperi oamenii din spatele poveștilor, pentru a observa și înțelege modul în care lupta lor comună diferă ca circumstanțe, dar e mânăată de același scop: nevoia de siguranță.

În „NELINISTE ÎN BEIRUT”, Zakaria Jaber face o amplă trecere în revistă a colapsului economic și politic din sferile publice și private ale Libanului, camera sa privind către speranțele și visele mai multor generații de prieteni și membrii ai familiei. În ciuda spiralei de incertitudine existențială în care opțiunile se reduc aparent la „un bilet de avion sau un sicriu”, generația de după războiul civil este hotărâtă să depășească adversitatea și să construiască un „acasă” stabil.

Drumul către un loc sigur devine o urgență imperativă în „O SUTĂ PATRU”, al lui Jonathan Schörnig, și „PRIVIND ÎN RETROVIZOR”, al lui Maciek Hamela. Fie că este vorba de activiști care sfidează cruzimea politicilor europene cu privire la imigrație, angajându-se în operațiuni de salvare extrem de periculoase a refugiaților africani din Marea Mediterană, sau de un șofer voluntar care însoțește persoane evacuate printr-o Ucraină devastată de război, sprijinul acordat celor care caută să se refugieze din calea unor situații extreme poate face diferența între viață și moarte.

Văzute prin ochii protagoniștilor lor adolescenți, capacitatea de adaptare și speranța pentru un loc sigur sau un viitor mai bun devin fire tematice care leagă „AURUL VIETII” și „WHERE I AM NOW”. În pofida muncii istovitoare pe care o execută în minele de aur, momentele de timp liber ale tânărului Rasmané radiază cu vise și aspirații — o voioșie oglindită și în F., o adolescență deznădăcinată din Afganistan, care se adaptează la o nouă societate și cultură.

Impactul destabilizator al strămutării forțate — pe criterii de gen sau de prejudecăți sociale

'A SAFE PLACE' conveys those gestures of empathy, going past the news headlines to identify the people behind the stories, observe and understand how their shared struggle is diverse in context but singular in focus: the need for a stable ground.

In 'ANXIOUS IN BEIRUT' Zakaria Jaber takes a sweeping overview of the economic and political collapse in Lebanon's private and public spheres through a camera lens pointed at the hopes and dreams of several generations of friends and family. Despite the existential spiral of uncertainty where options are seemingly reduced to 'a plane ticket or a coffin,' the post-civil war generation is determined to overcome adversity and build a stable 'home.'

The journey to safety takes an urgent imperative in Jonathan Schörnig's 'ONE HUNDRED FOUR' and Maciek Hamela's 'IN THE REARVIEW'. Whether it is activists defying cruel European immigration policies by engaging in life-threatening rescue operations of African refugees in the Mediterranean sea, or a volunteer driver escorting evacuees through a war-torn Ukraine, the support offered to individuals seeking refuge from extreme situations can make the difference between life and death.

Seen through the eyes of their respective teenage protagonists, adaptability and hopeful outlook for a safe place or better future become thematic threads that bond 'A GOLDEN LIFE' and 'WHERE I AM NOW'. In spite of the backbreaking gold-mining work, teenage Rasmané's spare moments see him beam with dreams and aspirations - a cheerfulness that is mirrored by F., uprooted from Afghanistan and adjusting to a new society and culture.

The destabilizing impact of forced displacement - on the basis of gender or social prejudice - is seen in 'ZAGOR'S DEATH' and 'FAIRY GARDEN'. Two films whose protagonists have been literally pushed to the periphery as outcasts, ignored

— se poate vedea în „MOARTEA LUI IOSIF ZAGOR” și „GRĂDINA LUI FANNI”, două filme ale căror protagoniști au fost, în cel mai propriu sens, împinși la periferie și ignorați atât de societate, cât și de instituțiile statului. Oricât de gravă ar fi situația lor, plasa de siguranță este oferită de propria lor comunitate - gesturi cu atât mai admirabile cu cât ele vin de la oameni cu mijloace reduse.

(Anca Păunescu, Andrei Tănăsescu)

by both society and state institutions. As dire as their situation is, the safety net offered by their community is a life-line that saves each protagonist from destitution - and is all the more inspiring as it comes from people with little means.

(Anca Păunescu, Andrei Tănăsescu)

AURUL VIETII / A GOLDEN LIFE

Filmul lui Boubacar Sangaré reușește să se situeze cu îndemânare la intersecția dintre universal și particular, urmărind cotidianul deopotrivă ordinar și excepțional al lui Rasmané, un băiat de 16 ani care își câștigă traiul într-un oraș minier din sudul Burkina Faso-ului. Pe când munca sa și a tovarășilor lui, mulți doar puțin mai în vârstă ca el, este epuizantă și riscantă, prestată cu unelte rudimentare și fără echipamente de protecție, la ieșirea din mină Rasmané se dovedește un adolescent ca oricare altul, traversat de impulsii contradictorii, oscilând între naivitate copilăroasă și o nevoie aprinsă de a-și pune în scenă identitatea de adult pe care este în procesul de a o crea. În jurul lui, întregul colectiv pare sfâșiat de contradicții similare, între ancorarea tradiției și atracția modernității, între demnitatea rănită și speranța absurdă a îmbogățirii, între fatalism și încredere într-un viitor poleit cu aur, la propriu și la figurat. În ciuda bogatului imaginar care înconjoară activitatea mineritului - simbol întâi al industrializării, iar apoi al dezindustrializării - și a unei anumite esențe adolescente pe care o încarnează Rasmané, protagonistul lui Sangaré rămâne opac de-a lungul filmului, amintindu-ne constant că nu-i putem împărți destinul prin simpla transpunere empatică. (Liri Alienor Chapelan)

Boubacar Sangaré este un cineast și un autor din Burkina Faso. A regizat patru scurtmetraje și a coregizat un documentar de lung metraj pentru TV. „Aurul vieții” este primul său documentar de lung metraj pentru cinema. În prezent lucrează la mai multe proiecte: un documentar road-movie, „Djéliya, Memory of Manding” (selectat în cadrul La Fabrique des Cinémas du Monde, Cannes Film Festival 2022) și două lungmetraje de ficțiune: „Le nom qu'on te donne” și „Les dieux délinquants”.

Boubacar Sangaré's film deftly manages to sit at the intersection of the universal and the particular, following the ordinary yet exceptional daily life of Rasmané, a 16-year-old boy making a living in a mining town in Southern Burkina Faso. While his work and that of his companions, many only slightly older than him, is exhausting and risky, performed with rudimentary tools and without any protective equipment, when Rasmané returns from the mine, he turns out to be a teenager like any other, afflicted by contradictory impulses, oscillating between childish naivety and a burning need to put on and flaunt the adult identity he is in the process of creating. All around him, the entire collective seems torn by similar contradictions, between preserving tradition and the lure of modernity, between wounded dignity and the absurd hope of enrichment, between fatalism and the promise of a future that is gold-plated, both literally and figuratively. Despite the rich imagery that surrounds the act and business of mining - first a symbol of industrialization, then of de-industrialization - and a certain crystalized idea of adolescence that Rasmané incarnates, Sangaré's protagonist remains opaque throughout the film, constantly reminding us that we cannot share his fate through a mere empathic transposition. (Liri Alienor Chapelan)

Boubacar Sangaré is a filmmaker and author from Burkina Faso. He directed four short films and co-directed a feature documentary for TV. 'A Golden Life' is his first feature documentary for cinema. He is currently developing several other projects: including the road movie documentary 'Djéliya, Memory of Manding' (selected for La Fabrique des Cinémas du Monde, in Cannes Film Festival 2022) and two feature-length fiction films: 'Le nom qu'on te donne' and 'Les dieux délinquants.'

Titlu original / Original Title
OR DE VIE

Burkina Faso, Benin, Franța, 2023
V.O.: Mooré, Gan, Franceză
85 min.

Regie, Scenariu: **Boubacar Sangaré**
Producție: **Fernand Ernest Kaboré, Faissol
Gnonlonfin, Madeline Robert**
Imagine: **Isso Emmanuel Bationo**
Montaj: **Gladys Joujou**
Sunet: **Rémi Durel**
Muzică: **Seydou Porgo**

Filmografie: Une révolution africaine, les dix jours qui ont fait chuter Blaise Compaoré (coregizor: Gidéon Vink) (2015) / Diendé, l'aventurier solitaire (2015) / Kanko L'ixelloise (2013) / Dieu veille sur les vigiles (2013) / Au nom de l'amour (2012)

NELINIȘTE ÎN BEIRUT / ANXIOUS IN BEIRUT

„Neliniște în Beirut” radiografiază capitala Libanului în contextul abuzurilor politice asupra cetățenilor, unde generația de după Războiul Civil încearcă să-și spună povestea. Cineastul Zakaria Jaber surprinde, asemenea unui jurnal, atmosfera apăsătoare a tragediilor întâmplare în orașul natal. Beirut este un loc îngenucheat, transformat într-un spațiu al neliniștii și nesiguranței pentru familia și prietenii regizorului și, implicit, pentru toți locuitorii săi. Această bucată de pământ a cunoscut în istoria recentă revoluție, demonstrații, mișcări activiste, explozii, pandemie, corupție a sistemului politic, iar viziunea regizorului asupra acestui amalgam de nenorociri devine o extensie a generației sale, suspendată în așteptarea unui miracol. Prin dorința de a înțelege relația dintre mediul interior și cel exterior, Jaber oferă o poveste a contrastelor: dintre general și personal, public și privat, bătrân și tânăr, moarte și emigrare, liber și captiv, rezilient și disperat, apelând la o perspectivă detaliată asupra unor evenimente istorice cărora, noi, ca europeni, le cunoaștem poate superficial doar conturul. În final, efortul cineastului este de a ne aduce în punctul conștientizării: cum să nu suferi din cauza anxietății în Beirut când sloganul tinerei generații este „în avion sau în coșciug”? (Carmen Lascoiu)

Zakaria Jaber (n. 1994) este regizor de film, monteur și scenarist. În 2018 a produs independent și a regizat primul său scurtmetraj, după o perioadă în care lucrase în domeniul producției TV și ca jurnalist pentru canale de știri prestigioase din Orientul Mijlociu. „Neliniște în Beirut” este primul său documentar de lung metraj. În 2022 Jaber a fondat propriul său atelier de scenaristică, „Outcast Stories”.

‘Anxious in Beirut’ examines the capital city of Lebanon in the context of various political abuses directed at its citizens, a setting where the generation after the Civil War is trying to tell its story. Director Zakaria Jaber captures, much in the manner of a diary, the oppressive atmosphere surrounding the tragedies of his hometown. Beirut is on its knees, having become a place of anxiety and insecurity for the director’s family and friends, and by extension for all the inhabitants of the city. In recent history, this land has witnessed revolution, demonstrations, manifestations, activist movements, explosions, a pandemic, and corruption of the political system; the director’s view on this amalgam of misfortunes becomes an extension of his generation’s, a generation waiting, in suspension, for a miracle. In his desire to understand the relationship between an inner and an outer world, the filmmaker presents a story of contrasts, between the general and the personal, the public and the private, the old and the young, death and emigration, the free and the captive, the resilient and the desperate, drawing on a detailed perspective on certain historical events that we, as Europeans, know perhaps only superficially. Ultimately, the filmmaker’s endeavor seeks to bring us to a point of awareness: when the young generation’s catchphrase is “a plane or a coffin,” how can one not be anxious in Beirut? (Carmen Lascoiu)

Zakaria Jaber (b. 1994) is a film director, editor, and writer. In 2018 he produced and directed his first short film independently after years of working in TV production and reporting for various prestigious news outlets in the Middle East. ‘Anxious in Beirut’ is his first feature documentary. In 2022 he established his own writing company, ‘Outcast Stories.’

Titlu original / Original Title
ANXIOUS IN BEIRUT

Iordania, Liban, Qatar, Spania, 2023
 V.O.: Arabă
 93 min.

Regie, Montaj: Zakaria Jaber
 Producție: Jumana Saadeh
 Scenariu: Zakaria Jaber, Jumana Saadeh,
 Omar Layza, Yehia Jaber
 Imagine: Zakaria Jaber, Ahmad Al Trabolssi,
 Tariq Keblaoui
 Sunet: Ralph Atallah, Agost Alustiza, Oriol Campi

Filmografie: Cold Blood - Volume One (2018)

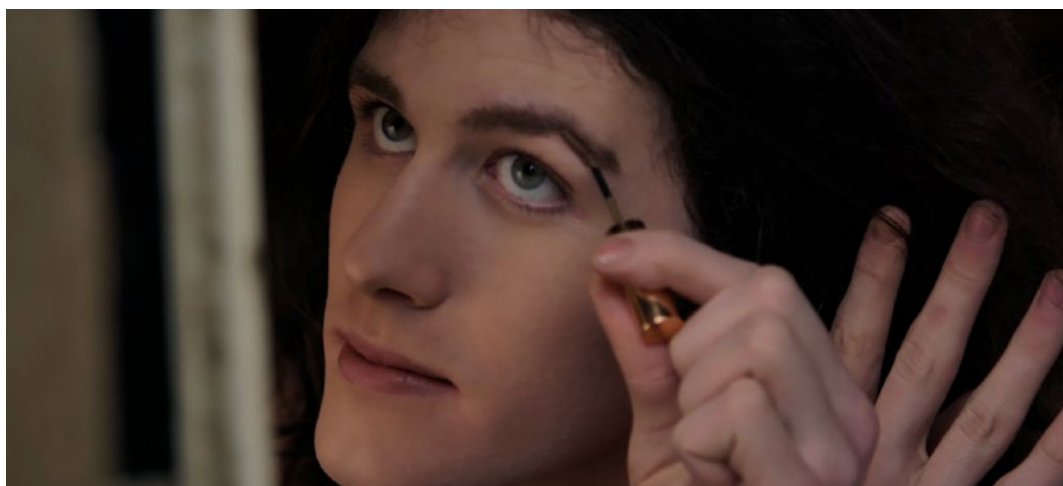
GRĂDINA LUI FANNI / FAIRY GARDEN

„Grădina lui Fanni” se află la periferia Budapestei, ascunsă în inima pădurii. Aici trăiesc două persoane pe care societatea le-a exclus, dar care sunt unite de o prietenie atipică: Fanni, o adolescentă transgender în vârstă de 19 ani, și Laci, un bărbat fără adăpost în vârstă de 60. Cei doi duc o viață copleșitor de asemănătoare celei unei familii, sprijinindu-se reciproc precum tatăl cu fiica. Protagonistii provin din medii extrem de diferite, însă ce i-a adus în același punct este ostracizarea unei societăți care i-a abandonat. Filmul lui Gergő Somogyvári vorbește găsierea unui cămin, fie el interior sau exterior, asemenea unui refugiu sigur față lumea exterioară, dar și un sanctuar emoțional al lumii interioare. Este o reflecție asupra puterii de a găsi alinare în faptul că altul poate împărtăși aceleași sentimente de izolare. Ce demonstrează Fanni și Laci e că unele dintre cele mai semnificative conexiuni apar adesea în moduri total neașteptate. (Carmen Lascoiu)

Gergő Somogyvári este un regizor de film și director de fotografie din Budapesta. După ce a studiat fotografia și jurnalismul, a absolvit cursurile de Imagine de Film ale Universității de Film și Teatru (SZFE) în 2008. Documentarul său experimental, „Carta Azulejo — Tile Mail”, a fost distins cu cel mai prestigios premiu național: Marele Premiu al Săptămânii Maghiare de Film. „Grădina zânelor” este primul său documentar de lung metraj.

‘Fairy Garden’ is hidden in the deep of the forest, on the outskirts of Budapest. This “garden” is home to two individuals excluded by society, but bound together by an atypical friendship: Fanni, a 19-year-old transgender woman, and Laci, a 60-year-old homeless man. The two make for an endearing kind of family, supporting each other just as if they were father and daughter. The protagonists in Fairy Garden come from very different backgrounds, but what they have in common is the ostracism they’ve experienced as a result of society shunning them. Gergő Somogyvári’s film speaks about finding a home, whether a shelter from the outside world or an emotional sanctuary for one’s inner world. It is a reflection on finding comfort in shared feelings of isolation. What Fanni and Laci demonstrate is that some of the most meaningful connections often emerge in totally unexpected ways. (Carmen Lascoiu)

Gergő Somogyvári is a Budapest-based cinematographer and documentary director. After studying photography and journalism, he graduated in Cinematography from the University of Film and Drama (SZFE) in 2008. His experimental documentary ‘Carta Azulejo — Tile Mail’ received the most prestigious national award, the Main Prize of the Hungarian Film Week. ‘Fairy Garden’ is his first feature-length documentary.

Titlu original / Original Title
FANNI KERTJE

Ungaria, România, Croația, 2023
V.O.: Maghiară
83 min.

Regie, Imagine: **Gergő Somogyvári**
Producție: **Nóra Somogyvári, Gergő Somogyvári, Sára László, Oliver Sertic**
Scenariu: **Gergő Somogyvári, Zsolt Pocsai**
Montaj: **Judit Feszt**
Sunet: **Florin Tăbăcaru, Marius Leftarache**
Muzică: **Viktor Bátki**
Story Editor: **Anna Kis**

Filmografie: *Trans River* (2015) / *Rickshaw Rush* (2012) / *Yad Hanna - The Collective Man* (2009) / *Csempelevél - Carta Azulejo* (2008) / *Lanterna* (2007)

PRIVIND ÎN RETROVIZOR / IN THE REARVIEW

Mai mulți refugiați ucraineni, încercând să fugă din calea războiului, ajung să fie transportați de aceeași mașină. Această dubă devine un refugiu tranzitoriu, o zonă intimă a mărturisirilor și confidențelor. Conversațiile sincere dintre pasageri și șofer despre viață, neliniști, vise și așteptări creează un portret colectiv, iar amestecul dintre apropiere și distanță emoționează. În aceeași măsură, filmul cineastului Maciek Hamela reflectă și o mărturie a imensei mobilizări în rândul popoarelor învecinate, în cazul acesta al polonezilor, fiecare încercând să fie cât mai util pentru cei aflați în nevoie. Vehiculul se transformă într-o mică utopie a solidarității fără granițe, unde principiul care guvernează este „Împreună spre ceva mai bun”. Tot ce trebuie să faci este să te uiți în oglinda retrovizoare. (Carmen Lascoiu)

Maciek Hamela este producător și regizor de film și de radio. Născut în Varșovia, Polonia, și-a dat masteratul în Literatură Franceză la Sorbona (Paris IV) și a studiat, de asemenea, Regie de Film la École Internationale de Création Audiovisuelle et de Réalisation (EICAR). Hamela este unul dintre colaboratorii constanți ai BBC Channel. În calitate de regizor și producător de radio, i-a fost acordată Medalia de Argint pentru Premiera Anului 2018 în cadrul Competiției Naționale a Reporterilor de Radio din Polonia.

Trying to escape the war, a number of Ukrainian refugees end up being transported by the same car. This van becomes a transitory refuge, an intimate, fragile space of confessions and secrets. The candid conversations between the passengers and the driver on the topics of life, anxieties, dreams, and expectation assemble into a collective portrait, while the blend of closeness and distance creates emotion. Maciek Hamela's film is also a testimony to the immense mobilization among Ukraine's neighbouring countries, Poland, in this case, where everyone is trying to be as helpful as they can to those in need. The vehicle becomes a small utopia of solidarity that transcends borders, where the governing principle is "Together for something better." All you have to do is look into the rearview mirror. (Carmen Lascoiu)

Maciek Hamela is a film and radio producer and director. Born in Warsaw, Poland, he has an MA in French Literature from the Sorbonne University (Paris IV) and he also studied Film Directing at École Internationale de Création Audiovisuelle et de Réalisation (EICAR). Hamela is a longtime BBC Channel collaborator. As a radio producer, he received the Silver Melchior Radio Award for the Premiere of the Year 2018 in the Polish Radio Reporters National Competition.

Titlu original / Original Title

SKAÐ DOKAÐ

Polonia, Franța, Ucraina, 2023

V.O.: Ucrainenă, Rusă, Poloneză,

Franceză, Engleză

84 min.

Regie: Maciek Hamela

Producție: Piotr Grawender, Maciek Hamela,

Jean-Marie Gigon, Anna Palenchuk

Imagine: Yura Dunay, Wawrzyniec Skoczylas,

Marcin Sierakowski, Piotr Grawender

Montaj: Piotr Ogiński

Design de Sunet: Marcin Lenarczyk

Muzică: Antoni Komasa-Łazarkiewicz

Filmografie: Bless You (2021)

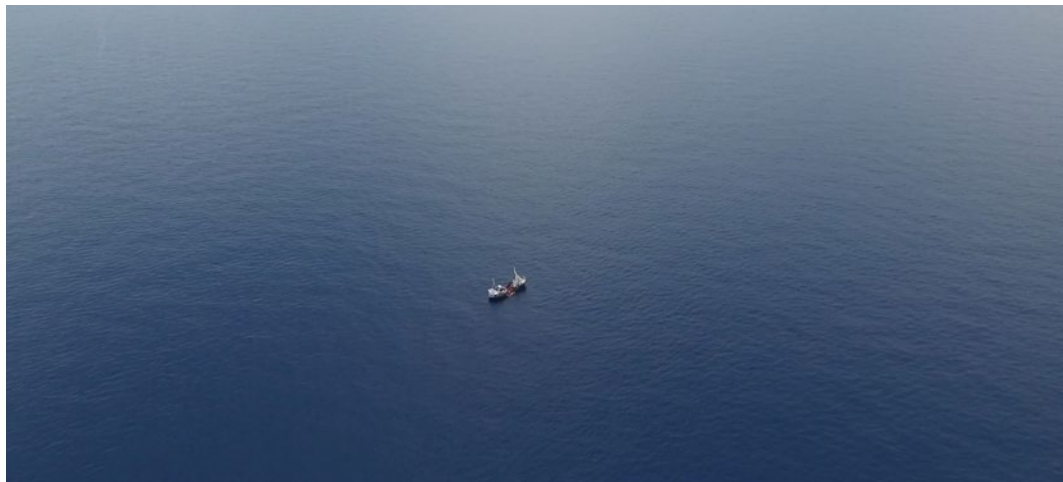
O SUTĂ PATRU / ONE HUNDRED FOUR

Șase ecrane care transmit în paralel, din unghiuri diferite, un unic eveniment: operațiunea de salvare a unor migranți captivi pe o ambarcațiune ce stă să se scufunde. Nu atât o sete de hiper-vizibilitate, cât o tentativă de a ne confrunta cu durata reală a situației, pentru a ne-o face mai stranie, mai absurdă, mai insuportabilă. Prin alăturarea acestor șase perspective, cineastul Jonathan Schörnig întoarce armele camerelor de supraveghere împotriva lor însele: privirea aparatului, distantă și procedurală, devine mărturia imposibil de falsificat a unei înclăștări inegale între eroismul câtorva organizații activiste și măsurile anti-umanitare ale organismelor de stat. Înregistrările, aici, permit mai mult decât să experimentăm totul „ca și cum am fi acolo”: ele descriu un veritabil câmp de acțiune pură, care se eliberează de orice mediere și se rezumă la fapte brute. Deloc interesat de destine individuale, filmul vede în soarta colectivității de 104 suflete un fel de rezumat amar al ipocriziei care subjugă astăzi Europa, culminând cu aceste imagini halucinante în care o navă a Gărzii de Coastă ajunge să se comporte aidoma inamicului. (Victor Morozov)

Jonathan Schörnig (n. 1991, Leipzig) este regizor, operator și designer de imagine & sunet. Documentarul său de scurt metraj, „Never Give Up” (2020) marchează primul său succes festivalier. În 2021 Schörnig își începe studiile la Universitatea Bauhaus din Weimar. „O sută patru” a fost distins cu numeroase premii: Porumbelul de Aur (DOK Leipzig), Premiul Pentru Film Documentar (Institutul Goethe), Premiul ver.di pentru Solidaritate, Umanitate și Echitate, Leipziger Ring Film Prize.

Six screens broadcasting in parallel, from different angles, a single event: the operation to rescue the migrants trapped on a sinking boat. Not so much a thirst for hyper-visibility as an attempt to confront us with the real duration of the situation, to render it to the viewer as stranger, more absurd, more unbearable. By bringing these six perspectives together, filmmaker Jonathan Schörnig turns the weapons that are the surveillance cameras against themselves: the camera's gaze, distant and procedural, becomes the unfalsifiable testimony of an imbalanced clash between the heroism of a few activist organizations and the anti-humanitarian measures taken by state bodies. The recordings here allow us to go beyond experiencing everything "as if we were there": they describe a veritable field of pure action, which has freed itself from any mediation and is reduced to raw facts. Not interested in individual destinies, the film sees in the fate of the collective of 104 souls a kind of bitter summary of the hypocrisy that is subjugating Europe today, culminating in these stranger than fiction images where a ship belonging to the Coast Guards ends up behaving just as if it were the enemy. (Victor Morozov)

Jonathan Schörnig (b. 1991, Leipzig) is a film director, cameraman, and image & sound designer. In 2020, his short documentary 'Never Give Up' marked his first successful festival release. Jonathan Schörnig has been studying at the Bauhaus University in Weimar since 2021. With 'One Hundred Four,' the director won the Golden Dove at DOK Leipzig, as well as the Goethe Institute Documentary Film Prize, the ver.di Prize for Solidarity, Humanity and Fairness, and the Leipziger Ring Film Prize.

Titlu original / Original Title
EINHUNDERTVIER

Germania, 2023
V.O.: Engleză, Germană
93 min.

Regie: **Jonathan Schörnig**
Producție: **Uwe Nitschke, Adrian Then**
Scenariu: **Adrian Then, Jonathan Schörnig**
Imagine: **Jonathan Schörnig, Johannes Filous**

Filmografie: *Never Give Up* (2020) / *Mr. Lindner and His Garden* (2015)

WHERE I AM NOW

F. locuiește în București de patru ani, de când a fugit din Afganistan împreună cu familia ei. Atența și cugetătoarea tânără în vârstă de 18 ani își filmează viața de zi cu zi din capitală: plimbările în parc, viața de-acasă alături de frații și surorile sale și conversațiile pe care le are cu prietenii ei români. Atunci când lovește pandemia de Covid-19 și țara intră în lockdown, fata e nevoită să petreacă o lună în casă. F. își omoară astfel timpul filmând și observând cu amuzament, de la fereastra apartamentului său, viața care se petrece afară. Treptat, fata începe să se adreseze aparatului de filmat cu tot mai multă sinceritate - dezordonatul și spontanul stil al jurnalului său video lasă un inevitabil nod în gât. Rezultatul este o relatare onestă și caldă a unei tinere care încearcă să se împartă între propriile dorințe și așteptările familiei sale - între statutul său de refugiat și dorința de a trăi ca o adolescentă ca oricare alta, o adolescentă care este în tot acest timp profund întristată de modul în care evoluează situația din țara sa natală.

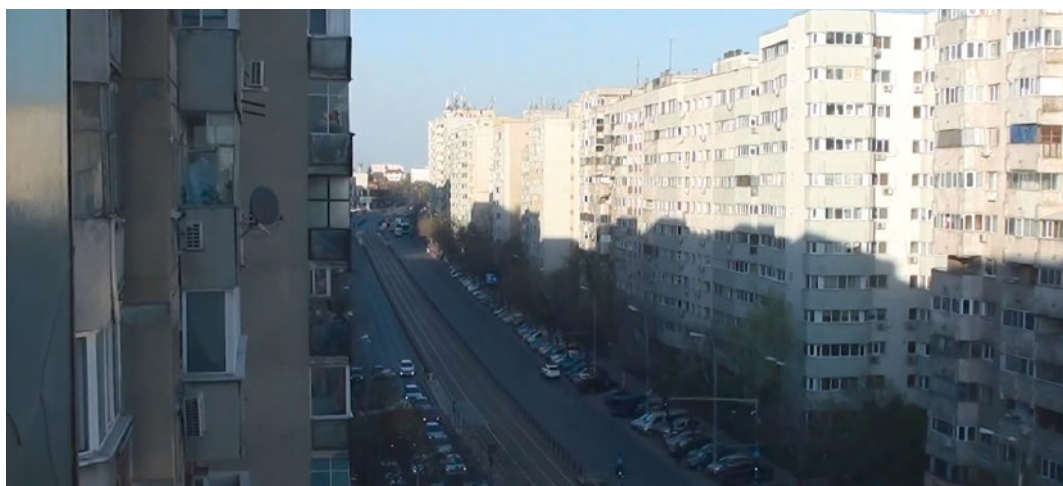
Lucia Chicoș (n. 1998) este o tânără regizoare din România. Scurtmetrajul său, „Contraindicații”, a obținut locul 3 în competiția Cinéfondation (Cannes Film Festival, 2020). A absolvit cursurile de Regie de Film ale UNATC, unde lucrează ca asistent universitar.

Alexandra Diaconu (n. 1996) a studiat Montaj la aceeași universitate. Scurtmetrajul său, „Toate neamurile”, a fost selectat în cadrul Ji.hlava IDFF în 2023. Activează ca trainer pentru ateliere de film pentru adolescenți și ca asistent universitar (UNATC).

F. has been living in Bucharest for four years since fleeing Afghanistan with her family. The thoughtful 18-year-old films her life in the Romanian capital: her trips to the park, life at home with her brothers and sisters, and the conversations she has with her Romanian friends. When the Covid-19 pandemic approaches, bringing a lockdown, she has to spend a month indoors. She kills time with funny observations of life outdoors, filmed through the window. F. addresses the camera with increasing frankness. Her video diary's messy, spontaneous style is disarming. The result is a candid and warm account of a young woman trying to navigate between what she herself wants and what her family expects of her—between her status as a refugee and the desire to live like an ordinary teenager, who in the meantime is deeply saddened by the developments in her homeland.

***Lucia Chicoș** (b. 1998) is a young Romanian film director. Her fiction short 'Contraindications' was awarded 3rd prize in Cinéfondation at Cannes Film Festival in 2020. She is a teaching assistant at UNATC Bucharest, where she graduated in Film Directing.*

***Alexandra Diaconu** (b. 1996) studied Film Editing at the same university. Her short documentary 'Whole Family' was selected in Ji.hlava IDFF in 2023. She works as a trainer in film workshops for teenagers and as a teaching assistant at UNATC.*

Titlu original / Original Title
WHERE I AM NOW

România, 2022
V.O.: Română, Engleză, Persană,
Franceză
92 min.

Regie, Montaj: Lucia Chicoș, Alexandra Diaconu
Producție: Laura Orlescu, Vanina Vignal,
Gabriela Leu, Zoran Stevanovic, Doru Nițescu,
Bogdan Palici
Imagine: F. și surorile sale, Alexandra Diaconu,
Paul Chirilă
Sunet: Ioan Bain

Filmografie: Lucia Chicoș: Berliner Kindl (2022) / Contraindications (2019) / Our Daily Work (2019); Alexandra Diaconu: Whole Family (2023)

MOARTEA LUI IOSIF ZAGOR / ZAGOR'S DEATH

Cu camera lui veche, videograful Iosif Zagor (75 de ani) își documentează ultimii patru ani de viață, singurătatea și boala. Vorbește despre fricile sale și ale vecinilor de a fi evacuați forțat din trei locații diferite, unde el a trăit în condiții precare la bătrânețe. „Moartea lui Iosif Zagor” oferă, deopotrivă, justiție poetică dar și împuternicire prin documentare cinematografică acelor oameni invizibili care nu se încadrează în noua imagine dinamică ale unor orașe mari și scumpe, precum Clujul.

Adi Dohotaru este un regizor debutant din Cluj, România. Este un practicant al metodologiei Acțiunii Participative iar în proiectele sale recurge la tehnica Antropologiei Performative pentru a-și pune în valoare colaboratorii. Compune legi și poezii, face cercetare civică și de mediu. Mai mult decât un regizor, Dohotaru este un personaj dintr-un proiect utopic, unde diviziunea muncii dispare și viața se contopește cu arta... vechile tentative eșuate ale avangardelor.

With his old fashioned camera, the videographer Mr. Zagor (75 years) is documenting the last four years of his life, filming his loneliness and sickness. He shares the fears of his neighbors of being evicted from three different locations where he lived in precarious conditions. A poetic statement and an empowering cinematic document, 'Zagor's Death' gives voice to the disenfranchised people that do not fit with the new dynamic image of big and expensive cities, such as Cluj-Napoca, Romania.

Adi Dohotaru is a debutant director from Cluj, Romania. He is a practitioner of Participatory Action Research methodology in his work and uses a Performative Anthropology technique that empowers his collaborators. He writes laws, poetry, does civic and environmental research. He is more of a character than a director from a utopian blueprint where divisions of labour disappear and art melts into life... the old failed endeavors of the avant-gardes.

Titlu original / Original Title
MOARTEA LUI IOSIF ZAGOR

România, 2024
V.O.: Română
71 min.

Regie, Scenariu: **Adi Dohotaru**
Producție: **Monica Lăzurean-Gorgan,**
Adi Dohotaru
Imagine: **Iosif Zagor**
Montaj: **Alexandru Popescu**
Design de Sunet: **Matei Vasilache**

NICIUN ALT PĂMÂNT / NO OTHER LAND

Arta militantă de calitate are avantajul de a reuni pasiunea argumentării tipică retoricii activistului cu observația sensibilă și accesul privilegiat și totuși neintruziv la o realitate pe care îl oferă cinemaul când este utilizat pentru funcția lui de document. Filmul de față urmărește eforturile tânărului Basel Adra, un locuitor din Masafer Yatta, o zonă aflată sub ocupație israeliană în urma Războiului de șase zile, de a evita radierea totală a prezenței palestinieni din regiune. În mod regulat au loc acțiuni de expulzare a sătenilor, și chiar și în lipsa acestora, hărțuirea fizică și psihologică și tensiunea permanentă viciază orice încercare a oamenilor de a duce o viață normală. În acest context, Basel îl întâlnește pe Yuval, un jurnalist israelian sensibil la cauza palestiniană, iar între ei se dezvoltă o prietenie complicată de amestecul unei cauze comune, dar și unui nivel de înțelegere a acesteia profund diferite: Basel își percepe lupta ca pe o moștenire dar și un destin implacabil; Yuval știe că pentru el este o alegere la care poate oricând renunța. Totuși, faptul că acest film, efortul colectiv a doi israelieni și doi palestinieni, există însuflă speranța că nicio barieră nu este de netrecut și nicio rană colectivă nu este de nevindecat. (Liri Alienor Chapelan)

Basel Adra este un avocat, jurnalist și cineast palestinian din Masafer Yatta. Încă de la 15 ani luptă în calitate de activist și autor de documentare contra expulzării în masă a comunității palestinieni de către Israel. Hamdan Ballal este un fotograf, cineast și fermier palestinian din Susya. A lucrat ca cercetător pentru mai multe grupuri anti-ocupație și pentru drepturile omului.

Yuval Abraham este un cineast și jurnalist de investigații israelian din Ierusalim. Rachel Szor este o directoare de fotografie, montează și regizează israeliană din Ierusalim.

What makes militant art great is that specific combination between the passion for the argument that characterizes activist rhetoric, and the careful observation and privileged — yet non-intrusive — access yielded by cinema when it serves as a document. The film in question follows the efforts of young Basel Adra, a resident of Masafer Yatta — an area that, following the Six Day War has fallen under Israeli occupation — to prevent the total eradication of the Palestinian presence in the region. Villagers are routinely forced to leave their homes, and even when these evictions briefly stop, any attempts at leading a normal life are thwarted by constant terror, physical and psychological assault. In this setting, Basel meets Yuval, an Israeli journalist sympathetic to the Palestinian cause, and between them develops a friendship made complicated by the common cause and the profoundly different meaning it has for each of them: Basel sees his struggle as a form of inheritance as much as an inevitable destiny, while Yuval knows that for him this is a choice he can always undo. However still, the very fact that this film exists, as the combined effort of two Palestinians and two Israeli filmmakers, gives hope that no barrier is insurmountable and that no collective wound is incurable. (Liri Alienor Chapelan)

***Basel Adra** is a Palestinian lawyer, journalist and filmmaker from Masafer Yatta. He's been an activist and documentarian since 15, fighting against Israel's mass expulsion of his community. Hamdan Ballal is a Palestinian photographer, filmmaker and farmer from Susya, and has worked as a researcher for several anti-occupation human rights groups.*

***Yuval Abraham** is an Israeli filmmaker and investigative journalist from Jerusalem. Rachel Szor is an Israeli DoP, editor, and director from Jerusalem.*

FILMUL DE ÎNCHIDERE / CLOSING GALA

Titlu original / Original Title
NO OTHER LAND

Palestina & Norvegia, 2024
VO.: Arabă, Ebraică, Engleză
96 min.

Regie, Scenariu, Montaj: **Basel Adra, Hamdan Ballal, Yuval Abraham, Rachel Szor**
Producție: **Fabien Greenberg, Bård Kjøge Rønning, Basel Adra, Hamdan Ballal, Yuval Abraham, Rachel Szor**
Imagine: **Rachel Szor**
Design de Sunet: **Bård Harazi Farbu**
Muzică: **Julius Pollux Rothlaender**

NUME DE COD / *CODE NAMES*

IRANI BAG

NAZARBAZI

MAST-DEL

EZITĂRI REPETATE / *SHE STUTTERED*

O RANĂ ABSENTĂ / *ABSENT WOUND*

AM COMIS UN PĂCAT ÎNCÂNTĂTOR /
I HAVE SINNED A RAPTUROUS SIN

POEZIE & PIATRĂ / *POEM & STONE*

TAKLIF

PUR / IMPUR / *CHASTE / UNCHASTE*

FOCUS: MARYAM TAFKORY

ACTUL EXPRIMĂRII CA FORMĂ DE REZISTENȚĂ

/

EXPRESSION AS RESISTANCE

Când vorbim despre lucrările lui Maryam Tafakory, primul cuvânt care ne vine în minte este „multidisciplinaritatea”. Termenul este pe cât de atotcuprinzător pe atât de potrivit, întrucât Tafakory a reușit, în doar un deceniu, să își construiască un corp de lucrări dintre cele mai coerente artistic, care îmbină poezia, performance-ul, materialele de arhivă și cele documentare, cu tehnici ale filmului eseu și ale colajului cinematografic. Acest mozaic artistic este străbătut de firul roșu al unor analize intime și critice ale rolurilor de gen, ale interdicțiilor sociale și ale structurilor dominante care guvernează reprezentarea acestora în societatea și cinematografia iraniană de după Revoluție.

When discussing Maryam Tafakory's work, the word that comes to mind is 'multidisciplinary.' All-encompassing, the terminology is an apt one, for Tafakory has managed within the short span of a decade to amass one of the most artistically cohesive body of works that weaves together poetry and documentary, performance and archival material, with essay and collage filmmaking. This artistic mosaic is threaded by intimate, critical analyses of gender roles, societal prohibitions and the dominant structures that govern their representation within post-revolution Iranian society and cinema.

Having graced internationally renowned art & cinema institutions (MoMA, Tate Modern,

Făcând parte din selecțiile și programele unor instituții de artă și de film de mare renume internațional (MoMA, Tate Modern, BOZAR, Quinzaine des Réalisateurs de la Cannes, Locarno, Toronto IFF), cinemaul practicat de Tafakory se concentrează asupra actelor de ștergere de la nivel structural, explorând codurile și condiționările de natură socio-politică ce reglementează domeniul public și pe cel cinematografic.

Prin intermediul poeziei și investigând codurile de limbaj ale cinemaului iranian, Tafakory eliberează și emancipează intimitatea sinelui - ca o formă a conștiinței și a domeniului social -, oferind o voce subiectivităților de gen pe care ideologia și controlul său intens și restrictiv din sfera publică le înăbușe și condiționează.

Astfel, simplul act al exprimării - fie el rostit cu voce tare, gesticulat, scris sau doar citat - devine o formă de rezistență, mai ales atunci când atrage spectatorul direct în interiorul discursului său prin identificarea cinematografică pe care o prilejuiește vocea narativă.

Calupul „NUME DE COD” reunește cele mai recente lucrări ale sale care folosesc cinematografia iraniană de după Revoluție ca o bază materială pentru a deconstrui codificarea normelor sociale și a dorințelor reprimate pe care aceasta o conține. Cu ajutorul unei forme eseistice și al unui montaj dialectic, Tafakory explorează modul în care cineasții au ocolit interdicția de reprezentare cinematografică a intimității dintre bărbați și femei. Mai mult decât o indexare arhivistică a dorinței reprimate, aceste lucrări fac apel la naratorul nevăzut și redus la tăcere care se află și în spectator, intensificând identificarea noastră intelectuală și emoțională.

În „EZITĂRI REPETATE” sunt curatoriate lucrări mai timpurii, care se aventurează în sfera publică din Iran, juxtapunând imagini documentare și de arhivă cu performance-uri filmate. Tocmai în aceste opere capătă

BOZAR, Cannes' Directors Fortnight, Locarno, Toronto IFF), Tafakory's cinema focuses on structural erasures, exploring the socio-political codes and conditions that regulate the public and the cinematic realms.

Through poetry and the coded language of Iranian cinema, Tafakory liberates and empowers the privacy of the self - as a form of consciousness and social domain - by voicing the gendered subjectivities stifled and conditioned by ideology and its heavy policing within the public sphere.

Thus, the simple act of expression - be it spoken out loud, gestured, written or referenced - becomes a form of resistance, even moreso when it interpolates the viewer within its discourse via cinematic identification with its narrative voice.

The program 'CODE NAMES' compiles her most recent works which use post-revolution Iranian cinema as the material basis of deconstructing the codification of social norms and the repressed desires that lie therein. Employing an essayistic form and dialectical montage, Tafakory explores how the ban on cinematic representation of intimacy between men and women was sidestepped by filmmakers. More than archival indexing of suppressed desire, these works embody their unseen, muted narrator within the viewer, intensifying our intellectual and emotional identification.

'SHE STUTTERED' curates earlier works that venture out into Iran's public sphere, juxtaposing documentary and archive footage with filmed performance. It is in these works that subversion and resistance takes an explicit, decisive position, as the visible 'performance' of femininity (written, whispered, acted) is intercut in opposition to the cultural-dominant masculinity.

It is rare for daring radicality and incisive critique to be complemented by such poetic means of expression. Individually, Tafakory's films are powerful documents of resistance; experienced

subversiunea și rezistența o poziție explicită și decisivă, actul „performativ” și vizibil al feminității (scrise, șoptite, jucate) fiind intercalat, în opoziție, cu masculinitatea, ca forță dominantă din interiorul culturii.

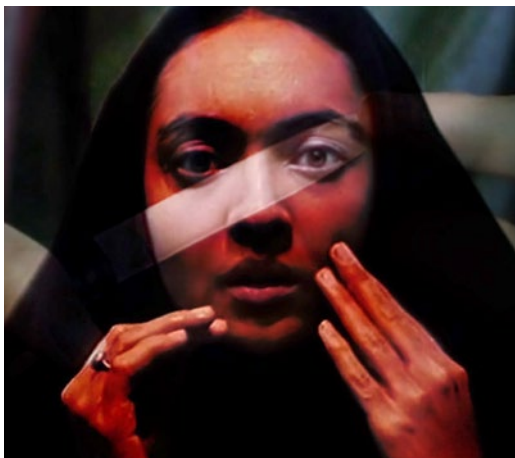
Este un lucru rar ca radicalitatea cutezătoare și critica incisivă să vină însoțite de niște mijloace de expresie atât de poetice. Luate unul câte unul, filmele lui Tafakory sunt documente puternice ale rezistenței — privite împreună, cu ocazia acestor două programe și în prezența artistei însăși (prezență însoțită de performance-uri in situ în cadrul festivalului), ele reprezintă un important punct culminant al celei de-a 17-a ediție a One World Romania.

(Andrei Tănăsescu)

collectively under these two programs and in the presence of the artist herself (along with “site-specific” performances) they are a privileged highlight of One World Romania 17.

(Andrei Tănăsescu)

FOCUS 1 MARYAM TAFAKORY

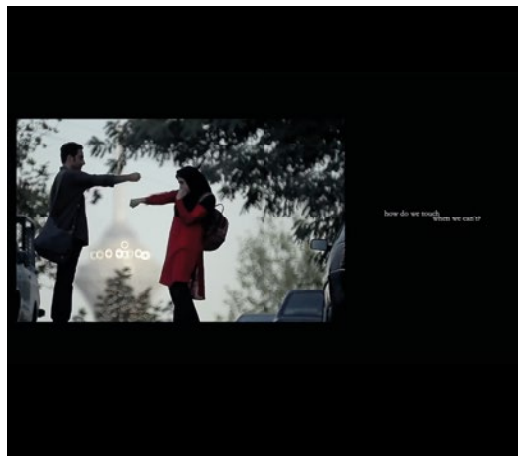
NUME DE COD / *CODE NAMES*

Digital projection and live performance,
24 min.

Revizitând filme realizate în Iran după anul 1979, „Nume de cod“ este o căutare arhivistică a acelor lucruri nespuse și care totuși vorbesc - o căutare a numelor uitate, a corpurilor interzise, a disparițiilor femeilor, atât de pe ecran, cât și în afara lui.

Revisiting films made in Iran after 1979, Code Names is an archival search for the unspoken that is speaking—a search for forgotten names, for forbidden bodies, for women’s disappearances both on and off the screen.

Focus I Maryam Tafakory

IRANI BAG

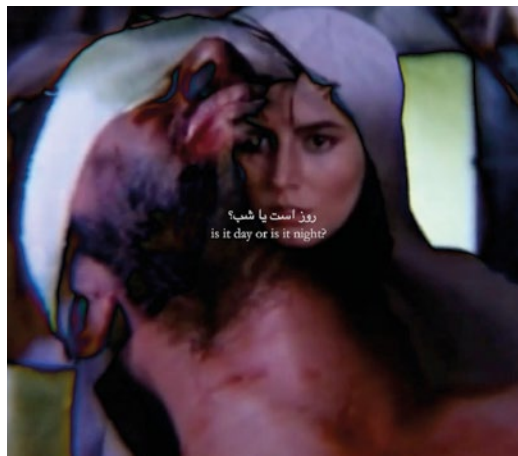
Iran, Regatul Unit, Singapore, 2021
8 min.

Acest eseu video în split-screen deconstruiește reprezentarea unui obiect în aparență banal - geanta de mână -, propunând, astfel, o analiză textuală și politică a cenzurii și a intimității în Iranul post-revoluționar. „Irani Bag” invită spectatorul să reconsidere relația dintre vedere și atingere.

This split-screen video essay deconstructs the depiction of a seemingly innocent object—the handbag—in order to propose a textual and political analysis of censorship and intimacy in post-revolution Iran. ‘Irani Bag’ invites the spectator to reconsider the relationship between sight and touch.

Focus | Maryam Tafakory

FOCUS: MARYAM TAFKORY

NAZARBAZI

Iran, Regatul Unit, 2022
19 min.

„Nazarbazi” [jocul de priviri] este un film despre dragoste și dorință în interiorul cinematografilei iraniene, cinematografie în care reprezentarea momentelor de intimitate și a atingerilor între femei și bărbați este interzisă.

‘Nazarbazi’ [the play of glances] is a film about love and desire in Iranian cinema where depictions of intimacy and touch between women and men are prohibited.

Focus | Maryam Tafakory

FOCUS 2 MARYAM TAFKORY

MAST-DEL

Iran, Regatul Unit, 2023
17 min.

Două femei într-un pat. Vântul bate în fereastră, iar una dintre ele își amintește de o veche întâlnire la cinema. Secvența narată nu poate fi exprimată în imagini. Filmări originale și materiale de arhivă se suprapun, cât să acopere crăpăturile, lucrurile șterse, limitele reprezentării. Un cântec de dragoste care n-ar trece niciodată de cenzură, „Mast-del” vorbește despre corpuri și dorințe interzise atât în interiorul, cât și în afara cinematografului iraniene de după revoluție.

Two women lie together in bed. As the wind bashes against the window, one recalls a past date to the cinema. The narrated scene cannot be conveyed through images. Layers of found and original footage are superimposed to fill in some of the cracks, the deletions, the limits of representation. A love song that would never pass through the censors, 'Mast-del' is about forbidden bodies and desires inside and outside post-revolution Iranian cinema.

Focus I Maryam Tafakory

EZITĂRI REPETATE / SHE STUTTERED

Digital projection and live performance,
21 min

De-aici, cunosc fiecare imagine, fiecare întorsătură, fiecare cuvânt - în ciuda propriei persoane, și încep să halucinez printre imagini - imagini imposibile; halucinând un corp care nu este nici una, nici alta, pentru care rezistența este în secret o acțiune de rutină.

Here, I know every image, every turn, every word — despite myself, and I begin hallucinating in-between images — impossible images, hallucinating a body that is neither this nor that, for whom resistance is secretly routine.

Focus 2 Maryam Tafakory

O RANĂ ABSENTĂ / ABSENT WOUND

Iran, Regatul Unit, 2016
9 min.

Ritualurile antrenamentelor de luptă sunt prezentate alături de recitățile unei tinere fete. Deși ele par să aparțină de două lumi diferite, filmul stabilește paralele și conexiuni între aceste situații relative, întreșând elemente de documentar și de ficțiune pentru a revela o anumită dimensiune comună care privește împăcarea cu propriile corpuri, precum și ritualurile și mahnirile cu care vin acestea.

The rituals of warrior training are seen in combination with the recitations of a young girl. While seemingly in separate worlds, the film draws parallels and connections between these relative situations, drawing documentary and fictional threads together to reveal a shared sense of coming to terms with corporeality, its rituals, and tribulations.

Focus 2 Maryam Tafakory

AM COMIS UN PĂCAT ÎNCÂNTĂTOR */ I HAVE SINNED A RAPTUROUS SIN*

Iran, Regatul Unit, 2017
9 min.

Ce vindecă femeile de promiscuitate sexuală?

What cures women of sexual promiscuity?

POEZIE & PIATRĂ / POEM & STONE

Iran, Regatul Unit, 2015
8 min.

Distanța și apropierea sunt atribute ale corpului.

Distance and nearness are attributes of the body.

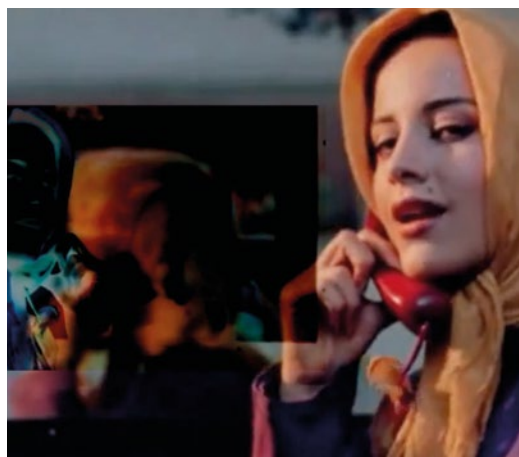

TAKLIF

Iran, Regatul Unit, 2014
6 min

Monologuri interioare se întrepătrund în split-screen cu forme articulate de limbaj pentru a crea un scenariu fictiv, care îmbină elemente de coregrafie, obligații ale vieții de zi cu zi și prezențe parțiale.

Inner monologues are interwoven with embodied forms of language to create a split-screen, fictional scenario incorporating choreography, daily obligations and part-presences.

PUR / IMPUR / *CHASTE / UNCHASTE*

Iran, Regatul Unit, 2023
4 min.

În cinemaul Iranian de după Revoluție, femeia nu este nici cenzurată, nici prost reprezentată. Ea lipsește cu desăvârșire.

In post-revolutionary Iranian cinema, woman is neither censored nor misrepresented; she does not exist.

AQABAT-JABER – PACE FĂRĂ DE ÎNTOARCERE? /
AQABAT-JABER – PEACE WITH NO RETURN?

IZKOR, SCLAVI AI MEMORIEI /
IZKOR, SLAVES OF MEMORY

IERUSALIM(URI), SINDROMUL BORDERLINE /
JERUSALEM(S), BORDERLINE SYNDROME

JAFFA – MECANICA PORTOCALEI /
JAFFA – THE ORANGE'S CLOCKWORK

SPECIALISTUL – PORTRETUL UNUI CRIMINAL MODERN /
THE SPECIALIST – PORTRAIT OF A MODERN CRIMINAL

MASTERCLASS EYAL SIVAN

FOCUS: EYAL SIVAN

Eyal Sivan este un regizor de film documentar, și teoretician, renumit pentru pozițiile sale politice intransigente și pentru modul în care utilizează filmul ca instrument în a chestiona și revizui narațiunile dominante despre trecut și prezent.

Fie că este angajat în observație directă sau într-o decodare a modului în care mediile vizuale sunt instrumentate în construcția istoriei și a ideologiilor, Eyal Sivan s-a distins ca o figură remarcabilă în rândul cineaștilor angajați politic prin perspectiva sa provocatoare, care privește înapoi către „noi” și nu către „celălalt”, precum și printr-o continuă explorare a diverselor abordări în realizarea și înțelegerea cinemaului.

Eyal Sivan is a documentary filmmaker, theoretician, and lecturer, renowned for his uncompromising political stances and for using cinema as a tool to question and review dominant narratives of the past and present.

A noteworthy figure among politically engaged filmmakers, whether engaged in direct observation or decoding how history and ideology are constructed through visual media, Eyal Sivan has distinguished himself through a provocative point of view that turns inwards, towards “us”, and not “the other”, as well as through an ongoing exploration of diverse approaches to cinema and filmmaking.

Regizorul s-a născut la Haifa în anul 1964, ca fiu al unor imigranți evrei veniți din Uruguay. Perioada de formare și-a petrecut-o la Ierusalim, începându-și cariera întâi ca fotograf și trecând apoi la film ca autodidact, după ce s-a mutat în Franța în 1985.

Activând în domeniu de peste 30 de ani, Sivan definește filmul documentar ca pe o „întâlnire cu realitatea”. Una dintre întâlnirile care l-au marcat în mod definitoriu a fost descoperirea operei lui Walter Benjamin și a conceptului său despre „citirea istoriei în răspăr”, care a continuat, de-a lungul anilor, să influențeze filmografia lui Sivan. „... Pentru mine filmul documentar nu ține doar de exercițiul practic, el implică și o luare de poziție... Dacă toată lumea privește la un subiect sau la o problemă anume din același punct de vedere, poate este cazul să facem câte un pas în lateral și să privim lucrurile dintr-un alt punct de vedere. Asta este ceea ce înțeleg eu prin luare de poziție.”

Autor al peste 15 filme și al unor foarte diverse lucrări de artă vizuală, opera lui Sivan a fost sărbătorită în cadrul unor numeroase festivaluri și expoziții de artă de prestigiu din întreaga lume, iar filmele sale au fost subiectul mai multor retrospective dedicate. Cu toate acestea, Sivan nu a fost niciodată scutit de controverse, de critici sau de cenzură, ele atacându-l pentru opiniile sale ferme cu privire la societatea din care provine și la dinamicile puterii.

Regizorul consideră că e de datoria intelectualului și a cineastului să „instige [provoace] ceva în interiorul conservatorismului și al stagnării politice...”. „Întotdeauna am înțeles noțiunea de a provoca ca pe un lucru pozitiv... Dacă nu provocai controverse, atunci ce faci? Te afli în consens?”

Ampla sa operă (atât cinematografică, cât și în scris) explorează teme legate de memorie, reprezentare istorică, identitate națională, (ne)supunere și responsabilitate. Sivan a abordat subiecte precum violența politică și genocidele din Rwanda și Burundi, sau ca

Eyal Sivan was born in Haifa in 1964, to Jewish immigrants from Uruguay. He spent his formative years in Jerusalem, starting his career as a photographer and transitioning to cinema as a self-taught filmmaker, after moving to France in 1985.

With over 30 years of activity, Sivan defines documentary filmmaking as an “encounter with reality”. One of his defining encounters was with Walter Benjamin’s work and his concept of “brushing history against the grain”, which has continued to influence Sivan’s filmmaking throughout the years.

“...for me documentary is not just a practice, it is also an attitude... If everyone is looking at a particular subject or issue from a particular vantage point, maybe we should move a little over to the side and look at it from another viewpoint. This is what I call the attitude.”

Author of over 15 films and various visual media works, Sivan has been celebrated at prestigious festivals and art shows worldwide, and has had numerous retrospectives dedicated to his work. Yet he hasn’t been spared from controversies, critiques and censorship for his unwavering takes on the society he comes from and power dynamics.

He considers it an intellectual’s and filmmaker’s duty “to provoke something in the political conservatism and stagnation...”. “I always took the notion of provocation in a positive way. ...If you are not controversial, you are what? Consensual?”

His extensive body of work (in film and in writing) delves into themes of memory, historical representation, national identity, (dis)obedience, and responsibility. He has tackled subjects such as the political violence and genocide in Rwanda and Burundi, as well as the state control and repression carried out by the Stasi in the former GDR. Nevertheless, the majority of his films and his frequent lectures are concerned with the Israeli-Palestinian conflict, the relationship with the historical

represiunea și controlul de stat exercitate de Stasi în fosta RDG. Totuși, în majoritatea filmelor și a frecventelor sale prelegeri, Sivan este preocupat de conflictul dintre Israel și Palestina, de relația cu trecutul istoric, de memoria ca formă de rezistență sau ca instrument politic, precum și de practica filmului documentar și probleme de etică.

Eyal Sivan nu este un nume necunoscut pentru spectatorii festivalului nostru. În 2019, OWR a proiectat unul dintre emblematicele sale documentare, „Ruta 181: Fragmente ale unei călătorii în Palestina-Israel”, co-regizat alături de faimosul cineast palestinian Michel Khleifi. Anul acesta avem marea bucurie de a prezenta 5 filme selectate din bogata filmografie a lui Eyal Sivan în prezența regizorului însuși.

Focus-ul pe care i-l dedicăm lui Eyal Sivan va începe cu „AQABAT-JABER — PACE FĂRĂ DE ÎNTOARCERE?” (1995), în care regizorul se apleacă asupra condițiilor din tabăra de refugiați de la Aqabat-Jaber în perioada de după acordurile de la Oslo și după evacuarea regiunii de către armata israeliană din anul 1995. Acest film este o continuare a documentarului său de debut, Aqabat-Jaber, Passing Through (1987), filmat în aceeași tabără de refugiați exact înainte de prima Intifada.

În ciuda valorii sale istorice și a succesului critic pe care l-a obținut acest portret al taberei de refugiați de la Aqabat-Jaber, Sivan a luat distanță de la practica obișnuită a documentarului care oferă voce „celuilalt”, celui oprimat sau privat de drepturi, și și-a mutat perspectiva către „noi”, formulând observații despre societatea și politica israeliană dintr-o perspectivă „din interior” — element care a devenit o marcă specifică a operei sale și pe care a continuat să îl dezvolte în filmele sale ulterioare.

În „IZKOR, SCLAVI AI MEMORIEI” (1990), Sivan se întoarce înapoi în țara sa natală pentru a surprinde evenimentele dedicate rememorării trecutului și experiențele

past, memory as resistance or as a political tool, documentary filmmaking, and ethics.

To our audience, Eyal Sivan is not an unfamiliar name. In 2019, OWR screened one of his emblematic documentaries, “Route 181: Fragments of a Journey in Palestine-Israel”, co-directed with renowned Palestinian filmmaker Michel Khleifi. This year, we are truly delighted to showcase 5 selected films from Eyal Sivan’s rich filmography in the presence of the filmmaker himself.

Our focus on Eyal Sivan will start with 'AQABAT-JABER, PEACE WITH NO RETURN' (1995), in which the director portrays the conditions of the Aqabat-Jaber refugee camp following the Oslo Accords and the region’s evacuation by the Israeli army in 1995. This film serves as a follow-up to his debut documentary, 'Aqabat-Jaber, Passing Through' (1987), shot in the same refugee camp prior to the first Intifada.

Despite the historical value and the critical success of his portrayal of the Aqabat-Jaber refugee camp, Sivan later took a critical distance from the usual documentary practice of giving voice to “the other”, the oppressed or the disenfranchised, and shifted the point of view towards “us”, formulating insights on Israeli society and politics from an “inside” perspective — something which became a trademark of his work, and that he further developed in his subsequent films.

With 'IZKOR: SLAVES OF MEMORY'(1990) Sivan goes back to his country of birth to capture the events dedicated to the remembrance of the past happening during the month of April, as well as the immersive experiences also taking place during the same month. By observing the “duty of memory” within the Israeli educational system, as it spans from kindergarten through school and into the “destiny-fulfilling” moment of the military draft, Sivan examines how the collective memory of the past shapes society’s relationship to authority and contributes to the construction of the state’s national identity.

intense care au loc de-a lungul lunii aprilie. Observând, în interiorul sistemului educațional israelian, „datoria memoriei” și cum aceasta se întinde de la grădiniță, la școală și până la momentul „sortit și împlinit” al stagiului militar, Sivan chestionează modul în care memoria colectivă despre trecut modelează relația pe care societatea o are cu autoritatea, precum și rolul acesteia în construirea identității naționale a statului israelian.

La zece ani de la plecare sa din oraș, Sivan ne poartă în „JERUSALIM(URI), SINDROMUL BORDERLINE” (1994) într-o explorare frenetică a străzilor „Orașului Sfânt”, printre pelerinii, turiștii și locuitorii săi. În fața camerei de filmat a regizorului ajung și clișee, dar acesta privește în spatele lor, devenind un intrus în acest spațiu, care e fie întâmpinat cu violență sau scuipat, fie acceptat ca resemnare. Îmbinând elemente de ficțiune cu observații documentare, Ierusalimul lui Sivan este o cacofonie de proiecții și de fantezii, în care sacrul se transformă în comercial, dorința de a stăpâni ajunge la un nivel delirant, iar comuniunea dintre cele trei religii este măcinată de diviziuni vizibile și invizibile. O plimbare somnambulă fascinantă și halucinantă, în care trebuie să te lași imersat și, totodată, din care trebuie să evadezi.

Continuând explorarea temelor obedienței și a responsabilității, Sivan se lansează cu „SPECIALISTUL - PORTRETUL UNUI CRIMINAL MODERN” (1999) într-o nouă etapă a filmografiei sale care are la bază imaginile de arhivă. (Specialistul pleacă de la cele 350 de ore de material filmat al procesului lui Adolf Eichmann din 1961). Inspirat de conceptul de „banalitate a răului” al lui Hannah Arendt, Sivan a restaurat, reeditat și reprocessat cu meticulozitate imaginile, concentrându-se pe reprezentarea genocidului văzut prin ochii agresorului. Sivan nu a căutat să realizeze încă un alt film istoric despre cel de-al Doilea Război Mondial, ci să investigheze și să conteste reprezentarea convențională a agresorului nazist ca fiind răul suprem, contrastând crimele

Ten years following his departure from the city, Sivan takes us in 'JERUSALEM(S), BORDERLINE SYNDROME' (1994) on a frenetic exploration through the streets of the 'Holy City', amidst pilgrims, tourists and locals. His camera stumbles on, but goes beyond cliches, becoming an intruder that is either greeted with violence and at times spat at, or accepted in resignation. Combining fictional elements with documentary observations, Sivan's Jerusalem is a cacophony of projections, of fantasies, where the sacred becomes the commercial, the desire to own lapses into delirium and the three religions' togetherness is devoured by visible and invisible divisions. A fascinating, hallucinatory sleepwalk that one has to engage with and escape from at the same time.

Continuing his exploration of the themes of obedience and responsibility, Sivan embarks with 'THE SPECIALIST — PORTRAIT OF A MODERN CRIMINAL' (1999) on another cinematic journey and phase that delves into archival footage. (The Specialist is based on 350 hours of footage from Adolf Eichmann's trial in 1961). Inspired by Hannah Arendt's concept of the “banality of evil” Sivan meticulously restored, re-edited, and reprocessed the footage, focusing on the representation of genocide through the perspective of the perpetrator. Sivan didn't aim to create another historical film about World War II, but to challenge the conventional representation of the Nazi perpetrator as the ultimate evil by contrasting his monstrous crimes to what H. Arendt called “a terrifyingly ordinary person”, who was “just following orders” when organizing the mass deportations to concentration camps. (“I was a soldier. I had to obey”). By shifting the “classical” focus from the victim to questioning the perpetrator, Sivan's intention may also be to challenge broader concepts such as the Weltanschauung of “just doing my job,” and to incite self-reflection in all of us as the audience.

In his political essay 'JAFFA — THE ORANGE'S CLOCKWORK' (2009) Sivan reviews the visual

sale monstruoase cu ceea ce H. Arendt numea „o persoană teribil de obișnuită”, care „nu a făcut decât să execute ordinele” atunci când a organizat deportările în masă în lagărele de concentrare. („Eram soldat. A trebuit să urmez ordinele.”) Schimbând accentul „clasic” de pe victimă pe chestionarea agresorului, intenția lui Sivan ar putea fi și aceea de a contesta concepte mai largi, ca Weltanschauung-ul de „a-ți face treaba doar” — în aceeași măsură în care ea poate servi ca un îndemn pentru noi toți, în calitate de spectatori, la auto-reflecție.

În eseu său politic „JAFFA — MECANICA PORTOCALUI”(2009), Sivan trece în revistă istoria vizuală a celebrului soi de portocale Jaffa, utilizând o gamă impresionantă de materiale de arhivă (de la proiecțiile „Țării Sfinte” imaginate de fotografii de la începutul secolului al XX-lea, la imagini publicitare și de propagandă de după anul 1948, care vorbesc despre „Deșertul înfloritor”). Deconstruind imaginea și ideologiile din spatele Jaffa ca simbol și ca loc, Sivan scoate la lumină un trecut aproape șters din memorie — o perioadă a unui trai comun în Palestina între evrei și arabi, de dinaintea de anul 1948. Aceasta nu este doar o simplă privire nostalgică spre trecut, ci, așa cum sugerează unul dintre protagoniștii filmului, el deține un potențial „bilet spre viitor”.

Vom proiecta aceste cinci documentare, care provin din perioade diferite ale practicii cinematografice a lui Eyal Sivan, de luni până vineri. După proiecții, ne vom bucura de ocazia și privilegiul de a ne lăsa inspirați și provocați de perspectivele artistului asupra cinemaului, precum și să interacționăm cu autorul în cadrul unor discuții diverse despre teme sensibile din trecut și prezent, despre adevăr și manipulare, realitate și ficțiune în filmul angajat politic.

Toate acestea se vor încheia sâmbătă, 13 aprilie, cu un masterclass susținut de regizor.

(Anca Păunescu)

history of the famous Jaffa orange brand by using an impressive array of archival material (from projections of the “holy land” envisaged by early 20th-Century photographers, to post-1948 advertising and propaganda footage of the “blossoming dessert”). By deconstructing the imagery and ideology of Jaffa as a symbol and place, Sivan uncovers a past nearly erased from memory — a time of shared Jewish-Arab life in Palestine before the year 1948. This isn’t merely a nostalgic look backwards, but, as one protagonist suggests, it holds a potential “ticket to the future.”

We will be screening these five documentaries, coming from different periods of Eyal Sivan’s filmmaking practice, from Monday to Friday. After the screenings, we will have the opportunity and privilege to get inspired and challenged by the artist’s perspectives on filmmaking, and to engage with the author in various discussions on the sensitive topics of past and present, truth and fabrication, reality and fiction in political filmmaking.

All of this will be concluded by an extensive masterclass held by the author on Saturday, 13th of April.

(Anca Păunescu)

AQABAT-JABER – PACE FĂRĂ DE ÎNTOARCERE? / AQABAT-JABER – PEACE WITH NO RETURN?

Franța, Israel 1995

V.O.: Arabă

61 min.

După „Aqabat Jaber, Passing Through”, realizat chiar înainte de Intifada, Eyal Sivan se întoarce la tabăra de refugiați a doua zi după evacuarea regiunii de către armata israeliană. Aflată la câțiva kilometri de Ierihon și construită în urmă cu 50 de ani, tabăra de refugiați Aqabat-Jaber este astăzi sub control palestinian. Chiar și așa, statutul celor 3.000 de locuitori ai săi nu s-a schimbat. Conform tratatului de pace, ei sunt în continuare refugiați și nu se pot întoarce în satele din care părinții lor au fugit. Întoarcerea refugiaților înapoi acasă, în toiul conflictului israeliano-palestinian, va determina viitorul Orientului Mijlociu. Acest film, care caută să facă analogii, spune povestea refugiaților palestinieni, precum și pe cea a tuturor refugiaților, a populațiilor deportate, a indivizilor strămutați aflați în centrul marilor conflicte ale secolului XX.

Having made 'Aqabat Jaber, Passing Through' just before the Intifada, Eyal Sivan returns to a refugee camp the day after the evacuation of the region by the Israeli army. A few kilometers from Jericho and built 50 years ago, Aqabat-Jaber is a refugee camp that is under Palestinian control today. Its 3,000 inhabitants have not however seen their status change. According to the peace treaty, they are still refugees and cannot go back to the villages from which their parents fled. The return home of the refugees, right at the heart of the Israeli-Palestine conflict, will determine the future of the Middle East. This film, which hopes to be analogical, tells the story of the Palestinian refugees, which is similar to that of all refugees, deported populations, displaced persons, that lie at the center of the great conflicts of the 20th century.

IZKOR, SCLAVI AI MEMORIEI / *IZKOR, SLAVES OF MEMORY*

Franța, Israel, Germania 1990

V.O.: Ebraică

97 min.

În limba ebraică „Izkor” înseamnă „adu-ți aminte”, iar filmul lui Eyal Sivan analizează în profunzime acest imperativ impus fiilor lui Israel. În Israel, în luna aprilie se serbează zile importante și sărbători una după cealaltă. Școlari de toate vârstele se pregătesc să aducă un omagiu trecutului țării lor. Memoria colectivă devine un instrument incredibil de eficient în formarea minților tinere. Sivan apelează la propria sa experiență personală, privind înapoi la miturile și simbolurile care au contribuit la formarea propriei identități, în măsura în care ele au contribuit la formarea identității oricărui israelian. O observație minuțioasă asupra sistemului educațional, de la grădiniță până la armată, ne arată cum istoria devine memorie, cum instaurează o atmosferă anume și cum influențează comportamentul și stilul de viață al israelienilor. Izkor este un documentar, o reprezentare vizuală a acestui fenomen psihologic întins pe întreg teritoriul țării.

“Izkor” means “remember” in Hebrew and this film looks in depth at this imperative that is imposed on the children of Israel. In Israel during the month of April feast days and celebrations take place one after another. Schoolchildren of all ages prepare to pay tribute to their country’s past. The collective memory becomes a terribly efficient tool for the training of young minds. By going to rediscover the myths and symbols that have contributed to the making of his own identity, as well as that of every Israeli, Eyal Sivan brings into play his own personal experience. Through a meticulous observation of the educational system, from kindergarten to the army, we discover how history is transformed into memory, how it sets an atmosphere and influences Israelis’ behavior and lifestyles. Izkor is a documentary, a visual representation of this psychological phenomenon taken across the entire country.

IERUSALIM(URI), SINDROMUL BORDERLINE / JERUSALEM(S), BORDERLINE SYNDROME

Israel, 1994
V.O.: Ebraică, Arabă
65 min.

Acest film iconoclast, aflat la granița dintre ficțiune și documentar, explorează latura „prea sacră” a Ierusalimului. Pentru locuitorii săi este un joc politic riscant, pentru vizitatorii săi un mit, Ierusalimul rămâne un obiect universal al dorinței, la limita fetișismului. Filmul pleacă de la așa-numitul sindrom al Ierusalimului, o formă particulară de isterie recunoscută oficial în secolul al XIX-lea, care îi afectează pe pelerini și turiștii care vizitează Orașul Sfânt. Un băiețel hoinărește nopțile pe străzile Ierusalimului, iar într-una din ele descoperă o femeie cu sâni de aur. În paralel, camera de filmat, un personaj de sine stătător, investighează realitatea cotidiană a acestui oraș divizat. Se lovește de granițe invizibile și, cu teama de a nu filma lucruri deja filmate de o mie alte ori, încearcă să se elibereze din sindromul Ierusalimului, fără să reușească cu adevărat.

This iconoclastic film, midway between fiction and documentary, explores the “over-sacred” side of Jerusalem. A political gamble for its inhabitants, a myth for its visitors, Jerusalem remains a universal object of desire that borders on fetishism. The film takes its inspiration from the Jerusalem Syndrome, a particular form of hysteria, officially recognized in the 19th century, which affects the pilgrims and tourists visiting the Holy City. Late at night a young boy wanders the streets of Jerusalem and discovers one night a woman with golden breasts. In parallel, the camera, a character in its own right, investigates the daily reality of this divided city. It runs into invisible borders and, from fear of filming things that have already been filmed a thousand times, tries, without really succeeding, to escape the Jerusalem syndrome.

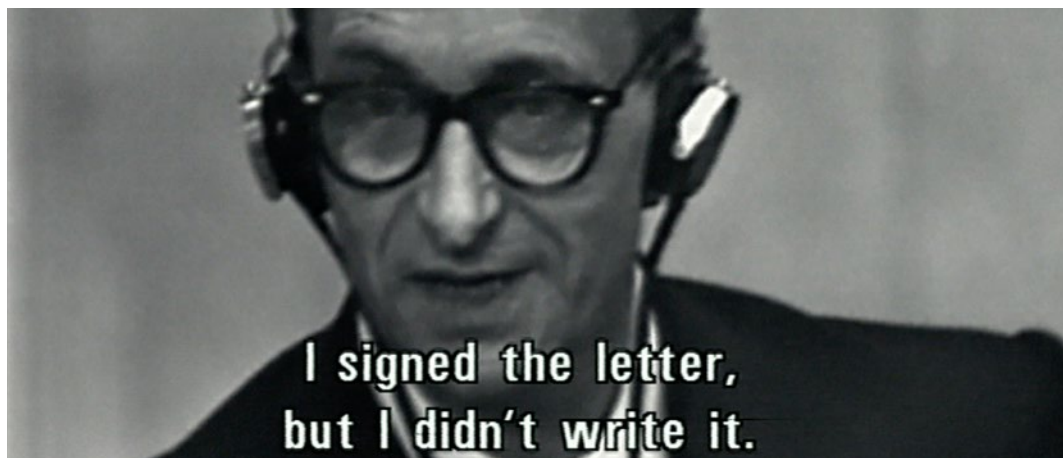

JAFFA – MECANICA PORTOCALEI / JAFFA – THE ORANGE’S CLOCKWORK

Israel, Franța, Belgia, Germania, 2009
 V.O: Arabă, Ebraică, Franceză, Engleză
 88 min.

„Jaffa - Mecanica portocalei” povestește istoria vizuală a faimosului fruct citric originar din Palestina și cunoscut de secole sub numele de „portocalele Jaffa”. Istoria portocalei este istoria acestui pământ din care provine. Plecând de documente fotografice și cinematografice, unele datând încă din secolul al XIX-lea, filmul lui Eyal Sivan prezintă livezile de portocale în perioada în care Jaffa arabă era unul dintre cele mai populate și mai înfloritoare orașe din Palestina. Printr-o lectură atentă a reprezentării vizuale a mărcii, filmul meditează asupra fantasmelor occidentale ce privesc „Orientul”, „țara sfântă” și statul Israel, dezvăluind povestea nespusă a ceea ce a fost cândva un simbol și o industrie pentru arabii și evreii din Palestina. „Jaffa - Mecanica portocalei” este un eseu politic.

‘Jaffa — The Orange’s Clockwork’ narrates the visual history of the famous citrus fruit that originated from Palestine and has been known for centuries as “Jaffa oranges.” The history of the orange is the history of this land. Based on photographic and cinematographic documents, some going back as far as the 19th century, Eyal Sivan’s film shows the orange groves at a time when Arab Jaffa was one of Palestine’s most populated and thriving cities. Through a careful reading of the visual representation of the brand, the film reflects on Western phantasms related to the ‘Orient’, the ‘holy land’ and the State of Israel and unveils the untold story of what was once a symbol and industry to Arabs and Jews in Palestine. ‘Jaffa — The Orange’s Clockwork’ is a political essay.

SPECIALISTUL – PORTRETUL UNUI CRIMINAL MODERN / *THE SPECIALIST – PORTRAIT OF A MODERN CRIMINAL*

Franța, Israel, Germania, Belgia, Austria, 1999

V.O.: Ebraică, Germană

128 min.

Procesul incredibil al unui om înfricoșător de obișnuit. Alcătuit în întregime din materiale extrase din cele 350 de ore de imagini înregistrate în timpul procesului lui Adolf Eichmann, de la Ierusalim în 1961, acest film despre supunere și responsabilitate este portretul unui expert în rezolvarea problemelor, un criminal modern. Filmul este inspirat din controversata carte a lui Hannah Arendt, „Eichmann la Ierusalim, raport asupra banalității răului”. Expert pe probleme de imigrație și specialist în „problema evreiască”, responsabil cu transportul „deportaților rasiali” către lagărele naziste între 1941 și 1945, acesta își descrie activitatea cu o sufocantă precizie birocratică. Îmbătat cu amețeala propriei neputințe, acuzatul se descrie ca fiind „o picătură în ocean, un instrument în mâinile unor forțe superioare”. Dacă nu ar fi făcut-o el, spune Eichmann, ar fi existat altcineva în locul lui care să o facă. Contrastul dintre natura monstruoasă a crimei și mediocritatea acuzatului este unul imediat izbitor și devine și mai evident pe parcursul celor treisprezece scene ale acestui documentar, care dezvăluie portretul unui om teribil de obișnuit.

The incredible trial of an appallingly ordinary man. Drawn entirely on the 350 hours of rare footage recorded during the trial of Adolf Eichmann, in 1961, in Jerusalem, this film about obedience and responsibility is the portrait of an expert in problems resolving, a modern criminal. The film is inspired from the controversial book by Hannah Arendt: “Eichmann in Jerusalem, report on the banality of evil.” An expert on emigration and specialist in the “Jewish issue,” responsible for the transportation of “racial deportees” to the Nazi camps between 1941 and 1945, he describes his work with suffocating bureaucratic precision. Intoxicated on the dizziness of his own powerlessness, the accused describes himself as “a drop in the ocean, an instrument in the hands of superior forces.” If he hadn’t done it, he says, someone else would have done it instead. The contrast between the monstrous nature of the crime and the mediocrity of the accused is immediately striking and becomes even more apparent during the thirteen scenes making up this documentary feature, revealing the portrait of a terrifyingly ordinary man.

MASTERCLASS

EYAL SIVAN

„A CITI ISTORIA ÎN RĂSPĂR - DOCUMENTAR; ADEVĂR; MONTAJ”

Contemplând spectacolul actual al istoriei, vedem cum urmele credinței în memorie ca scut împotriva răului și în istorie ca lecție, care a fost definitorie pentru ultima jumătate a secolului al XX-lea, pare să se disipeze treptat. Care este adevărata relevanță socio-politică a unei practici documentare creative care are la bază reanimarea unor imagini de arhivă? Ce sunt „memoria” și „istoria”?

Examinând critic propria mea practică cinematografică care utilizează astfel de imagini de arhivă (SPECIALISTUL, 1999, VĂ IUBESC PE TOȚI, 2004, ȘI JAFFA - MECANICA PORTOCALIEI, 2009), voi aborda întrebările conceptuale și teoretice, precum și provocările politice pe care le ridică utilizarea „radicală” (creativă) a imaginilor de arhivă — în special imagini istorice realizate inițial de puteri dominante și naționaliste. Concentrându-mă pe rolul pe care acestea îl joacă în modelarea conceptelor de „istorie” și „memorie”, precum și pe modul în care sunt înțelese aceste noțiuni, voi invita la abordarea acestor concepte prin prisma propriei mele experiențe aplicate și la

“BRUSHING HISTORY AGAINST THE GRAIN - DOCUMENTARY; TRUTH; MONTAGE”

When facing the current history spectacle it seems that the shades of the last half of 20th century beliefs in memory as a shield against evil and in history as a teacher against failure, are vanishing, what is the actual socio-political relevancy of the documentary creative practice based on the reanimation of archival footage ‘memory’ and ‘history’ ?

Browsing critically my own cinematic practice with archival footage (‘THE SPECIALIST’ - 1999, ‘I LOVE YOU ALL’ - 2004, AND ‘JAFFA, THE ORANGE’S CLOCKWORK’ - 2009), I will address the conceptual theoretical questions and the political challenges that raises a ‘radical’ (creative) use of archival footage. And precisely historical footage originally produced by dominant nationalists powers. Focusing on the role they play in shaping the concepts of ‘history’ and ‘memory’ and its understanding I will invite to envision these concepts from a practitioner’s experience and his critical understanding of some core notions of the cinematic practice such as : frame, timeline, continuity, point-of-view, gaze or witness.

interpretarea critică a unor elemente de bază ale limbajului cinematografic, ca încadratura, cronologia, racordul de continuitate, perspectiva, privirea sau noțiunea de martor.

În final, voi propune ca „montajul”, ca practică și concept, ca gest și metodologie, să fie înțeles ca un factor regenerativ într-o practică cinematografică permanentă, radicală și creativă a lucrului cu arhivele. Voi încheia făcând referire la proiectele mele de cercetare și arhivistică digitală [Montageinterdit.net, Common Archive Palestine 1948], pentru a explora potențialul pe care îl are procesul de de-arhivare/re-arhivare ca un cadru conceptual și ca un proces creativ continuu, care începe de la citirea istoriei (și a arhivelor) în răspărul convingerilor, presupuzițiilor, principiilor etice și morale pe care le implică.

Eyal Sivan

Finally, I will propose that 'Montage' as concept and practice, as methodology and gesture should be seen imagined as a regenerator of a permanent radical creative archival cinematic practice. I will finish with my digital archival research projects [Montageinterdit.net common archive Palestine 1948] exploring the potentialities of the process of de-archiving re-archiving as a conceptual frame and as a permanent creative process starting by brushing the history (and the archives) of the documentary practice against its own grain, beliefs assumptions, ethics and moral perceptions.

Eyal Sivan

**SAHIA
VINTAGE /**

***VINTAGE
SAHIA***

SAHIA

VINTAGE:

ACTUALITATEA ÎN IMAGINI

În 2024, One World Romania reia programul SAHIA VINTAGE (început în 2013), inițiind o direcție nouă, construită în jurul Jurnalului cinematografic produs de Studioul „Alexandru Sahia” în perioada 1950-1974 sub titlul **Actualitatea în imagini**.

Continuator al jurnalelor produse anterior în România, precursor al știrii de televiziune, **Actualitatea în imagini** este distribuit săptămânal în cinematografele din țară ca expresie a pedagogiei politice în acțiune: așa-numitul ‘jurnal filmat’ popularizează versiunea oficială a statului cu privire la momente de mobilizare sau entuziasm colectiv, de criză politică sau umanitară sau de viață cotidiană pe care le traversează țara a cărei istorie în flux e documentată de reporterii Sahia. Pe parcursul celor 24 de ani de existență, formatul Jurnalului se maturizează: crește numărul de subiecte abordate iar structura și estetica acestor subiecte se transformă datorită unor factori precum fluctuațiile presiunii ideologice, profesionalizarea realizatorilor sau concurența crescută din partea jurnalului

/

VINTAGE SAHIA:

NEWS IN PICTURES

In 2024, we take the archival strand of the festival in a new direction by focusing on the newsreel produced by the “Alexandru Sahia” documentary studio, for cinema distribution, between 1950 and 1974.

News in Pictures followed on from the newsreels produced earlier in Romania, and prepared the ground for television news. The newsreels were produced and distributed weekly in cinemas across the country as an expression of the official political pedagogy of the state: they highlighted government policies and popular efforts, framed public issues, and forged new forms of visual communication in the process. The format of the newsreel evolved between the 1950s and the 1970s. The range of subjects increased, and their style and structure changed in response to the fluctuations of ideological pressure, as an expression of the professionalization of filmmakers, or as a reaction to the increased competition from the news programs produced by the national broadcaster TVR.

televiziunii, cu care jurnalul cinematografic coexistă între 1957 și 1974.

În aprilie 2024 se împlinesc 50 de ani de la încetarea producției Jurnalului — care circulă, în ultimii ani de existență, sub titlul **Săptămîna în imagini**. Marcăm această aniversare printr-un prim program care sperăm să inspire exerciții de reflecție individuală și colectivă asupra unui trecut tot mai puțin recent dar încă apăsător și disputat.

Iarna 2023-2024 a însemnat dispariția a două personalități asociate cu istoria Arhivei Naționale de Filme: Aura Puran (1937-2023) și Bujor Râpeanu (1938-2024). Le aducem un omagiu și, cu acest prilej, mulțumim profesioniștilor Arhivei Naționale de Filme fără de care programele SAHIA VINTAGE nu ar fi posibile.

Programul SAHIA VINTAGE este curat de Adina Brădeanu.

*April 2024 marks fifty years since the production of the last newsreel at Sahia, which has been circulating for the last few years under the title **Week in Pictures**. We mark this anniversary with a first program of public screenings which, we hope, will inspire a public conversation about the legacy of the newsreel as a source of historical knowledge about a past that is increasingly less 'recent', but no less oppressive or disputed.*

We would like to pay tribute to two esteemed film historians who passed away in the recent months, whose careers spanned decades spent in the service of the Romanian Film Archive (ANF): Aura Puran (1937-2023) and Bujor Râpeanu (1938-2024).

We also express our gratitude to the ANF staff for their generous assistance in the process of developing our archival programs.

SAHIA VINTAGE is curated by Adina Brădeanu.

EDUCAȚIE /

EDUCATION

ONE
WORLD
ROMANIA

ZILELE LICEENILOR

/

YOUTH DAYS

Ediția a 17-a a festivalului își extinde componenta educațională printr-un program dedicat adolescenților și dialogului intergenerațional, care cuprinde mai multe evenimente ce se desfășoară pe durata a trei zile consecutive.

Programul cuprinde șase evenimente cu proiecții de film, șapte ateliere non-formale, o expoziție invitată, deschisă publicului larg și o serie de activări on-site, printre care un târg de voluntariat, discuții de pregătire pentru receptarea filmelor și întâlniri cu autori și cineaști.

Evenimentul se desfășoară la Muzeul Țăranului Român, în Sala Cinema și Sala Media, și este sprijinit de Kaufland România.

Așteptăm peste 900 de adolescenți la evenimentele pregătite împreună cu o serie de organizații: UNHCR, Agenția ONU pentru Refugiați, Ambasada Suediei, Expert Forum, Funky Citizens, Asociația Rhea și alți parteneri.

Scopul este acela de a oferi o experiență de învățare, familiarizare cu filmul documentar și explorare socio-emoțională pentru o categorie diversă de adolescenți din zone diferite, de la licee din București și împrejurimi, experiența cinematografică fiind mediată prin exerciții de receptare și dublată de ateliere și contexte de socializare.

Tot aici, într-un exercițiu pilot, propunem o întâlnire între adolescenți și seniori, în parteneriat cu centre de zi din București.

The 17th edition of the festival expands its educational component through a program dedicated to teenagers and intergenerational dialogue, which includes several events that take place over three consecutive days.

The program includes six events with film screenings, seven non-formal workshops, an invited exhibition open to the general public and a series of on-site activations, including a volunteer fair, film reception preparation talks and meetings with authors and filmmakers .

The event takes place at the Museum of the Romanian Peasant, in the Cinema Hall and the Media Hall, and is supported by Kaufland Romania.

We are expecting more than 900 teenagers at the events prepared together with a number of organizations: UNHCR, Expert Forum, Funky Citizens, Rhea Association, and other partners.

The aim is to provide a learning experience, familiarization with the documentary film and socio-emotional exploration for a diverse category of teenagers from different areas, from high schools in Bucharest and its surroundings, the cinematic experience being mediated through reception exercises and doubled by workshops and socialization contexts.

Also here, in a pilot exercise, we propose a meeting between teenagers and seniors, in partnership with day care centers in Bucharest.

FOTOFOBIA / *PHOTOPHOBIA*

Ivan Ostrochovský, Pavol Pekarčík
2023, 71 min. | Color

Într-o dimineață rece de februarie, Niki, în vârstă de 12 ani, și familia sa ajung la o stație de metrou din Harkiv pentru a se adăposti din calea terorii războiului de afară. Pentru familia lui Niki, lumina zilei este sinonimă cu pericolul de moarte, iar băiatului nu i se permite să părăsească stația, unde trăiește sub incandescența neîntreruptă a neanelor. Hoinărind printre vagoane abandonate și peroane, Niki o întâlnește pe Vika (11 ani) și în fața sa se deschide o lume nouă. Pe măsură ce legătura dintre ei devine din ce în ce mai puternică, cei doi copii își găsesc din nou curajul să lase razele soarelui să le lumineze fețele.

On a cold February morning, 12-year-old Niki and his family arrive at the Kharkiv metro station to take shelter from the terrifying war raging outside. For Niki's family, daylight is synonymous with mortal danger, and the boy is not allowed to leave the station premises, living under the constant glow of their neon lights. While aimlessly wandering around the abandoned cars and full platforms, Niki meets Vika (11), and a new world opens up to him. As their bond strengthens, the children find the courage once again to feel the sun on their faces.

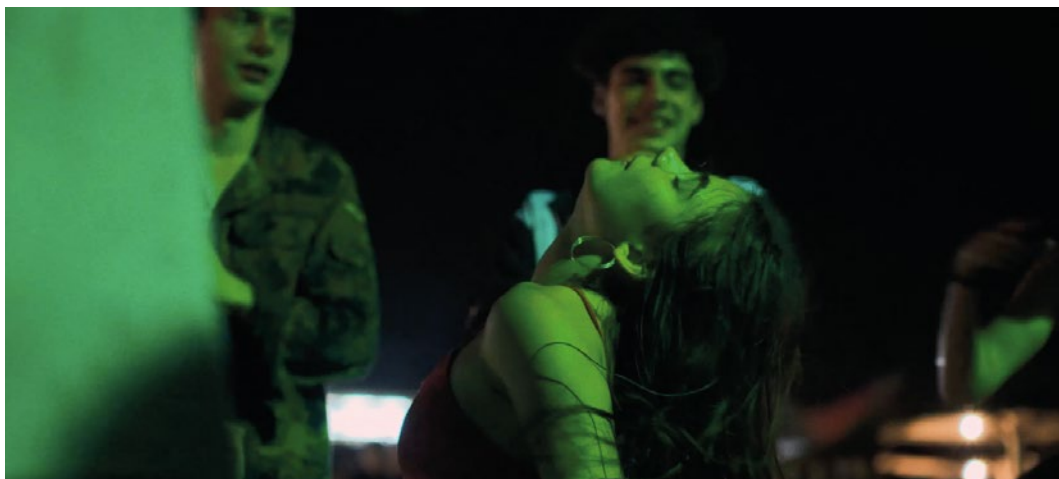
**FILM ÎN CADRUL ZILELOR LICEENILOR /
YOUTH DAYS FILM**

VIS. VIAȚĂ / IMAGINARY YOUTH

Ruxandra Gubernat
2023, 71 min. | Color

“Vis.Viață” urmărește trei adolescenți în ultimii ani de liceu, înainte, în timpul și după Covid. În timp ce își fac planuri să plece din România după ce termină liceul, Una - o actriță, Habet - un trapper și Ștefania - o activistă de mediu, se găsesc prinși între drame și dileme legate de viitor. Cum le va afecta planurile tot ce se întâmplă în jurul lor? Cine va reuși?

“Imaginary Youth” follows three teenagers through their final years of high school, before, during, and after the Covid confinement. While pondering about leaving Romania after they finish school, Una - an actress, Habet - a trapper and Stefania - an environmental activist get caught in the midst of the Coronavirus crisis. Personal dramas and dilemmas unfold, as the three try to make sense of growing up and what’s happening around them. Who’s gonna make it?

FILM ÎN CADRUL ZILELOR LICEENILOR /
YOUTH DAYS FILM

ANII TINEREȚII NOASTRE / THE YEARS OF OUR YOUTH

Adolescența, Florica și Paul Holban,
1970, 11 min. | Alb-Negru
Iarna unor pierde vară..., Iancu (Ion) Moscu,
1974, 10 min. | Alb-Negru
Pe malul Ozanei, Copel Moscu,
1984, 13 min. | Color
Absolvenții, Doru și Paula Segall,
1986, 11 min. | Color

*Adolescence, Florica and Paul Holban,
1970, 11 min. | Black & White
Winter loses summer..., Iancu (Ion) Moscu,
1974, 10 min. | Black & White
On the banks of Ozana, Copel Moscu,
1984, 13 min. | Color
Graduates, Doru and Paula Segall,
1986, 11 min. | Color*

Proiecția cuprinde o serie de patru scurtmetraje produse în perioada 1970-1987 de către Studioul Sahia - viața și frământările adolescenților anilor sunt portretizate în aceste filme propuse spre discuție din perspectivă contemporană. Ce din temerile, speranțele și visele adolescenților de atunci sunt încă vii pentru adolescenții de acum și ce nu mai seamănă deloc?

The screening includes a series of four short films produced between 1970-1987 by Sahia Studio - the life and struggles of teenagers are portrayed in these films, presented in a conversation from a contemporary perspective. What of the fears, hopes and dreams of teenagers then are still alive for young people now, and which became a matter of the past?

**FILM ÎN CADRUL ZILELOR LICEENILOR /
YOUTH DAYS FILM**

EU SUNT REGIZORUL / REGIZOAREA POVEȘTII MELE / *I AM THE DIRECTOR OF MY STORY*

Vanessa, Alina Șerban
2023, 27 min. | Color
Eu sunt Nicu, Alina Șerban
2023, 16 min. | Color

*Vanessa, Alina Șerban
2023, 27 min. | Color
I am Nicu, Alina Șerban
2023, 16 min. | Color*

Proiecția-eveniment este compusă din vizionarea a două scurtmetraje realizate de regizoarea Alina Șerban și o întâlnire cu o parte din echipele de creație. În cadrul proiectului Alina Șerban a susținut cu tinerii din centre de plasament ateliere de storytelling de film unde aceștia au regizat și interpretat scene din propriile vieți.

The screening-event consists of a screening of two short documentary films made by director Alina Șerban and a meeting with part of the creative team. As part of the project, Alina Șerban held film storytelling workshops with young people from foster homes where they directed and performed scenes from their own lives.

**FILM ÎN CADRUL ZILELOR LICEENILOR /
YOUTH DAYS FILM**

LOCUL MEU UNDE E? / *FINDING MY PLACE*

Atelier de teatru forum / *Theater-forum workshop*

Trainer: Anca Munteanu (actriță, dramaturgă / *actress, playwright*)

Organizații partenere:

RHEA (platformarhea.ro) este o platformă de explorări artistice interdisciplinare, axate mai ales pe arte performative și cinematografie. Scopul nostru este să contribuim la cercetarea și producția artistică internațională. Mai mult, vrem să explorăm tematici relevante publicului feminin și să oferim un spațiu de lucru în special artistelor și profesionistelor cu care împărtășim valori comune.

UNHCR, Agenția ONU pentru Refugiați, este o organizație globală dedicată salvării de vieți, protejării drepturilor și construirii unui viitor mai bun pentru persoanele forțate să își părăsească locuințele din cauza conflictelor și a persecuțiilor. Conducem acțiunile internaționale de protecție a refugiaților, a comunităților strămutate forțat și a apatrizilor. Oferim asistență pentru salvarea de vieți, contribuim la protejarea drepturilor fundamentale ale omului și dezvoltăm soluții care să asigure că oamenii au un loc sigur numit acasă, unde își pot construi un viitor mai bun. De asemenea, lucrăm pentru a ne asigura că apatrizilor li se acordă o naționalitate. Lucrăm în peste 130 de țări, folosindu-ne experiența pentru a proteja și a avea grijă de milioane de oameni.

Partners organization:

RHEA (platformarhea.ro) is a platform for interdisciplinary artistic explorations, focusing mainly on performing arts and cinema. Our aim is to contribute to international artistic research and production. Furthermore, we want to explore themes relevant to female audiences and provide a space especially for artists and professionals with whom we share common values.

UNHCR, the UN Refugee Agency, is a global organization dedicated to saving lives, protecting rights and building a better future for people forced to flee their homes because of conflict and persecution. We lead international action to protect refugees, forcibly displaced communities and stateless people. We deliver life-saving assistance, help safeguard fundamental human rights, and develop solutions that ensure people have a safe place called home where they can build a better future. We also work to ensure that stateless people are granted a nationality. We work in over 130 countries, using our expertise to protect and care for millions.

**ATELIER ÎN CADRUL ZILELOR LICEENILOR /
YOUTH DAYS WORKSHOP**

CUM TE IMPLICI ÎN VIAȚA CETĂȚII? / HOW DO YOU GET INVOLVED IN YOUR COMMUNITY'S LIFE?

Atelier de educație și implicare civică / *Education and civic involvement workshop*

Traineri: Elena Calistru (Președintă și Co-fondatoare Funky Citizens / *President and Co-founder of Funky Citizens*), Ana Mocanu (Community Manager Funky Citizens)

Organizația parteneră:

Funky Citizens e locul de întâlnire al cetățenilor care nu se resemnează cu status quo-ul, ci își înțeleg rolul în democrație, motiv pentru care își încordează mușchiul civic și iau adesea parte la procesul decizional. Cele mai puternice arme ale noastre sunt inițiativele care folosesc deștept tehnologia, advocacy-ul bazat pe date și comunicare, precum și educația civică — pilon transversal în tot ce facem. Funky este fondatorul proiectului Factual.ro, primul site de fact-checking al declarațiilor politice din România, membru al International Fact-checking Network și European Fact-checking Network și third-party fact-checker în programul Meta de verificare a postărilor ce conțin dezinformare. Pe partea de jurnalism, Funky a fondat proiectul Buletin de București, un proiect editorial de urmărire a banilor publici din București și Ilfov.

Partner organization:

Funky Citizens is the meeting place for citizens who are not resigned to the status quo but understand their role in democracy, which is why they flex their civic muscle and often take part in the decision-making process. Our strongest weapons are initiatives that make smart use of technology, data-driven advocacy and communication, and civic education - a cross-cutting pillar in everything we do. Funky is the founder of the Factual.ro project, the first fact-checking site for political statements in Romania, a member of the International Fact-checking Network and the European Fact-checking Network and a third-party fact-checker in the Meta program for checking posts containing misinformation. On the journalism side, Funky founded the Buletin de București project, an editorial project tracking public money in Bucharest and Ilfov.

**JOCUL ESCAPE FAKE ȘI CUM ESTE
FOLOSITĂ TEHNOLOGIA DEEP FAKE
PENTRU A PROPAGA DEZINFORMAREA
ONLINE /
*ESCAPE FAKE - HOW DEEP FAKE
TECHNOLOGY IS USED TO SPREAD
MISINFORMATION ONLINE***

Atelier de educație media / *Media education workshop*

Trainers: Irina Paraschivoiu (Chief Operations Officer Polycular),

Thomas Layer Wagner (artist, designer, founder of Polycular)

Mădălina Voinea (trainer „Let’s talk about YOU(th)!”)

CUM PUTEM FOLOSI ARTA ȘI TEHNOLOGIA PENTRU A TRADUCE FENOMENUL DEZINFORMĂRII PE ÎNȚELESUL TUTUROR? / *HOW CAN WE USE ART AND TECHNOLOGY TO EXPRESS THE IMPACT OF DISINFORMATION ON OUR SOCIETY?*

Atelier de educație media / *Media education workshop*

Traineri: Sorin Ioniță (președinte Expert Forum / *Expert Forum president*),
Alex Lungu (producător video / *video producer*), Elena Rabkina (artistă / *artist*),
Egor Kraft (artist / *artist*)

Organizație parteneră:

Expert Forum (EFOR) este un think tank cu sediul la București, înființat în 2011 de experți renumiți în domeniul politicilor publice și al reformei guvernantei publice. Principalele sectoare acoperite de organizație sunt: reforma administrației, reforma justiției și anticorupție; energie, cetățenie activă și alegeri, propagandă și dezinformare. Membrii Expert Forum au fost implicați în cele mai importante evaluări ale reformelor instituționale, analizând procesul politic din ultimii ani în România și în țările vecine (în special în Balcanii de Vest și Moldova), în colaborare cu Comisia Europeană, Consiliul Europei, Banca Mondială și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare.

Partner organization:

Expert Forum (EFOR) is a Bucharest-based think tank, set up by well-known experts in public policy and public governance reform in 2011. The main sectors covered by the organization are: administration reform, justice and anti-corruption reform; ; energy, active citizenship and elections, propaganda, and disinformation. Expert Forum members have been involved in the most important evaluations of institutional reforms, analyzing the policy process in recent years in Romania and neighboring countries (particularly in the Western Balkans and Moldova), in collaboration with the European Commission, Council of Europe, World Bank and United Nations Development Programme.

**ATELIER ÎN CADRUL ZILELOR LICEENILOR /
YOUTH DAYS WORKSHOP**

ELECTIONVILLE - UN JOC CIVIC CARE TE VA ÎNVĂȚA CUM SĂ GUVERNEZI ORAȘUL TĂU DE VIS / *ELECTIONVILLE - A CIVIC GAME THAT WILL TEACH YOU HOW TO GOVERN YOUR DREAM CITY*

Joc interactiv - atelier - pe echipe / *Interactive game - workshop - in teams*

Mihai Coviță (prof. Liceul teoretic bilingv Miguel de Cervantes) și Laura Tudose (prof. coordonator Liceul teoretic bilingv Miguel de Cervantes)

Organizație parteneră:

Aspire Teachers este un ONG care vrea să aducă un profesor excelent în fața fiecărui copil din România. Misiunea lor este să conecteze școala cu viața reală prin profesori excelenți. Susțin formarea de calitate a profesorilor din România prin activități aplicate de pregătire cu o curriculumă multidisciplinară, cu practici pedagogice de impact adaptate la realitățile secolului 21.

Ambasada Suediei în România lucrează pentru a promova și extinde relațiile dintre România și Suedia în toate sectoarele politice. Ambasadoarea Therese Hydén conduce ambasada din septembrie 2019. O activitate importantă a ambasadei este de a lucra pentru creșterea schimburilor comerciale între cele două țări noastre prin promovarea companiilor suedeze prezente în România și/ sau a companiilor care intenționează să se stabilească aici. Acest efort se face împreună cu biroul local Business Sweden Office, care poate informa companiile suedeze despre oportunitățile de export în România.

Partner organization:

Aspire Teachers este un ONG care vrea să aducă un profesor excelent în fața fiecărui copil din România. Misiunea lor este să conecteze școala cu viața reală prin profesori excelenți. Susțin formarea de calitate a profesorilor din România prin activități aplicate de pregătire cu o curriculumă multidisciplinară, cu practici pedagogice de impact adaptate la realitățile secolului 21.

The Swedish Embassy in Romania works to promote and expand the relations between Romania and Sweden in all policy sectors. Ambassador Therese Hydén is heading the embassy since September 2019. An important activity of the embassy is to work for increased trade between our two countries by promoting Swedish companies present in Romania and/or companies planning to establish themselves here. This effort is made together with the local Business Sweden Office which can inform Swedish companies about export opportunities in Romania.

**ATELIER ÎN CADRUL ZILELOR LICEENILOR /
YOUTH DAYS WORKSHOP**

JURIUL LICEENILOR

/

HIGH SCHOOL JURY

Participanții la Juriul Liceenilor sunt adolescenți de la mai multe licee din București. Ei vor viziona în sala de cinema nouă documentare din selecția One World Romania, iar la final vor alege unul singur pentru a primi trofeul festivalului, care va fi anunțat la gala de închidere din seara de 13 aprilie și proiectat în cinema în ultima zi de festival, pe 14 aprilie.

Decizia se va lua însă în urma unui proces complex de învățare. În prima zi, tinerii vor participa la un curs de educație media interactiv cu trainerii Nicoleta Fotiade, de la Mediawise Society, și Ionuț Mareș. Împreună cu aceștia, vor discuta și deprinde atât noțiuni care țin de drepturile omului, participare civică și educație media (reprezentare și limbaj vizual, context de vizionare, interpretarea mesajelor media etc.), cât și concepte de bază ce îi vor ajuta să identifice și să descifreze particularitățile documentarului de autor. Apoi, pe parcursul festivalului, filmele vor fi

The High School Jury is composed of teenagers coming from several high schools in Bucharest. They will be watching nine documentary films from the One World Romania selection, inside the cinema, and, at the end, will choose one of these films to receive the festival trophy. The announcement of the winner will take place on the 13th of April, during the festival's closing gala, and the film will also be screened on the last day of the festival, the 14th of April.

The decision, however, will be made following a complex learning process. On the first day, the teenagers will participate in an interactive course on media education, held by trainers Nicoleta Fotiade, from Mediawise Society, and film critic Ionuț Mareș. Together with the trainers, they will discuss and acquire notions pertaining to human rights, civic engagement, and media education (visual representation and visual language, viewing contexts, interpretation of media messages etc.), in addition to

discutate în detaliu în cadrul a trei întâlniri, cu îndrumarea celor doi tutori. Pornind de la ideile și conceptele abordate la cursul preliminar, dezbaterile se vor concentra deopotrivă pe subiectele și temele pe care le propun cele nouă filme și pe elementele specifice ale limbajului cinematografic folosit în documentar. Filmul câștigător al Juriului Liceenilor va fi ales în urma unei deliberări finale, când participanții vor trebui să redacteze și o motivație pentru opțiunea lor.

Obiectivele programului sunt de a-i obișnui pe tineri cu experiența vizionării unor documentare în cadrul specific al unui festival de film (unele proiecții vor fi urmate de discuții ale publicului cu cineaștii sau experții invitați), de a-i expune la forme cât mai diverse de cinema nonfictional, de a le stimula și dezvolta percepția vizuală, capacitatea de dezbateră și argumentare și gândirea critică și de a-i ajuta să înțeleagă modul în care filmul documentar

fundamental concepts that will help them in identifying and deciphering the particularities of auteur documentary films. As the festival goes on, all nine films will be discussed in detail over the course of three meetings, guided by the tutors. Starting from the ideas and concepts that will have been approached in the introductory course, the debates will be focusing on the subjects and topics that the nine films propose, and, at the same time, on specific elements of documentary film language. The High School Jury will select its winning film after a final deliberation, on the occasion of which the participants are asked to write a motivation for their choice.

This programme's objectives are to familiarize young people with the experience of watching documentary films in the specific context of a film festival (some of the screenings will be followed by discussions between the audience and the filmmakers or guest experts), to acquaint

poate fi văzut atât pentru plăcerea estetică pe care o produce, cât și pentru reflecția asupra lumii înconjurătoare pe care o declanșează.

Nicoleta Fotiade este expertă în comunicare și formatoare în domeniul educației media și digitale. În ultimii 20 de ani, a coordonat programe de educație media pentru organizații guvernamentale din România și Europa. A predat educație media studenților de la Pedagogie din cadrul Universității din București și formează profesori și bibliotecari cu scopul de a include educația media în comunitățile lor de învățare. După părerea ei, competențele media și digitale sunt competențe de viață și educația media ar trebui să fie predată pentru a le permite copiilor și tinerilor să aibă o înțelegere critică a modului în care media funcționează și a impactului acestora asupra vieții lor. Este (co)autoare a mai multor studii de cercetare media și resurse educaționale de educație media, inclusiv a două manuale pentru liceu. Este președinta asociației Mediawise Society (mediawise.ro), co-fondatoare și președintă a International Association for Media Education (iame.education) cu sediul la Bruxelles. Nicoleta a studiat Jurnalism și a terminat un master în comunicare la Universitatea Westminster din Londra, Marea Britanie.

Ionuț Mareș este jurnalist și critic de film și scrie cu regularitate despre cinema pentru reviste online precum Films in Frame și Ziarul Metropolis. Este directorul artistic al Festivalului Ceau, Cinema! de la Timișoara și al festivalului Zilele Filmului Românesc de la Chișinău, precum și curatorul competițiilor de scurtmetraje (românești și internaționale) ale Festivalului Internațional de Film Independent Anonimul de la Sfântu Gheorghe. Colaborează, de asemenea, ca moderator de discuții cu alte festivaluri de film din România, cum ar fi TIFF și Les Films de Cannes à Bucarest. A fost critic invitat în cadrul programelor de educație cinematografică Education à l'image și CinEd. A absolvit Jurnalism-Engleză la Universitatea

them with various forms of nonfiction cinema, to stimulate and develop their visual perception, their debate and argumentation skills, and their critical thinking, and to help them understand how watching documentary films can be done for both the aesthetic pleasure and the chance to reflect on the surrounding world that they elicit.

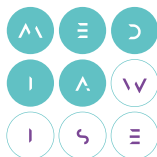
Nicoleta Fotiade is a communication expert, as well as media and digital education trainer. Over the past 20 years, she has coordinated media education programs for non-governmental organizations from Romania and Europe. She has taught Media Education to Pedagogy students at the University of Bucharest and trains professors and librarians in order to include media education in their communities. According to her, media and digital literacy are essential life skills, and media education should be taught so as to allow children and young people to gain a critical understanding of how media works and its influence on their lives. Nicoleta is the co-author of several studies on media research and media education resources, including two high school textbooks. Furthermore, she is the president of the Mediawise Society association (mediawise.ro), as well as co-founder and president of the International Association for Media Education (iame.education). She has finished a Masters of Arts in Communication at the University of Westminster, London, UK.

Ionuț Mareș is a journalist and film critic who writes for online publications such as Films in Frame and the Metropolis Newspaper. He is the artistic director for the Ceau, Cinema! Festival in Timișoara and for the Romanian Film Days Festival in Chișinău, as well as the curator for the Romanian & International short film competitions for the ANONIMUL International Independent Film Festival in Sfântu Gheorghe. He also collaborates as a film selector and discussion moderator with several other Romanian film festivals such as TIFF and Les Films de Cannes à Bucarest. In addition, he has participated as guest film critic in the media education programmes Education à l'image and CinEd. He

de Vest din Timișoara și a urmat un masterat în jurnalism cultural la Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării (FJSC) a Universității din București.

is a graduate in Journalism and English from the West University of Timișoara, and has finished a master's degree in cultural journalism from the Faculty of Journalism and Communication Sciences (FJSC) of the University of Bucharest.

În parteneriat cu / *In partnership with*

DOCUMENTARE LA BIBLIOTECĂ

/

DOCS AT THE LIBRARY

Proiectul „Documentare la bibliotecă” face un pas asumat pentru a crește competențele de analiză critică a imaginii ale publicului larg, cu filmul documentar ca material didactic. Totodată, proiectul reprezintă un efort de lungă durată de a îmbogăți activitatea bibliotecilor, activându-le ca hub-uri culturale și semnalând utilitatea lor ca noduri accesibile ale cunoașterii.

În fiecare an, proiectul se derulează în două etape: întâi au loc atelierelor de educație media prin film documentar destinate bibliotecarilor, susținute de Ionuț Mareș, jurnalist și critic de film, și Nicoleta Fotiade, formatoare în domeniul educației media și digitale, președinta Mediawise Society. Participanții aplică apoi cunoștințele dobândite pentru a organiza proiectii de film și dezbateri pentru publicul bibliotecilor lor, în etapa a doua a proiectului.

Proiectul a început în 2022 în județele Dâmbovița, Gorj și Tulcea și a continuat în 2023 în București, Dâmbovița și Vâlcea. În 2024, el se va desfășura în județele Dâmbovița, Ialomița, Neamț și Teleorman.

“Docs at the Library” takes a bold step to increase the media and image literacy skills of the general public, with documentary film as teaching material. At the same time, the project represents a long-term effort to enrich the work of public libraries, activating them as cultural hubs and signalling their usefulness as accessible nodes of knowledge.

Each year, the project is carried out in two stages: the first is a series of media education workshops for librarians, held by Ionuț Mareș, film critic and journalist, and Nicoleta Fotiade, media and digital literacy trainer, president of Mediawise Society. Participants then apply the knowledge gained in order to organise film screenings and debates for their libraries' visitors, during the second stage of the project.

The project started in 2022 in Dâmbovița, Gorj and Tulcea counties and continued in 2023 in Bucharest, Dâmbovița and Vâlcea. In 2024 it will take place in Dâmbovița, Ialomița, Neamț and Teleorman counties.

Coordonator program: **Andreea Bratosin**

Program coordinator: **Andreea Bratosin**

FILM ÎN BIBLIOTECI. BIBLIOTECI ÎN FILM / *FILM IN LIBRARIES. LIBRARIES IN FILM*

Evenimentul Film în biblioteci. Biblioteci în film va avea loc pe 11 aprilie, de la ora 11:30, la Cinema Union (Strada Ion Câmpineanu 21) și va consta în proiecția filmului *Ex Libris: The New York Public Library* (r. Frederick Wiseman, SUA, 2017, 197 min.), urmată de o discuție cu invitați speciali.

„*Ex Libris: The New York Public Library*“ prezintă culisele uneia dintre cele mai prestigioase instituții de cunoaștere din lume și o dezvăluie ca pe un loc primitor, benefic schimbului cultural și învățării. Cu 92 de locații în Manhattan, Bronx și Staten Island, Biblioteca Publică din New York se angajează să fie o resursă pentru toți locuitorii acestei regiuni variate și cosmopolite, și nu numai. Biblioteca depune eforturi pentru a stimula învățarea, a promova progresul cunoașterii și a consolida comunitățile.

The event Film in libraries. Libraries in film will take place on April 11, starting at 11:30, at Cinema Union (21 Ion Câmpineanu Street) and will showcase a screening of the film Ex Libris: The New York Public Library (d. Frederick Wiseman, USA, 2017, 197 min.), followed by a discussion with special guests.

‘Ex Libris: The New York Public Library’ goes behind the scenes of one of the greatest knowledge institutions in the world and reveals it as a place of welcome cultural exchange and learning. With 92 locations throughout Manhattan, the Bronx and Staten Island, the library is committed to being a resource for all the inhabitants of this multifaceted and cosmopolitan city, and beyond. The Library strives to inspire learning, advance knowledge and strengthen communities.

11 aprilie / 11 April
Cinema Union / Union Cinema
11:30

ADOPTĂ UN DOCUMENTAR /
ADOPT A DOCUMENTARY

MUSEUM OF FAKE

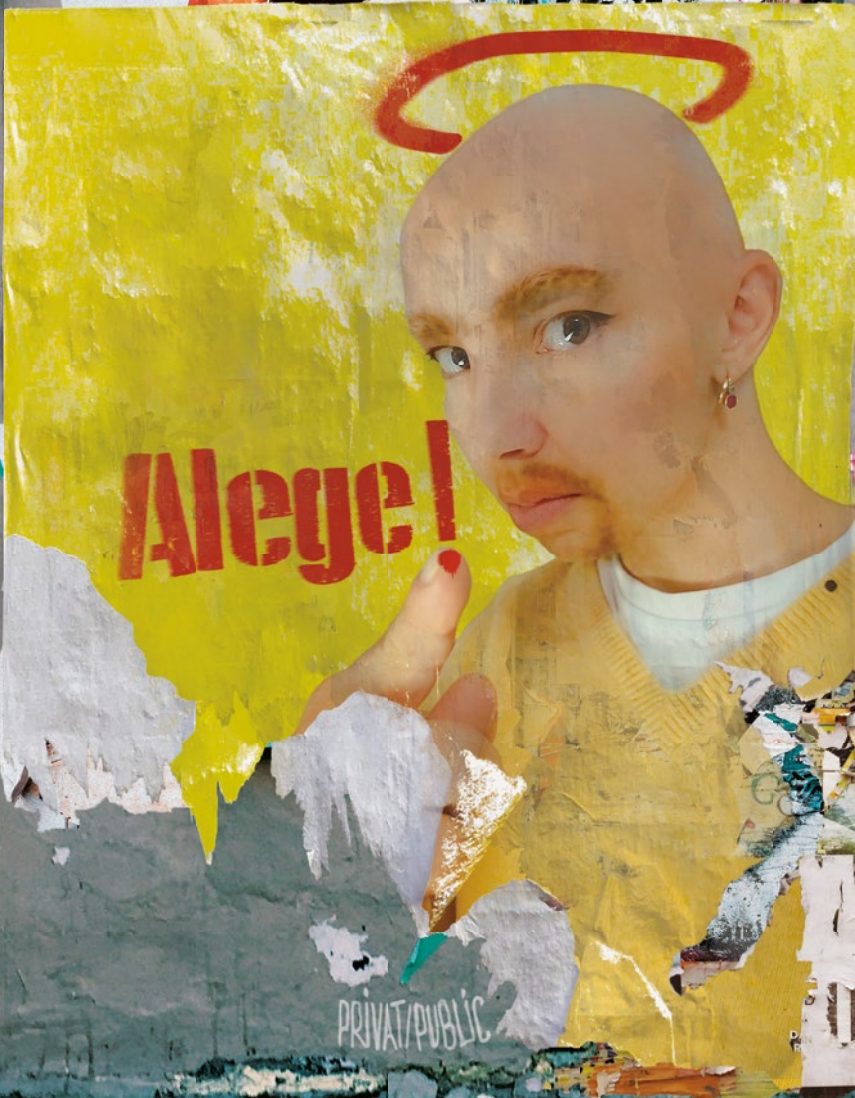
KINDEOK

COMUNITATE

/

COMMUNITY

**ONE
WORLD
ROMANIA**

Alege!

PRIVAT/PUBLIC

ADOPTĂ UN DOCUMENTAR

/

ADOPT A DOCUMENTARY

Ca în fiecare an, am rugat o serie de organizații, publicații și ambasadori „să adopte” simbolic un documentar congruent cu misiunea lor, astfel încât împreună să ducem mesajul filmelor cât mai mult în afara sălii de cinema și să facem cunoscute încălcări ale drepturilor omului de care ar trebui să fim cu toții conștienți.

Filmele date spre adopție sunt:

1. Moartea lui Iosif Zagor
2. Zâmbetul Georgiei
3. Ciompi
4. Tăcerea rațiunii
5. Memoria infinită
6. Rejeito
7. Orlando. Biografia mea politică
8. O sută patru
9. Povara
10. Incident + Așteptând roboții

Like every year, we have asked several organizations, publications, and ambassadors to symbolically "adopt " a documentary that is congruent with their mission, so that together we can spread the message of the films far beyond the movie theatre and make known various human rights violations we should all be aware of.

The films offered for adoption are:

1. *Zagor's Death*
2. *Smiling Georgia*
3. *Ciompi*
4. *Silence of Reason*
5. *The Eternal Memory*
6. *Rejeito*
7. *Orlando. My Political Biography*
8. *One Hundred Four*
9. *The Burden*
10. *Incident + Human not Human*

MUSEUM OF FAKE

Organizatori: Expert Forum, Polycular
Curatoriat: Irina Paraschivoiu,
Thomas Layer-Wagner
Proiectarea expoziției: Susanna Vogel,
Lukas Rettenbacher
Produs de Polycular
Parteneri: La Fabbrica, Pro Progressione

*Organizers: Expert Forum, Polycular
Curation: Irina Paraschivoiu,
Thomas Layer-Wagner
Exhibition design: Susanna Vogel,
Lukas Rettenbacher
Produced by Polycular
Partners: La Fabbrica, Pro Progressione*

Într-un viitor nu prea îndepărtat, omenirea trăiește într-o lume post-adevăr. Proliferarea știrilor false (Fake News) și a instrumentelor Deep Fake folosite în campaniile politice creează o realitate fracturată, distopică, în care este greu de distins ce este real și ce este fals.

In a not-too-distant future, humanity lives in a post-truth world. The proliferation of Fake News and Deep Fake tools used in political campaigns create a fractured, dystopian reality where it is hard to distinguish what is real and what is not.

Expoziția este inspirată de jocul Escape Fake, în care ne abordăm aceste întrebări prin crearea personajului Hannah, un hacker de realitate cuantică, care încearcă să repare un viitor stricat împiedicând escaladarea știrilor false în anumite momente din timp.

The exposition is inspired by the augmented reality game Escape Fake, where we play with these questions by creating the character Hannah, a quantum reality hacker, who tries to fix a broken future by preventing fake news from escalating at certain moments in time.

Museum of Fake este plasat în viitorul distopic al Hannahei. Este un dialog între experiența interactivă de realitate augmentată și operele artistice care abordează subiectul dezinformării din unghiuri diverse și, uneori, contradictorii.

The Museum of Fake is placed in Hannah's dystopian future. It is a dialogue between the interactive augmented reality experience and the artistic works that tackle the topic of disinformation from diverse and, sometimes, contradictory angles. In the Museum of Fake,

În Museum of Fake, vizitatorii pot privi înapoi la anul 2023 și pot reflecta asupra semnificației evenimentelor istorice și a schimbărilor tehnologice.

Museum of Fake face parte din proiectul Escape Fake 2.0 și este cofinanțat de Uniunea Europeană prin Programul Europa Creativă și de Fondul European pentru Media și Informare gestionat de Fundația Calouste Gulbenkian.

visitors can look back at the year 2023, and reflect on the significance of historic events, technological change, or empathic communication for the trajectory of journalism and disinformation.

Museum of Fake is part of the project Escape Fake 2.0 and is co-funded by the European Union through the Creative Europe Programme and by the European Media and Information Fund managed by the Calouste Gulbenkian Foundation.

KINEDOK

KineDok este un program unic în Europa, desfășurându-se concomitent în șase țări partenere: Republica Cehă, Slovacia, Ungaria, Croația, Georgia și România, unde este coordonat de Asociația One World Romania, în strâns parteneriat cu festivalul de film.

Fiecare dintre țările participante contribuie cu cele mai noi documentare, care rulează apoi în sute de spații alternative din toate cele șase țări — muzee, galerii, grădini, biblioteci, școli — generând astfel o comunitate culturală impresionantă. Publicul are șansa de a viziona o selecție de filme care nu circulă în cinematografele consacrate și de a participa la dezbaterile animate de după proiecții, unde sunt invitați regizori, protagoniști și specialiști locali din diferite domenii.

Spre deosebire de alte evenimente ce promovează filmul documentar, KineDok vizează nu doar publicul cinefil, ci în egală măsură și pe cel non-cinefil, care nu frecventează în mod obișnuit festivaluri de film sau alte proiecții de film documentar, sau din localitățile unde oferta culturală este mai puțin variată. Evenimentele KineDok ajută publicul să

KineDok is a unique European program, running simultaneously in six partner countries: the Czech Republic, Slovakia, Hungary, Croatia, Georgia and Romania, where it is coordinated by the One World Romania Association, in close partnership with the film festival.

Each of the participating countries contributes some of their latest documentaries, which are screened in hundreds of alternative venues — museums, galleries, gardens, libraries, schools — in all six countries, bridging cultures and communities. Audiences have the chance to watch a selection of films that are not usually screened in regular cinemas and to take part in lively post-screening debates with filmmakers, protagonists and local experts from different fields.

Unlike other events promoting documentary film, KineDok addresses not only cinephiles, but also audiences which do not usually attend film festivals or other documentary film screenings, and also targets localities where cultural activities are less varied or accessible. KineDok events help audiences to stay connected with local and national current affairs and with

rămână conectat la actualitatea românească și la probleme curente de natură culturală, socială și politică din întreaga lume.

În 2024, KineDok aniversează zece ani de existență, iar ediția cu numărul 10 va aduce în premieră, pe lângă noul catalog de lungmetraje, și scurtmetraje, documentare pentru copii, filme de patrimoniu și experiențe VR. La OWR #17, KineDok revine cu întâlnirea anuală de lucru cu partenerii programului — organizatorii locali din țară. Împreună cu ei punem la cale noul sezon și stabilim programul de proiecții pe următorul an.

Coordonator program: **Andreea Bratosin**

Organizator național: **Asociația One World Romania**

Parteneri: **Institute of Documentary Film (Republica Cehă), Filmtopia (Slovakia), Anthropolis (Ungaria), ReStart (Croatia), Chai Khana (Georgia)**

Cu sprijinul: **Creative Europe - MEDIA Programme of the European Union, Centrul Național al Cinematografiei**

cultural, social and political issues from around the world.

In 2024, KineDok celebrates its 10th anniversary; besides a new feature film catalogue, the 10th edition will also show new selections of shorts, children's documentaries, heritage films and VR experiences. At OWR #17, KineDok returns with its annual workshop for the program's partners — local organizers throughout the country. Together with them we prepare the new season and set out the screening schedule for the following year.

*Program coordinator: **Andreea Bratosin***

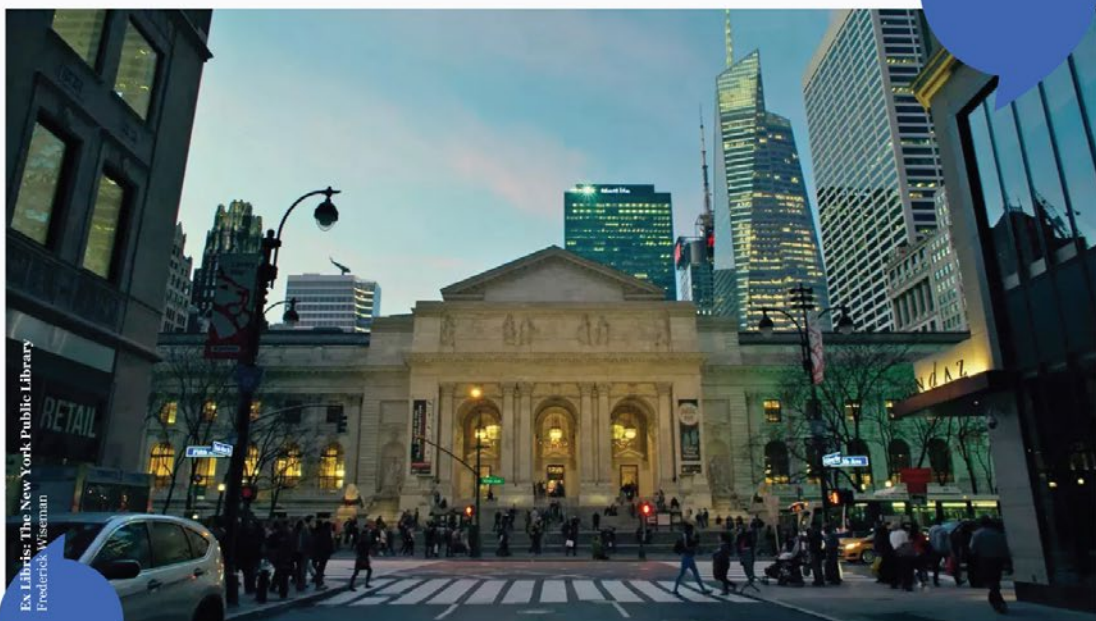
*National organiser: **One World Romania Association***

*Partners: **Institute of Documentary Film (Czech Republic), Filmtopia (Slovakia), Anthropolis (Hungary), ReStart (Croatia), Chai Khana (Georgia)***

*Supported by: **Creative Europe - MEDIA Programme of the European Union, Romanian Film Center***

DOCUMENTARE LA BIBLIOTECĂ

FILM ÎN BIBLIOTECI. BIBLIOTECI ÎN FILM

Ex Libris: The New York Public Library
Frederick Wiseman

11.04
2024
ora 11:30

Proiecție de film urmată de o discuție cu invitați speciali
**Ex Libris: The New York
Public Library**

Frederick Wiseman, 2017, SUA, 197 min.

Organizator: **ONE WORLD ROMANIA**

Cu sprijinul:

Parteneri:

kinedoki
ONLINE
ONE WORLD ROMANIA

ZECE ANI DE ZECE ANI
RE DOCUMENTARE DOCUMENTARE
CREATIVE CREATIVE
ÎN SPAȚII ÎN SPAȚII
ALTERNATIVE ALTERNATIVE

DOC-WORKSHOP

CIVIL SOCIETY PITCH

BALKAN WATCHERS

CUM SĂ FACI FAȚĂ SLAPP /
HOW TO DEAL WITH SLAPP

INDUSTRIE /

INDUSTRY

ONE
WORLD
ROMANIA

SECȚIUNEA WORK-IN-PROGRESS DIN CADRUL ONE WORLD ROMANIA REVINE ÎNTR-UN NOU FORMAT: „DOC-WORKSHOP”

/ THE WORK-IN-PROGRESS SECTION OF ONE WORLD ROMANIA RETURNS IN A NEW “DOC-WORKSHOP” FORMAT

La cea de-a 17-a ediție, prin dedicarea sa față de expunerea locală a cinemaului documentar, One World Romania continuă să-și dezvolte secțiunea Work-in-Progress, dedicată industriei filmului, printr-un nou format: „doc-workshop” (atelieri de film documentar). Deschis proiectelor de scurt și lung metraj ale unor cineaști consacrați și debutanți deopotrivă, WiP e conceput ca un program de sesiuni unu-la-unu pentru documentare românești aflate într-o fază avansată a producției sau în post-producție. Pe parcursul a patru zile, proiectele selectate vor beneficia de ghidaj valoros din partea unor tutori renumiți: **Dana Bunescu și Tue Steen Müller**. Programul Work-in-Progress va cuprinde o activitate de introducere, prezentarea proiectelor, feedback de grup și sesiuni individuale.

Dana Bunescu este monteuză și sound designer. A studiat Fizica la Universitatea din București și Montaj, Sunet și Animație la Departamentul Multimedia a Universității Naționale de Teatru și Film, București. Ca monteuză și/sau sound designer a colaborat cu numeroși regizori relevanți pentru Noul Val românesc cum ar fi Cristi Puiu (Moartea domnului Lăzărescu), Cristian Mungiu (4 luni, 3 săptămâni, 2 zile,

Upon its 17th edition, One World Romania's dedication to the local exposure of documentary cinema, further expands its Work-in-Progress industry section into a new, “doc-workshop” format. Open to short and feature-length projects from seasoned and first-time filmmakers alike, the OWR Work-in-Progress is conceived as a program of one-on-one sessions for Romanian documentaries in late production or post-production phase. Over the course of four days, the selected projects will benefit from the valuable guidance of internationally renowned tutors Dana Bunescu and Tue Steen Müller. The Work-in-Progress program will include an introductory activity, project presentation, group feedback and individual sessions.

Dana Bunescu is a Romanian editor and a sound-designer. She studied Physics at the University of Bucharest and Editing, Sound and Animation in the Multi-media Department of the National University for Theater and Film, Bucharest. As editor and /or sound-designer she collaborated with numerous directors, relevant for the New Romanian Wave as Cristi Puiu (The Death of Mr. Lazarescu), Cristian Mungiu (4 Months, 3 Weeks, 2 Days, Tales from the Golden Age), Calin Peter

Amintiri din Epoca de Aur), Călin. Peter Netzer (Poziția copilului, Ana, mon amour), Andrei Ujică (Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu), Radu Jude (Toată lumea din familia noastră, Aferim!, Inimi cicatrizate, Îmi este indiferent dacă în istorie vom intra ca barbari, Babardeala cu bucluc sau porno balamuc). Este co-autoare pentru două filme documentare: Distanța dintre mine și mine, împreună cu Mona Nicoara și Pocalul. Despre fii și fiice, împreună cu Cătălina Tesăr. Ea a primit Ursul de Argint pentru contribuție artistică remarcabilă la Berlinale 2017.

Consultant și critic de documentare, **Tue Steen Müller** a lucrat cu filme documentare timp de peste 20 de ani la Danish Film Board, ca ofițer de presă, reprezentant de festival și consultant/comisar de film. Cofondator al Festivalului de film și televiziune Balticum, Filmkontakt Nord, Documentary of the EU și EDN (European Documentary Network). Din 1996 până în 2005 a fost primul director al EDN (European Documentary Network). Din 2006 este consultant independent și profesor în cadrul unor ateliere precum Ex Oriente, DocsBarcelona, Archidoc, Documentary Campus, Storydoc, Baltic Sea Forum, Black Sea DocStories, Caucadoc, CinéDOC Tbilisi, Docudays Kiev, Dealing With the Past Sarajevo FF, precum și consultant de programe pentru festivalurile Magnificent7 din Belgrad, DOCSBarcelona, Message2Man din Sankt Petersburg și DOKLeipzig. Predă la Zelig Documentary School din Bolzano, Italia. Scrie, de asemenea, recenzii la www.filmkommentaren.dk

Netzer (Child's Pose, Ana, mon amour), Andrei Ujica (The Autobiography of Nicolae Ceausescu), Radu Jude (Everybody in our Family, Aferim!, Scarred Hearts, I Do Not Care If We Go Down in History as Barbarians, Bad Luck Banging or Loony Porn). She is Co-author for two documentary movies: The Distance between Me and Me, together with Mona Nicoara and The Chalice. On Sons and Daughters, together with Catalina Tesăr. She was awarded with the Silver Bear for Outstanding Artistic Contribution at the Berlinale 2017.

*Documentary Consultant and Critic, **Tue Steen Müller** worked with documentary films for more than 20 years at the Danish Film Board, as press officer, festival representative and film consultant/commissioner. Co-founder of Balticum Film and TV Festival, Filmkontakt Nord, Documentary of the EU and EDN (European Documentary Network). From 1996 until 2005 he was the first director of EDN (European Documentary Network). From 2006 a freelance consultant and teacher in workshops like Ex Oriente, DocsBarcelona, Archidoc, Documentary Campus, Storydoc, Baltic Sea Forum, Black Sea DocStories, Caucadoc, CinéDOC Tbilisi, Docudays Kiev, Dealing With the Past Sarajevo FF as well as programme consultant for the festivals Magnificent7 in Belgrade, DOCSBarcelona, Message2Man in St. Petersburg and DOKLeipzig. Teaches at the Zelig Documentary School in Bolzano Italy. He also writes reviews at www.filmkommentaren.dk.*

CIVIL SOCIETY PITCH

Civil Society Pitch este un program intensiv de dezvoltare creat pentru ONG-uri și cercetători vizuali din Bulgaria, Ungaria, Moldova și România. Programul nostru urmărește să faciliteze dialogul între activiști și cinești, și să stimuleze crearea de noi proiecte de film documentar care abordează teme sociale și drepturile omului.

Pe parcursul programului, participanții beneficiază de ateliere, seminarii și sesiuni de mentorat cu profesioniști și specialiști internaționali. Experții oferă îndrumare și feedback personalizat participanților, ajutându-i să navigheze etapele dezvoltării filmului și procesul de producție.

În cadrul OWR #17, cea de-a cincea ediție Civil Society Pitch se va încheia cu o sesiune publică de pitching, în urma căreia unul dintre cele cinci proiecte participante va primi un premiu în valoare de 4.000 de euro. Câștigătorul va fi anunțat la Gala de închidere a festivalului.

Tot în 2024, Civil Society Pitch va lansa un Forum dedicat absolvenților programului. Platforma va ajuta la consolidarea relațiilor dintre ONG-uri și cercetătorii vizuali din țările participante și va deveni un hub de interacțiune și sprijin reciproc. De asemenea,

Civil Society Pitch is an intensive one-year program designed to foster collaboration between NGOs and filmmakers from Bulgaria, Hungary, Moldova and Romania. The goal of our program is to facilitate a dialogue between activists and visual storytellers and to launch new documentary film projects that address human rights and social issues.

Throughout the program, participants have the opportunity to engage in workshops, seminars and mentoring sessions with experienced international professionals and specialists. The experts provide guidance and support to the participants, helping them navigate the stages of film development and the production process.

During OWR #17, the fifth edition of Civil Society Pitch will conclude with a public pitching session where one of the five participating projects will have a chance to receive a grand prize of 4,000 EUR. The winner will be announced during the festival's Closing Gala.

Later on this year, we will also launch a Forum for Civil Society Pitch alumni. The platform will help to increase the connection between NGOs and visual storytellers from all four participating countries and will serve as a hub for members to interact and support each other in ongoing

forumul va găzdui întâlniri și seminarii menite să sprijine colaborările între activiști și cineaști, asigurându-se că impactul Civil Society Pitch continuă dincolo de finalizarea programului.

Civil Society Pitch este organizat de Asociația One World România în parteneriat cu: Balkan Documentary Center (Bulgaria), Festivalul Internațional de Documentar de drepturile omului VERZIO (Ungaria), MOLDOX LAB (Republica Moldova), UNArte, UNATC I.L. Caragiale, Masterul de Antropologie SNSPA, Masterul de Studii Vizuale și Societate SNSPA (România).

Coordonator program: **Raluca R. Gorgos** | raluca.gorgos@oneworld.ro

Forum Civil Society Pitch este un program cultural multianual co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

or future projects. The Forum will also host meetings and seminars aimed at strengthening relationships and collaboration on social issues projects, ensuring that the impact of the Civil Society Pitch program extends well beyond its completion.

Civil Society Pitch is organized by the One World Romania Association in partnership with: Balkan Documentary Center (Bulgaria), VERZIO International Human Rights Documentary Festival (Hungary), MOLDOX LAB (Republic of Moldova), UNArte, UNATC I.L. Caragiale, Master of Anthropology SNSPA, Master of Visual Studies and Society SNSPA (Romania).

*Program coordinator: **Raluca R. Gorgos** | raluca.gorgos@oneworld.ro*

Forum Civil Society Pitch is a multiannual cultural program co-financed by the Administration of the National Cultural Fund.

The program does not necessarily represent the position of the Administration of the National Cultural Fund. AFCN is not responsible for the content of the program, nor for the manner in which the results of the program might be used. These are entirely the responsibility of the beneficiary of the grant.

BALKAN WATCHERS

Jurnalismul de investigație din Balcani, Europa Centrală, țările Parteneriatului Estic, precum și Cipru și Malta, a întâmpinat numeroase provocări în ultimii ani. În multe țări din regiune, peisajul media este plin de (auto-)cenzură, iar inițiativele independente și critice sunt insuficiente. Jurnaliștii se confruntă deseori cu amenințări, hărțuire și acțiuni legale, ceea ce le restricționează tot mai mult capacitatea de a documenta și raporta problemele acute din societatea actuală.

Pentru a-și desfășura activitatea, acești jurnaliști depind adesea de colaborări și finanțări internaționale, care pot veni la rândul lor cu alte riscuri și obstacole. Cu toate acestea, munca lor este crucială în a-i trage la răspundere pe cei aflați la putere și în promovarea transparenței și a democrației.

De peste 15 ani, Balkan Documentary Center sprijină cineaștii, jurnaliștii și activiștii să-și ducă la bun sfârșit munca. Pe lângă programele lor deja consacrate, BDC Discoveries și Docu Rough Cut Boutique, BDC lansează anul acesta Balkan Watchers — Media Programme for Journalists, susținut de Creative Europe MEDIA.

Cui îi este adresat programul? Jurnaliști, cineaști, activiști care lucrează la proiecte de film sau podcast documentar, aflate în stadiu avansat de dezvoltare sau în producție.

Investigative and independent journalism in the Balkans, Central Europe, the EaP countries, as well as Cyprus and Malta, has been facing numerous challenges in recent years. In many countries in the region, the media landscape is full of self-censorship and a lack of critical reporting. Journalists who do pursue investigative stories face life threats, harassment and legal action, which further restricts their ability to report on sensitive issues.

These journalists often rely on international support, international collaboration and funding to carry out their work, and they face significant risks and obstacles in doing so. However, their work is crucial in holding those in power accountable and promoting transparency and democracy, and desperately needs other relevant public interest structures to unite efforts in improving the situation within the media landscape.

For more than 15 years, Balkan Documentary Center has been committed to supporting filmmakers, journalists and activists successfully complete their work. Taking into consideration the learnings and experience from previous trainings (BDC Discoveries and Docu Rough Cut Boutique), BDC is happy to present Balkan Watchers — Media Programme for Journalists, supported by Creative Europe MEDIA.

Țări eligibile: UE: România, Bulgaria, Grecia, Croația, Polonia, Slovenia, Slovacia, Ungaria, Cipru, Malta; non-UE: Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia, Republica Moldova, Ucraina, Serbia, Muntenegru, Kosovo, Macedonia de Nord, Albania, Bosnia și Herțegovina. Co-producțiile între țările UE și cele non-UE sunt încurajate.

Programul este împărțit în trei module de lucru:

1. București (aprilie 2024) — în cadrul One World Romania — dedicat dezvoltării proiectelor
2. Modul online (august/septembrie 2024) — pregătirea pitch-ului
3. Sofia (octombrie 2024) — în cadrul Sofia Documental — selecția și prezentarea proiectelor finanțate

Vor fi selectate 10 proiecte de film documentar și 10 podcast-uri.

După pitch-ul din Sofia, 3 documentare vor fi premiate cu 25.000 euro fiecare, iar 3 podcast-uri vor primi câte 5.000 euro.

Who is it for? Journalists, filmmakers, activists working on documentary film projects or podcasts, in late development or production.

Eligible countries: EU: Romania, Bulgaria, Greece, Croatia, Poland, Slovenia, Slovakia, Hungary, Cyprus, Malta; non-EU: Armenia, Azerbaijan, Belarus, Georgia, Moldova, Ukraine, Serbia, Montenegro, Kosovo, North Macedonia, Albania, Bosnia & Herzegovina. Co-productions between EU and non-EU countries are strongly encouraged.

The program is organized in three working modules:

1. Bucharest (April 2024) — during One World Romania — project development
2. Online module (August/September 2024) — pitching preparation
3. Sofia (October 2024) — during Sofia Documental — pitching and selection of funded projects

10 documentary film projects and 10 podcasts will be selected.

After pitching in Sofia, 3 documentary films will be awarded 25,000 EUR each and 3 podcasts will be awarded 5,000 EUR each.

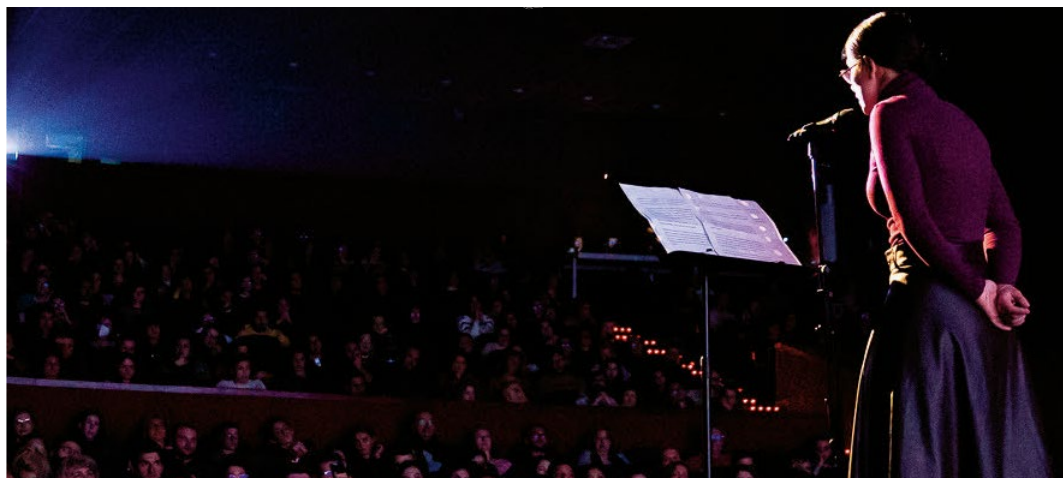
**CUM SĂ FACI FAȚĂ
SLAPP:**

**DESCIFREAZĂ CE
ÎNSEAMNĂ UN
LITIGIU STRATEGIC
ÎMPOTRIVA
MOBILIZĂRII
PUBLICE ȘI
ÎNVAȚĂ CUM SĂ
TE PROTEJEZI
ÎMPOTRIVA UNOR
MANEVRE LEGALE,
DAR ABUZIVE**

/

***HOW TO DEAL WITH
SLAPP:***

***DECODE THE
STRATEGIC
LAWSUITS
AGAINST PUBLIC
PARTICIPATION AND
LEARN HOW TO
SHIELD YOURSELF
FROM LEGAL,
BUT ABUSIVE
MANEUVERS***

Cazurile de hărțuire judiciară sub forma Litigiilor strategice împotriva mobilizării publice (SLAPP), care au ca țintă jurnaliștii și activiștii, sunt în continuă creștere în Europa.

Aceste procese sunt din ce în ce mai des folosite pentru a intimida profesioniști și cetățeni care nu fac nimic altceva decât să își exercite drepturile fundamentale. SLAPP-urile tind să provoace greutăți sociale, economice și psihologice țintelor lor. Ținând cont de faptul că anul 2024 este un an cu multiple mize electorale în România și 4 rînduri de alegeri, presiunea, în special asupra jurnaliștilor, va fi și mai mare.

Acest atelier dedicat subiectului SLAPP caută să ofere sfaturi utile despre cum poți să faci față presiunii judiciare atunci când faci jurnalism de investigație și filme documentare. Vom discuta despre legislația națională și europeană (directivele anti-SLAPP), precum și despre cele mai frecvente amenințări cu care se confruntă jurnaliștii. Atelierul va fi o arenă deschisă, în care experții vor prezenta instrucțiuni, bune practici și sfaturi despre cum să previi, să atenuezi și să te protejezi de amenințările juridice care privesc activitatea de zi cu zi ca jurnalist sau ca activist.

Acest atelier se adresează jurnaliștilor de investigație, regizorilor de film documentar, profesioniștilor din media, experților juridici și specialiștilor în libertate.

Cases of judicial harassment abusing journalists and activists through the form of Strategic Lawsuits Against Public Participation (SLAPP) are constantly on the rise in Europe.

These lawsuits are increasingly being used to intimidate professionals and citizens who are merely exercising their fundamental rights. SLAPPs tend to impose social, economic and psychological burdens on targets. Given that 2024 is a year with multiple electoral stakes in Romania and 4 rounds of elections, the pressure on journalists, in particular, will be even greater.

This SLAPP workshop is meant to provide useful advice on how to deal with judicial pressure when you're doing investigative journalism and making documentary films. We will be discussing national and European legislation (anti-SLAPP directives), and the most common threats faced by journalists. The workshop will be an open arena, where experts will present guidelines and advice on how to prevent, mitigate, and protect yourself from legal threats that pertain to your everyday work as a journalist or as an activist.

The workshop is addressed to investigative journalists, documentary filmmakers, media professionals, legal experts and freedom of expression specialists.

CIVIL SOCIETY PITCH 5

Powered by

ONE
WORLD
ROMANIA

One year intensive development program
for documentary filmmakers
and NGO representatives

2024
13 April

Time:
11:30

Location:
Centrul Ceh

PUBLIC PITCH
PUBLIC PITCH
PUBLIC PITCH

Financed by

Partners

International
Human Rights
and Documentaries
Film Festival

MASTER
STUDII VIZUALE & SOCIETATE
SUSPA

MASTER
ANTROPOLOGIE
SUSPA

BALKAN
DOCUMENTARY
CENTER

bdc LOGO

Creative
Europe
MEDIA

ONE
WORLD
ROMANIA

A large, stylized eye graphic with a blue iris and black pupil, surrounded by concentric orange and blue lines. The eye is set against a background of black and blue wavy lines.

**BALKAN
WATCHERS**

Three white silhouettes of people sitting on the ground, looking towards the right.

**MEDIA PROGRAMME FOR
DOCUMENTARY FILMS AND PODCASTS
TRAINING – PITCHING – FUNDING**

**ARE YOU A DOCUMENTARY FILMMAKER OR A JOURNALIST
FROM EASTERN EUROPE OR THE CAUCASUS?**

**GET FINANCIAL SUPPORT AND DEVELOPMENT TRAINING
FOR YOUR NEXT DOCUMENTARY OR PODCAST.**

CONTACT US AT:
email: email@bdcwebsite.com
f: [balkandocucenter](https://www.facebook.com/balkandocucenter)

INDEX TITLURI ÎN ROMÂNĂ

- Al Djanat, Paradisul original — 26
Am comis un păcat încântător — 106
Aqabat-Jaber — Pace fără de întoarcere? — 115
Așteptând roboșii — 62
Aurul vieții — 82
Ce e de făcut? — 76
Ciompi — 46
Corpul nostru — 34
Dumnezeul dintre noi — 32
Ezități repetate — 105
Fotofobia — 16
Grădina lui Fanni — 86
Ierusalim(uri), sindromul borderline — 117
Înainte de furtună — 28
Incident — 64
Infruntând întunericul — 30
Irani Bag — 103
Izkor, sclavi ai memoriei — 116
Jaffa — Mecanica Portocalei — 118
Landschaft — 48
Mama tuturor minciunilor — 56
Mast-del — 104
Memoria infinită — 54
Moartea lui Iosif Zagor — 94
Nazarbazi — 103
Nelinışte în Beirut — 84
Niciun alt pământ — 96
Note din Eremocen — 66
Nume de cod — 102
O rană absentă — 105
O sută patru — 90
Orlando, biografia mea politică — 68
Poezie & piatră — 106
Povara — 72
Privind în retrovizor — 88
Pur / Impur — 107
Pur și simplu necunoscuți — 18
Queendom — 36
Rejeito — 70
Soundtrack pentru o lovitură de stat — 52
Specialistul — Portretul unui criminal modern — 119
Tăcerea rațiunii — 50
Takilif — 107
Teatrul violenței — 74
Trei promisiuni — 40
Where I Am Now — 92
Zâmbetul Georgiei — 38

INDEX OF ENGLISH TITLES

- A Golden Life — 82
Absent Wound — 105
Al Djanat, the Original Paradise - 26
Anxious in Beirut — 84
Aqabat-Jaber — Peace with no Return? — 115
As the Tide Comes in — 28
Chaste / Unchaste — 107
Ciampi — 46
Code Names — 102
Facing Darkness — 30
Fairy Garden — 86
God Between Us — 32
Human, not Human — 62
I Have Sinned a Rapturous Sin — 106
In the Rearview — 88
Incident — 64
Irani Bag — 103
Izkor, Slaves of Memory — 116
Jaffa — The Orange's Clockwork — 118
Jerusalem(s), Borderline Syndrome — 117
Landshaft — 48
Mast-del — 104
Nazarbazi — 103
No Other Land — 96
Notes from Eremocene — 66
One Hundred Four — 90
Orlando. My Political Biography — 68
Our Body — 34
Photophobia — 16
Poem & Stone — 106
Pure Unknown — 18
Queendom — 36
Rejeito — 70
She Stuttered — 105
Silence of Reason — 50
Smiling Georgia — 38
Soundtrack to a Coup d'Etat — 52
Takilif — 107
The Burden — 72
The Eternal Memory — 54
The Mother of All Lies — 56
The Specialist — Portrait of a Modern Criminal — 119
Theatre of Violence — 74
Three Promises — 40
What's to Be Done — 76
Where I Am Now — 92
Zagor's Death — 94

#AlăturiDeRefugiați

HOPE AWAY FROM HOME

© UNHCR/Adrian Danescu

UNHCR.ORG/RO

UNHCR
The UN Refugee Agency

2024

**OAMENII
DREPTĂȚII**

Povești adevărate spuse pe scenă

Œuvre Popesco

1

CEL MAI FRECVENTAT
CINEMA DE ARTĂ DIN ROMÂNIA

→ BULEVARDUL DACIA, NR. 77
BUCUREȘTI

Centenar

1924

2024
Centenaire

**VĂ INVITĂM SĂ DESCOPERIȚI
OFERTA NOASTRĂ LA SEDIUL
DIN CALEA DOROBANȚI 32.**

PAVILION GOETHE

**CURSURI DE LIMBĂ GERMANĂ
EVENIMENTE CULTURALE
BIBLIOTECĂ**

GOETHE-INSTITUT BUCUREȘTI

WWW.GOETHE.DE/BUKAREST

 [GOETHEINSTITUTBUCURESTI](https://www.facebook.com/GOETHEINSTITUTBUCURESTI)

**GOETHE
INSTITUT**

Sprache. Kultur. Deutschland.

mamy wspólny język

vorbim aceeași limbă

— ☾ Sezonul Cultural
— ▲ Polonia—România
— ● 2024—2025

— ☾ Sezon Kulturalny
— ▲ Rumunia—Polska
— ● 2024—2025

V
I
S
U
A
L
I

I
T
A
L
I
A
N
E

**ISTITUTO
ITALIANO
DI CULTURA
BUCAREST
100 ANNI**

**NOUA
CINEMATOGRAFIE
ITALIANĂ
ÎN ROMÂNIA
2024**

**București: 4-10 martie
Cluj-Napoca: 14-17 martie
Iasi: 23-24 martie**

**Timișoara: 28-31 martie
Sibiu / Este Film Festival:
30 mai-1 iunie**

forumul cultural austriac^{buh}

25

NE IMPLICĂM PENTRU O LUME MAI BUNĂ.

KAUFLAND
PENTRU MAI MULTĂ
SUSTENABILITATE

#EchipaKaufland se implică pentru mai multă
sustenabilitate prin protejarea mediului,
salvarea alimentelor, susținerea comunității,
mai puțin plastic și respectarea angajaților.

Află mai multe despre implicarea
noastră pe **kaufland.ro**.

**Implicarea
face
diferența.**

Noua AQUA Carpatica la doză
Gustul purității cinstește
șprițul românesc.

**BUCURĂ-TE
DE FILM.
GRIJILE
RĂMÂN
LA NOI**

groupama.ro
AloGroupama: 0374 110 110

Groupama

NOUL BMW

iX2

100% ELECTRIC

Plăcerea de a conduce

BMW iX2 xDrive30: consum de energie, în kWh/100 km: 16,3–17,7, emisii CO₂, în g/km: 0

Proudly presenting beautiful independent brands

Beautiful Brands

[as defined by OTOTO]

Brands born with purpose, authentic, all natural, sustainable, fair, healthy, with love for design, crafted with care for the people and the Planet, bringing real value and joy in everyday life.

 ototo_store
www.ototo.ro

Find us in your neighborhood:

Str. Mendeleev 5

| Calea Victoriei 153

| Calea Dorobanților 239

**PARTENERI
INSTUTUTIONALI**

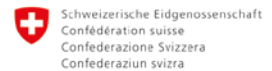
PROIECT CO-FINANȚAT DE:

MINISTERUL CULTURII

Velvyslanectví České republiky
Embassy of the Czech Republic
Ambasada Republicii Cehe

Ambasada Elveției în România

PARTENERI CORPORATE

PARTENERI ZILELE LICEENILOR
eveniment realizat cu sprijinul
Kaufland Romania

PARTENERI MEDIA

Scena9 ELLE MATCA igloo Revista—ARTA

CULTURA LA

cărturești

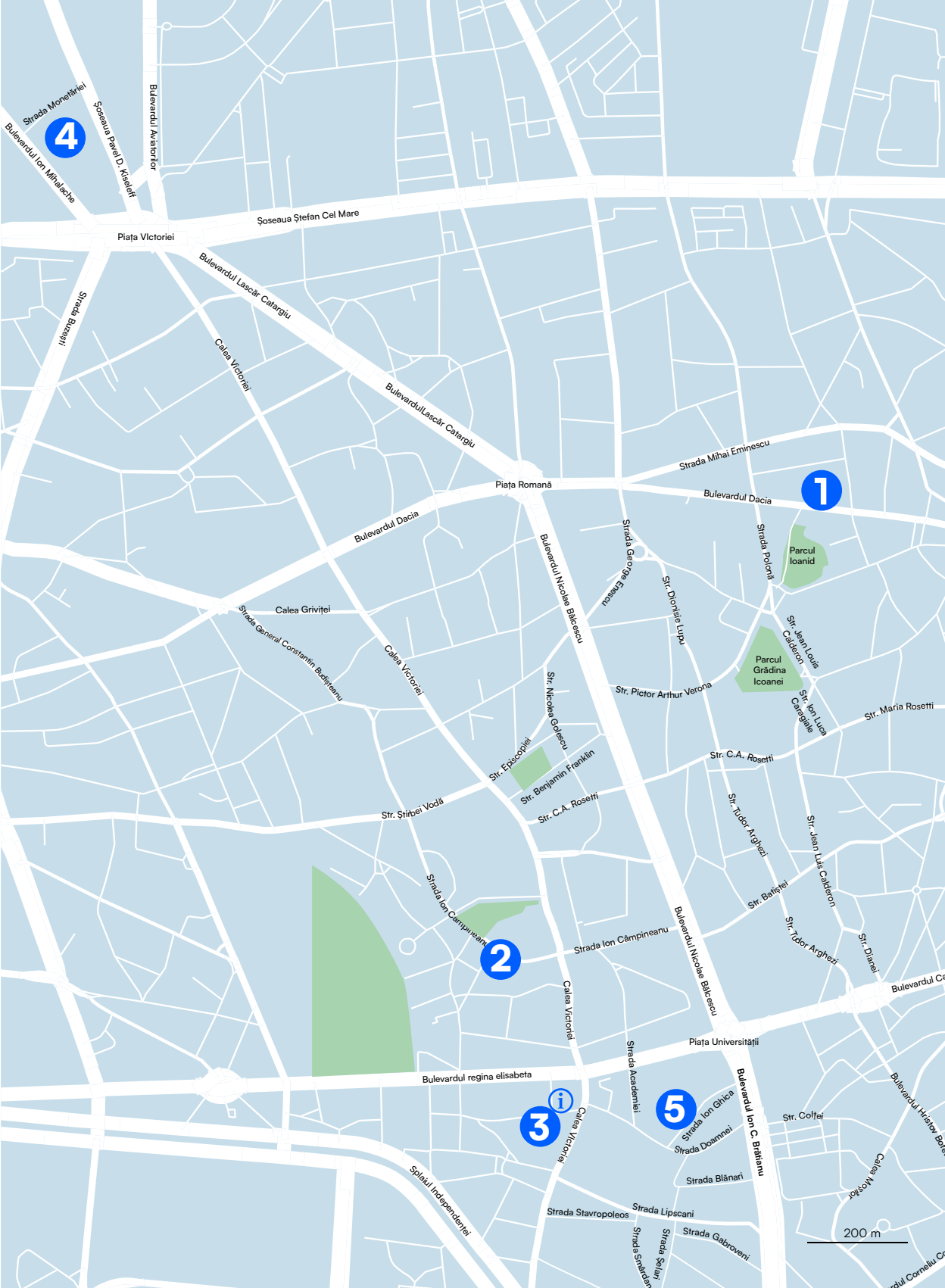

Filmmakers for Ukraine

LOCAȚII / VENUES

- 1** **CINEMA ELVIRE POPESCO — INSTITUTUL FRANCEZ
/ ELVIRE POPESCO CINEMA — FRENCH INSTITUTE**
Bulevardul Dacia 77 / 77 Dacia Boulevard
- 2** **CINEMA UNION / UNION CINEMA**
Strada Ion Câmpineanu 21 / 21 Ion Câmpineanu Street
- 3** **CINEMATECA EFORIE / EFORIE CINEMATHEQUE**
Strada Eforie 2 / 2 Eforie Street
- 4** **CINEMA MUZEUL ȚĂRANULUI / PEASANT MUSEUM CINEMA**
Strada Monetăriei 3 / 3 Monetăriei Street
- 5** **CENTRUL CEH BUCUREȘTI / CZECH CENTRE BUCHAREST**
Strada Ion Ghica 11 / 11 Ion Ghica Street
- 3ⁱ** **INFO POINT
CINEMATECA EFORIE / EFORIE CINEMATHEQUE**
Strada Eforie 2 / 2 Eforie Street

4

1

2

3

5

200 m

Strada Moneștiei
Șoseaua Pavel D. Kiselef
Bulevardul Aviatorilor
Bulevardul Ion Mihalache

Piata Victoriei

Șoseaua Ștefan Cel Mare

Bulevardul Lascăr Catargiu
Calea Victoriei

Bulevardul Lascăr Catargiu
Bulevardul Dacia

Piata Romană

Strada Mihai Eminescu

Bulevardul Dacia

Parcul Ioanid

Calea Griviței
Strada General Constantin Budișteanu

Bulevardul Dacia

Bulevardul Nicolae Bălcescu

Strada Georgea Gheorghiu

Str. Dionisie de Ludu

Strada Pictor Arthur Veronea

Parcul Grădina Icoanei

Str. Jean Louis Calberson

Str. Ion Luca Caragiale

Str. Maria Rosetti

Calea Victoriei

Str. Episcopiei

Str. Nicolae Gheorghiu

Str. Benjamin Franklin

Str. C.A. Rosetti

Str. Pictor Arthur Veronea

Str. C.A. Rosetti

Str. Tudor Arghezi

Str. Juan Luis Calberson

Str. Tudor Arghezi

Str. Bateșei

Str. Tudor Arghezi

Str. Diana

Bulevardul C...

Str. Șirbei Vodă

Strada Ion Câmpineanu

Strada Ion Câmpineanu

Bulevardul Nicolae Bălcescu

Calea Victoriei

Piata Universității

Bulevardul regina elisabeta

Calea Victoriei

Strada Academiei

Strada Ion Ghica

Strada Doamnei

Strada Blănari

Bulevardul Ion Carabitanu

Str. Colței

Bulevardul Hristie Botez

Calea Moseilor

Splaiul Independenței

Strada Stavropoleos

Strada Lipsicani

Strada Gabroveni

Strada Ștefan

Strada Salari

Strada Corneliu Co

ONE
WORLD
ROMANIA

